

വിരവിലാസം

അന്മക്കന്താവു്

ദേഹക്രമ ചേലനാട്ടു് അവച്ചുതമേന്നൊൻ

പി. എച്ചു്. ഡി. (വണ്ണൻ)

മദ്ദിരാഖി

എല്ലു്. അർ. വൃഷ്ടിച്ചു്

തിരവനന്തപുരം

(പകർപ്പവകംഡം)

എല്ലു്. അർ. ഫലു്—തിരവനന്തപുരം

വിരവിലാനം

ഗമകത്വാവു

ദേഹക്കുർ ചേലന്നകുട്ട് അച്ചുതമേന്നാൻ

പി. എച്ച്. ഡി. (വണ്ണൻ)

മട്ടിരാശി

എസ്സ്. അഥ. സുക്ഷേഖിരേഖ
തിരുവനന്തപുരം

(പകർപ്പവകാശം)

എസ്സ്. അഥ. ആസ് — തിരുവനന്തപുരം

വിരവിലാസം

അനുമക്ത്താവു്

ഡോക്ടർ ചേലവാട്ടു് അദ്ദപ്പുതമേരോൻ

പി. എച്ചു്. ഡി. (വണ്ണൻ)

മരിരാഡി

എറ്റു്. അർ. വുഡു് ഡിപ്പു്

തിരവനന്തപുരം

(പകംപ്പുവകം)

എറ്റു്. അർ. പ്രസു്—തിരവനന്തപുരം

സമുദ്ധണം

~~~~~

എൻറ സകല ശ്രേയസ്സിനാം

കാരണാദ്വയയായ

എൻറ പ്രിയ മാതാവിൻറ

പാദാരവിന്നങ്ങളിൽ

പ്രസ്താവന

‘മഹത്തീ’യെ ശാക്കുടിച്ചേത് ‘കോമൺനായറു’ വിണ്ടും സഹായമുഖത്തിനും സമ്മാനിക്ഷണത്തിൽ പിഴേ ഷഡിയിയായി എന്നും പരബ്യണ്ടതായിട്ടില്ല. കേരളത്തിലെ പഴയ റണ്ടാചാരങ്ങളും ‘കടപ്പകയും’, ‘ചാവർപ്പകയും’ ഈ റണ്ടു വീരക്കാരുടെ കമ്പയിൽ നിഴവിച്ചു് കാണുന്നതിനും അവരെ കണിച്ചു് നിർണ്ണയിപ്പിലും ഒരു കൊതുക മണിലേപ്പും.

‘കോമൺനായറു’ അംഗമിച്ചു് ഏജൻസി മാനുവാധക കാർ ‘മഹത്തീ’ക്കും സ്വാഗതമാര്ജ്ജേമനും തോൻ പ്രതി ക്ഷീക്ഷണം. ‘വീരവിഭാസ’മെന്ന നിഃക്ഷേപത്തിൽ ഇനിയും മതാദാപം മഹത്തീകാളും ദായു് വാഗ്ദാനത്തം ചെയ്തു പോരവു തോൻ ഉസ്ഥാവിക്ഷണാനുഭാണും.

തിരുവനന്തപുരം 30—12—46.	എന്നു്, സഹായ വിധയൻ ഗവുകത്തുവു്.

வினாக்களும்

பேஜ்

1. காலன்காலம்	1—92
2. சுற்ளி	93—114
-

FOREWORD

Too long have we suffered the folk songs, commonly known as *Tacholi Pattu or Vadakkan Pattukal*, to be neglected, or dismissed as 'not deserving of any serious notice. From time immemorial these songs have entered largely into the daily life of the masses soothing their pains, heightening their festivities, and breathing the very spirit of happiness in their life. A false sense of superiority of the higher classes has ever been a bar to a proper appreciation of the life of the working classes. Else society would not have been so long in appreciating the cultural value of these folk songs.

At last the value of these songs has dawned on us and we discovered none too soon that we owed not a little to the humbler strata of society, in having preserved the memory of our departed heroes, and handing down to us the priceless heritage of our early culture.

The Kerala Heroes Series, which Mr. Chelnat Achutha Menon has undertaken to produce, will without doubt go a long way in filling a long felt want and the first number to the series which he is now presenting to the public, warrants us to conclude that his aim in presenting a readable narrative in simple prose, of the life and doings of the more prominent of the heroes of Kerala will be pre-eminently achieved.

The author needs no introduction at my hands. His work in popularising the folksongs will be by far the most valuable of his services as the head of the Malayalam Department of the University Research Institute. His simple yet dignified prose style, and the ease and grace of his diction, must commend itself to all who appreciate the directness and the beauty of the Malayalam language at its best, free from the incubus of Sanskrit.

So far as the present volume is concerned, the story is fascinating and of unique interest, alike to the general public, as to the anthropologist, who traces the growth of social institutions and general evolution of culture. To refer to only one and the most prominent aspect of it, it is almost the only song which clearly portrays a most interesting institution of ancient Kerala, namely *Kudipaka* or blood feud. It is thus of no small interest in illustrating an important stage in the evolution of primitive law, a stage in development from private to public justice. Primitive law is entirely of the customary type. Various offences in early societies tend to be the object of a purely private vengeance, and homicide is in many ways the typical instance of the private type of offence. Retaliation did not in early society always take the form of a life for a life, nor was it recognized that vengeance should cease as soon as an equivalent injury has been inflicted on the guilty party. Indeed it was of the essence of the vow, that vengeance should be carried on until any male member survived in the hostile family group. The institution rests on a principle of collective responsibility, so that any member of a relative group may suffer;

3

while in turn it may fall to any one of the aggrieved side to take the lead in the matter. As in other early societies, there was no tendency to maintain equilibrium between the groups. Such a form of vengeance, if carried to its logical conclusion, resulted in the total annihilation of the weaker group. Reconciliation was seldom the case, and almost the only form in which a reconciliation was remotely possible, was through the providential meeting of two lovers, belonging to the two hostile groups, resulting in a union of the two families by matrimonial alliance which put an end to further hostilities. As society advanced to a higher plane, and became centralised and regulated as in modern times, public authority proceeded gradually to take up the duty of punishment out of private hands, and all justice became of the public type.

The treatment of the story at the hands of the author leaves nothing to be desired, and Mr. Achutha Menon in publishing it has done a signal service to the cause, not only of Malayalam literature, but also of the culture of the Malayalee Society in general.

It has given me great pleasure to add this foreword to such a useful publication, and I thank the author for the opportunity thus afforded to me.

M. D. RAGHAVAN B. A.,
Museum House, Egmore } M. R. A. S.
Madras, 12th Oct. 1931. } Ag. Superintendent,
GOVT. MUSEUM, EGMORE.

പ്രസ്താവന

വടക്കൻപാട്ടുകളെപ്പറ്റി ഏതാനം സംവർജ്ജനങ്ങൾക്ക് മുമ്പേ എന്ന് ചില പ്രസംഗങ്ങൾ സർക്കാരാഭ്യുടെ ശത്രീമവുന്നതിൽ ചെയ്യുണ്ടായി. അതിലേപ്പായ്ക്ക് വേണ്ടി മല്ലടി പാട്ടുകൾ പവത്രം പരിഞ്ഞായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും അവയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കമക്കൾ ഇന്നസ്ഥാനത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ വേണ്ടുംവിധം അകർഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് എന്നിക്കും വോല്പുമാവാനിടവന്ന്. നമ്മുടെ പഴയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ അവയെപ്പോലെ മരിംബിനം നികുഷി പിച്ചുവച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഈ പാട്ടുകളുംനുണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ പഴയ ത്രാവം പുതുക്കാടിക്കാക്കുന്നുണ്ടോ. അവയുടെ പഴയ ത്രാവം പുതുക്കാടിക്കാക്കുന്നുണ്ടോ. വേഷത്തിൽ മേംതുടിയ ഇക്കാവത്രും, ‘വടക്കൻപാട്ടുകൾ’ വിസ്തിക്കാതിരിക്കുന്നമേജിൽ അവയേയും പുതിയ വേഷത്തിൽ പുറത്തിരിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഉത്തമമെന്ന് എന്നെന്ന് അനുമോദനിക്കുന്ന വിചാരപരമായും ഹാഡ് വായനക്കാരുടെ മുയാക്ക സമൃദ്ധിക്കുന്ന ഈ “കോമൺനായർ” എന്ന ചെറിയ പുസ്തകം. ബുറ്റുളന്തനങ്ങൾക്ക് പ്രേരണ്ണരും ഈളിയ പരിഗ്രാമം കൈത്തുകപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ വരുന്നപോലെ “കോമൺനായർ” സഭയോടു മാറ്റ കാര്യാഗ്രത്തായി അവക്കുടെ മുയാക്ക താമസിയാതെ പ്രവർജ്ജിക്കുന്നതാണ്.

കണ്ണുരിന്നും “കോമലും” ഈ “കോമൺനായർ” തമ്മിൽ എറെക്കുറെ സംഘര്ഷമുണ്ടെങ്കിലും കാഴ്ചയിലും

കാർത്തിലും അവർ ഒന്നാണെന്ന പറഞ്ഞാലും ദോഖി
മാവുമെന്ന തോന്നാനില്ല. രണ്ടുമായി താരതമ്പ്രപുട്ടത്തു
ദോഖം കമാഗതിക്കു ദശ്വരമായ പല വ്യത്യാസങ്ങളുമണ്ണ
സജ്ജതു വായനക്കാർ" ഈ കമ വായിക്കുന്നതോടുകൂടി
അണ്ണബേപ്പുട്ടന്നതാകയാൽ അവയെ ഇവിടെ എഴുത്തു
കാണിക്കണമെന്ന വിചാരിക്കുന്നില്ല. വടക്കൻപാട്ടിലെ
"കൊമല്ലനായകടകമ" യാണ് എന്നെന്ന് "കൊമല്
നായക" അവലുംവുമായി നില്ക്കുന്നതെന്ന മാത്രമേ
എന്നിക്കു പ്രസ്താവിക്കുന്നതായിട്ടുള്ളൂ.

"പാട്ടി"ന്റെ ക്രൈ ചെറും പരാവർത്തനമല്ല ഈ
ചെറുപ്പസ്തുകം. വടക്കൻപാട്ടിനെ അതുകൂടിച്ചു, അതിൽ
കൂടിത്തിരിക്കുന്നതു് തെളിയിച്ചും, സന്ദേശപോലെ കാവ
ദേശസ്ഥിതികളെ പരാമർശിച്ചും, ഏന്നാൽ അതിന്റെ
"സ്ഥാവിഷയ വിടുത പിടിച്ചുമാണ്" ഈ ഗമ്പാന്തള്ളതി
യിരിക്കുന്നതു്. ഈ രിതി മഹാജനങ്ങൾക്കു കാവിക്കു
മെങ്കിൽ, കമ പറഞ്ഞുന്നതോടുകൂടി ചിവ കാർണ്ണം
പ്രസ്താവിച്ചുവന്നു് എന്നിക്കു സാംഘാനവുംഉണ്ടു്.

ഈ പുസ്തകം മനസ്സിക്കുന്നി വായിച്ചു് ഇതിവട്ടങ്ങിയ
സമഭായകാർണ്ണങ്ങളും സവിസ്താരം ക്രൈ മാവുര എഴു
തിന്തന എന്നെന്നും മാന്ത്രികസ്തുച്യമിതനായ മിസ്റ്റർ എം. ഡി.
സാമ്പാന്തനാട് എന്നിക്കുള്ളൂ നന്ദി പറഞ്ഞതീക്കാവുന്ന ഒന്ന
പ്പു. അതുപോലെതന്നെങ്ങാണു് എന്നും. അതു. ബുക്കഡിപ്പോ
മാനേജ്മെന്റ് എന്നിക്കുള്ളൂ കടമഞ്ചും. അതുടിപ്പിഴക്കം
ഇതിൽ അവിടവിടെ ദന്തപോധയിട്ടുള്ളതു യഥോച്ചിതം
തിരഞ്ഞെടുപ്പിക്കുന്നതു അപേക്ഷിക്കുന്നതോടുകൂടി ഈ
ഗമ്പം സഹിതംസഹക്ഷം സമയപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നും, ഗമ്പക്കന്താവും,

അമരകുമണ്ണക

---

1. ഇനനം
  2. റക്ഷ
  3. വില്പാല്പാസം
  4. ഉള്ളിയുമായും തുടിക്കാഴ്ച
  5. സങ്കാരം
  6. കക്കിങ്ങമുള്ള പരിഗ്രഹം
  7. ക്രമവും കവാദവും
  8. കററാരോപണം
  9. വിചാരണ
  10. അതിനാരേഖം
  11. കോക്കൻ, അമ്മാവൻ
  12. അമ്മയും മകളും
  13. കോക്കൻ ടുറപ്പാട്ട്
  14. അയ്യുക്കാട്ട്
  15. കവ്ലാണം
-

കോമൺ നായർ

1-10 അല്പം

(ഇന്നു)

പ്രിൻസ് ഇം റഡ്ബും പരിപൂർണ്ണമായി—ഈ സന്താനത്തിന്റെ അത്യുള്ളൂ” വിത്തേതാളിമണ്ണോ? അവോടോ? ഇതു കീഴും ഒരു മാത്രാവു” പ്രസവ സങ്കരണഭേദമും അന്നവീക്ഷണത്തു” ഒരു കുട്ടിയുടെ ഓമനമുംകൾടു” പറമാനദി നേരാനാണ്. ഇതുമൂലവർഷം പ്രസവീക്ഷവാൻ മാത്രമേ ദേഹമുള്ള. ഒരേവരെ! ഈ സന്താനത്തിനെയകിലും ചൃനിഡി തരണേ. തൊന്ത്രാഡിവീട്ടുകാക്കുന്ന കുട്ടിപ്പുക നിമിത്തം ഇതിനു മുമ്പുണ്ടായ ദഹനകുട്ടികൾക്കും അടുത്തി വന്നില്ലോ! ഈ ചെവരത്തിനും കൗവസാനകില്ലോ! “ഈശ്രദ്ധാരാ രക്ഷ!”

കുംപുമുളിപ്പാവാട്ടു കുക്കിയുണ്ടു ഉണ്ടെനെ വിചാരി ശ്രീമിക്ഷന്നതിനു” തക്കാതായ കാരണാന്തരുളിട്ടു”. ഉത്തരാക്കരിള തതിൽ കേളിക്കേട്ട പാവാട്ടു തറവാട്ടുകാഞ്ഞം, തൊന്ത്രാഡി വീട്ടുകാഞ്ഞം അയൽവാസികളുണ്ടു. അവിടെ മുമ്പുണ്ടായി ഒന്ന് കാരണവന്നാൽ തമ്മിൽ ചൃഷ്ടനാ സംഗതിവിശ്വാസം

ஒவர்மூலியினின்று. இது வெவரம் தீர்மானம் கூகிலூக்குமானால் கவுனிசுக்கூடியும் வெற்று. பாவாடு^२ கராளர்க்குடி பிரினால் உடனை கொலூக்கையென பதிவு^३ தொள்ளியிட்டுக்காணம் தூண்டி. கக்கியமையுடெ காவள்ளு^४ அது திரவாட்டின் யூதங்களுமானால் உள்ளாயிருக்கிலூ. அதுகொள்ளு^५ தொள்ளியிட்டு விட்டிலே கூடியுமாக்கு^६ அவர்களே யேசுக்குத்து. மாதொன் விழூரும் தூடாதெ நடத்தாத் ஸாயித்து. கக்கியமைக்கு^७ ஏற்மேள்ளாலும் புஸ்வடிவஸ் காஞ்சிரிக்கூயாயிருக்கு அவர்கள் ஹோவி. புஸ்வத்தின்^८ வயரியாட்டிக் போக்குறுது களூங்கி இவற் தெருாலை. அவர்கள் புஸ்வாங்குடின்று^९ திரியெப்புக்குறுது களூங்கி உடனைவென பெரு கட்டியுடே இயலவாக்கூவித்து அவர்ஸாக்கிலூக்கூடியும் வெற்று. இண்டி என கக்கியமைக்கு^{१०}, கவுதுபுஸ்வாங்குடின்று. ஸந்தான கஷ்டங்கொள்ளுகிலூ ஸக்கத்தின்^{११} பூர்மே, பினை பினை பூர்யம் தூடிவரிக்காயாய்துகொள்ளு^{१२} இனி ஏற்மேள்ளக்கூ ஏற்கு கையும் சாதுகிமித்து. கிராஸ்ராயும் வாலித்துதுண்டி. இனி ஏற்மேள்ளக்காயாளைக்கிண் தனை புஸ்வித்து உடனை கட்டியே தால்ர முயிவிட்டு^{१३} கொலூருது^{१४} களூங்கொள்ளி

- ## 2. പ്രസവക്കൂട്ടുംഖചെയ്യുന്നവർ.

ക്കാൻമുള്ള മനസ്സാക്കരത്തും ഇല്ലാതാവിരിക്കുന്നു. താൽ പൊറം ഒരു കുണ്ടിനെന്ന താഴവാലിപ്പക്കണ്ണമെന്ന് മാത്രംസഹജമായും അതുവും മരിക്കുന്നതിനമുയു് സാധിക്കാതെ പോയാൽ ഇവയ്ക്കില്ലെന്നും പരിപ്പില്ലും ചെയ്തിരുന്നു. മരിക്കുന്നതിനിടക്കു പുനഃ വിസ്തരിക്കും ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്തിനെന്നയിരിക്കു പത്രാ മരത്തെ ഗർഭവും തിക്കണ്ണു. അപ്പോഴോണ്ട് അതംതെതിൽ വിവരിച്ചു വിചാരം അവരും ബാധിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്.

പ്രസംഗിവസാ ഓട്ടക്കരണത്തോടും വിചാരം വർദ്ധിച്ചു വെന്നു് പറഞ്ഞെന്തില്ലു. ഒരു കണ്ണിയാനെന്നവക്കാർത്തികാരിയും വച്ചുണ്ടാക്കി. റാഡിയിൽ അമ്മസ്ഥിതികൾ തെളിയേതു കണ്ടു. കണ്ണിയാൻ—“അംഗൾ കൂട്ടിയുടെ ഇന്നന്തെത്തിൽ മഹിംബം കാണുന്നണ്ടു്—കൂട്ടിയുടെ അയയ്ക്കുന്നിൽു് ഒരു ദോഷ യും കാണുന്നില്ലു. ദീർഘായുംതുറാനും തന്നെ ഉണ്ടാവേണ്ടം പറഞ്ഞു. എന്നതനെന്നയല്ലു ഈ തന്നുവാട്ടിയേൻറെ കേളി കുന്നു് പൊതുക്കാതെയും ഹരിക്കായില്ലു. ഒരു മഹാവീരപുരാ ശ്രദ്ധിയാക്കുമെന്നം കാണുന്നണ്ടു്. എന്നേൻറെ ക്കുഡിയും! ഈ കൂട്ടി ഇന്നിതുന്നതോടു് പിന്നെ നിങ്ങൾക്കു ദുഃഖിക്കാണ്ടി വരികയില്ലു. ഒന്നുമുതൽക്കു സംക്ഷാരം മഹാവകുഞ്ചി ഇവിടെ യാണു് പാപ്പു്—നിങ്ങളുടെ ശനിപ്പിഴശയല്ലും അവസ്ഥ നിശ്ചി—” എന്നു് പറഞ്ഞു നിൽക്കി.

ക്കുഡിയും—ഈവിടെ ഇതുവരെ നടന്ന സംഗതികളെല്ലാം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞതിട്ടുണ്ടെല്ലാ. അന്തിനെന്നയിരിക്കു ഈ വക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ശരിയാവാൻ തന്മുഖങ്ങളാണ്

കണ്ണിയാൻ—റാഡിയിൽ കണ്ടെന്നു് എന്നു പറഞ്ഞതു്.

ഈശ്വരകാര്യാഭിശാസക്കിൽ എന്നാണു് സംശയിക്കാ

തന്ത്രം “സന്താനങ്ങാചാലു” അതിവെള്ളുമണംവയ തിമാർ ചത്രത്തിലും തപായിരെന്ന വിചാരിച്ചു ഭജിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധയാഴ്ചപ്പെട്ടു എല്ലാവരെയും ഒന്നായിക്കിട്ടിയതു— ആരന്തുകൊണ്ടു എല്ലാം ഇംഗ്രേസ് രാമിനാക്കി ക്ഷാഞ്ചിക്കും. നിംബംക്ക് വ്യാഴം തെളിഞ്ഞുണ്ടു്.

‘കണ്ണിയാർക്കുന്ന വാക്കല്ലോതെ വേറെ യാത്രാണോ തല്ലോ വാസകാധ്യാനത്തിനു മാർഗ്ഗചില്ലെന്ന ഒക്കിയമ്പുക്ക്’ എല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. ഇംഗ്രേഷ്യിലാസത്തിന്റെ ഒരു മന്ത്ര തുട്ടി കണ്ണറിയുവാൻ സാധ്യാരണ കമ്പഃ്യൂഡിക്ക് റൈറ്റി ആം ഇപ്പ്.

അത് ടിവസം പ്രീതി. അസ്വദേഖനയുടെ വക്ഷണം സ്വദേഖതാട്ടിക്ക് വയറാട്ടിക്കും അഴച്ചുപോയി. അവർ വന്ന് ആണ്ടുന്ന പരിഹാർക്കളെല്ലാം ചെയ്തു. അതിസുഖ ഗനായ കമാൻ കട്ടിയെ കുക്കിയുമുണ്ടാമെന്നു അസ്വിത്ര ഉടനെ വയറാട്ടിയോട്—“നീ ഫ്രൈംക്കേവണ്ടി ഒരു കാഞ്ചം ചെയ്യുന്നം. ഫ്രൈൻറ സ്ഥിതി നിന്നുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടോ. ഇതുവരെ പൊറു കട്ടികളെല്ലാം ഫ്രൈഡിന്റെയാണെന്നും എന്നാൽ നിന്മോടു” പറഞ്ഞതിനിധിക്കും ഒന്തില്ല. ഒരു കട്ടിയെ കണ്ടുകൊണ്ടു് ഫ്രൈൻറ കാബം ഒരു ക്രോൺമെന്നും എന്നും ഫ്രൈഡിന്റെ നിന്നുണ്ടോ. മോഹിഷ്ണന്നെന്നോ ഒരു പെൺയും നിന്നുണ്ടോ. ഉംഗിച്ചുറിവാം. ഗൈംഡാമില്ല.

അന്തുകൊണ്ടു് തോന്ത്രിയാർവ്വീട്ടുകാർ ചോടിത്തും ഇവിടെ
പെററതു് പെൻകുട്ടിയാശണം നീ പരയണം. നിനക്കു്
അന്തുകൊണ്ടു് യാതൊരപകടവും വരിപ്പു. ഇതു് (തോസപ്പള്ളി
ബാണ്യം) നിനക്കു് ഇരിക്കാതെ. ഒരു നിന്മ രക്ഷിക്കം.
നീ അവരുടെ പടികൾക്കു തുടക്കയല്ല പോന്നതു്.

വയററട്ടി—അങ്കി. അനുരാട്ടി! പറഞ്ഞിപ്പാമെ അട്ടിയൻ
ചെയ്യേഇം—ഈ കഴിഞ്ഞ പേരറിനെല്ലാം അടി
യൽ വനിഥിശജല്ലാ. ഓന്നക്കിലും ക്രൂരിക്ക കംബാർ
കിട്ടിക്കില്ലെല്ലാ—ഇവിടെ ഒരു തന്മായും സ്ക്രിഡിശം
യാൽ അടിയന്നം ഉണ്ടെല്ലാ മുണ്ടം.

വയററട്ടി മടങ്ങിപ്പുകുന്നതുകണ്ടു് കുറപ്പുകാർ കുവ
ദ്രോട്ടി “എന്താ സ്ക്രിഡാനു” ചോടിത്തു.

“ഇക്കരിയന്തെ പെണ്ണാൻ” എന്നും അവളും പറ
ത്തുപോയി—

2-0 അലപ്പായം

(രക്ഷ)

ഉള്ളിയുണ്ടായ സഖ്യതാഡം കരുക്കിവെങ്ങന്നത്
അശ്വമഹാക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രധാനമായ ഒരു കാർത്ത്യമണം. ക്ഷക്ഷിയമുക്ക്
അതു സഖ്യതാഡവെന്നത്താനാം ഘുറത്തറിയിക്കാൻ നിലവത്തിൽപ്പി
ല്ലെന്ന സമാധാനിക്കാം. കൂട്ടിയെ കാണാൻ അരളുകൾ
വന്നുന്നത് തച്ചകാഡു തരമുണ്ടോ? അഭ്യന്തരംമുള്ളവർ അതിലു
മെത്തി. അവകം ക്ഷക്ഷിയമുയ്യും തമ്മിൽ സ്വീഹമായി
അന്നതിനാൽ അവരാട്ട് താങ്കു ചെയ്തു പെട്ടിരുക്കാതിനെ
ജുറാറി പറയാൻ തീച്ചുംകി. അവക്കു സഹായം ഇക്കാ
ത്രംതിൽ അടപക്ഷിക്കാണും ഉണ്ടു. കൂട്ടിയെ കാണാൻ
വന്നവരോട് “നിങ്ങളെല്ലാവക്കും ഏതിക്കുങ്ങവണ്ണി ഒപ്പ
കാരം ചെയ്യുണ്ടും. ഇതുവരെ പൊരാൻ മാത്രമേ ഏതിക്കുങ്ങ
ദോഹനബന്ധായിട്ടുള്ളൂ. കഴുന്ന് കൂളിപ്പുംകാഡു തന്നിനേന്തെ
കുല്യും ഏതിക്കുങ്ങ കിട്ടിയതുമില്ല. ഇതുവന്നു ഒരു വ്യാഖ്യം
പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുകില്ലും കൂട്ടിയെ കിട്ടുമോ എന്നു പരിക്കും
കാണണ്ടു തൊന്തരച്ചുവരിക്കാണും. കൂട്ടി പെണ്ണാണെന്ന് കൂദാശ
മാരംബന്നു പറവാൻ വയററംട്ടിനെയു തൊൻ ഏല്ലിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അവർം എന്നു വണ്ണിക്കായില്ലു. നിങ്ങളും അതുപോലെ
ഒരു സഹായം എതിക്കുങ്ങും ചെയ്തുതയണം. പെററഞ്ഞയുടെ
മരുന്നാവേദന പെണ്ണാണും നിങ്ങൾക്കും അറിയാൻല്ലോ. പെണ്ണിവന്നാൽ ഒരു നിലവത്തിലാംനുവും കൂടി നിങ്ങൾ ഉണ്ടാ
ക്കിത്തരണം. അവിടെ ഉള്ളിച്ചിത്തയും പ്രസവിച്ചിട്ടു
ണ്ടെല്ലോ. കൂദാശയാൽ ഒരു സമയം ഇവിടെവന്നു നോക്കു

നാതയാൽ തങ്കുക്കുവം ഇവിടെ കാണിക്കാനായി ഉണ്ടിച്ചി .
അതുടെ പെൻകുട്ടിഞ്ചാ ഇച്ചിടക്കു കൊണ്ടുവന്ന് കിടന്ന
ണം . അങ്ങപ്പോൾ കഴിത്തുപോയാൽ അദ്ദേഹത്തെന്ന
അയ്ക്കുമ്പും ചെയ്യാം . എന്തു നിന്മം ഏതൊ സഹായി
ക്കില്ലെല്ലു ഇം ഘട്ടത്തിൽ .

ഈവരെല്ലാവക്കാം——ഈയെങ്കിൽ ഘട്ടത്തിൽ നീങ്ങൾ സഹായിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നീങ്ങൾ അട്ടഞ്ഞുള്ളവരും
യിട്ട് എന്തുണ്ട് ഫവം . എന്നിൽനെന്നെല്ലു കുക്കിയമു
ഖക്കായ്ക്കുന്നിൽ വ്യസനിക്കുണ്ടാം . നീങ്ങളും ചില ശ്രമങ്ങൾ
മുഖക്കു ചെയ്യാം . ഇങ്ങനെ കുട്ടിയെ കാണാൻ അതും
വരാതിരിക്കാനാണ് കൊണ്ടുവരുത്താം . കാക്കാട്ടത്തിൽ വരാർ
തുടങ്ങിയാൽ എന്തിനെന്നുണ്ടില്ലോ കൂദായും പാടാത്മം
അറിയാൻ ഇടവക്കാം—ഈതുകൂടുതെ കഴിക്കാൻ വേണ്ടതോ
ക്കു നീങ്ങൾ ചെയ്യാക്കാമോ .”

കുക്കിയമുക്ക് തൃപ്പിയായി—എവർ പിമികയും ചെയ്യാം .
ഈവരെല്ലാവക്കാം ഇതുനേരാളും കയൽപുകൾ ചെയ്തിട്ടും കൂദായും
മുക്ക് ചില സംശയങ്ങൾ ഇന്തിച്ചു—

അവക്കു ഇടയിൽ ഇങ്ങനെന്നെന്നും സംഭാഷണം
ആണ്—

“കുക്കിയമുക്കുടെ കുട്ടി പെണ്ണാണ് എന്ന തീർച്ച
യാദേഹിക്കും”

“വയറാട്ടി അന്തിനയല്ലെല്ലു പറത്തെന്ന് .”

“അധികം പറത്തെന്ന് വാസ്തവമാണോ എന്ന് അതുകൂടും
അറിയാം—”

“അന്നുള്ളട്ട് അവൾ കളിച്ച് പറയുകോടു അവാംകൾ ഇവിടെയും വരുണ്ടോ?”

“ഒത്തൊക്കെ രഹിതനീ. പെണ്ണ് പെണ്ണിന് തുണാങ്ങ നില്ല—അവൾക്കുന്താ, വല്ലതും കൈമടക്കിയാൽ എന്തുംവണ്ണമെങ്കിലും പറയില്ല.”

“എന്നു വല്ലതും അതിനെ ചെള്ളിട്ടുണ്ട് സംശയമുണ്ടോ?”

“അപ്പുമൊരു സംശയം ഇല്ലനില്ല—പ്രസവിച്ച പിടിവേക്ക് കട്ടിയെ കാണുവാൻ ആളുകൾ പോകുന്ന പതിവുണ്ടെല്ലാ. ഇവിടെ അതൊന്നും കാണുനില്ല.”

“എന്നാൽ നമ്മുടെവോയി ദന്തക്ക്.”

അവർ പാലാട്ടുക്ക് പോവാൻനില്ല. അഴപ്പാട്ടുക്ക് കുക്കിയമയുടെ കുറയൻകുട്ടിക്കുക്ക് അഞ്ചേരിവെ ഉണിച്ചി ആയുടെ പെൺകുട്ടി അവയുടെ അട്ടക്കായും അവയുടെ അണ്ണൻ കുട്ടി ഉണിച്ചിത്തയുടെ അട്ടക്കായും സ്ഥാവംപിടിച്ച കഴിഞ്ഞതിലിക്കുന്നു. കുക്കിയമയുടെ വില്ല അവക്ക് അറിയാൻ സാധിച്ചതുമില്ല.

കുറ്റപ്പമാർ വന്ന കട്ടിയെ കാണുണ്ണമെന്ന് പറത്തെ ചുപ്പാം കുക്കിയമ അല്ലോ പരിഹാസത്തോട്ടുട്ടി, “ഈതാ കട്ടിയെ കണ്ട്” തൃപ്പിപ്പേട്ടാം—വയറാട്ടി പറത്തിട്ട് വിശ്വാസമായില്ലെന്ന തോന്നുന്നു. ഇവിടെ പെൺകുട്ടിയും ഉണ്ടായിക്കുടുന്നു നിജമാംക സില്ലാന്തമുണ്ടോ? എന്നാൽ ഈതാ ഇഷ്ടംവോവെ ചെയ്യാം!!

പണ്ട് ദേവകിപുത്രനായ കീത്തിമാനെ കൊല്ലുന്നു ചെന്ന കംസയേറി സ്ഥിതിയായി കുറ്റപ്പമാക്ക്. കുക്കിയമ

യുടെ പരിഹാസം അവക്ക് ഉള്ളിൽ കൊണ്ടു. ഏറ്റവും വില്ലേജ് പരിഹാസം ചോക്കമല്ലോ എന്ന് വിശ്വാസിച്ച്, അതിൽ മുന്ത കുറച്ചു്:—

“അഞ്ചത്തുമൂല്യവശമല്ലോ? കട്ടിയെ കാണാൻ വകുപ്പിൽ
മല്ലോ! വോക്കമന്ത്രം ബന്ധുവിശ്വാലും രേതുവായാലും ഒരു ഗാ
മമല്ലോ.” എന്ന് പറഞ്ഞു.

கக்கியமு—வொகுமற்றுப் பக்கி உள்ளவுணவோம் மாறுமே
அதுவரிசைய் பாட்டிலூ ஏற்றாலோ? அந்தந்தாலும் வற்
மற்றுப் பகுப்பிகளை அவசியமானப் பூவிடக் காலது
உண்மொழிகள்^க. அவையான் தூண்டியை விடிவெ
க்கட்டுமான் ஹஸ்கினினோட் ஸ்ட்ரீக்ஸ்டிக்லூ.

கூடியுமால் உற்றங் பரவாதெ இரண்டிழையி. தாம்
ஸியாதெ கூடிக்கூடி அரண்மாந்து இரண்மாந்து மாரிக்கிடத்தி.
அதை விடு மவிதூதிகென்பூர்தி கூக்கியமையும் ஸாளை
யிதூ. பசுக்கி இறுத்தகாளுக் கதியாயிலூ. ஹு விடு
யிழையுந் மவிதூதுவென வரிலூ. ரதுக்கைஞரியும் வெஸு
கீர்ம் கிளாந்தும் ஹரிசண அவசயமையும் முன்கண்ணத்துக்கம்
இனியும் பவறும் செங்குள்ளதுவென்ன் கூக்கியமையும்
வோல்புக்காயின்றுக்கணி. கூடியாகவேப்பு குதுக்கால். வலு
தாவிவான் அநிறை நிறுத்தினிலைப்பூ. கூப்பதானாக
காவறும் தழைப்புருந்தாயான் அந்தின்பூம் கித்துஞ்சை
வண்ணதுமிலூ. ஏதாயாலும் செவரெளிடத்தின் ரேஷன்
வெள்ளுக்காவை புவத்திக்கைமெள்ளதும் கூக்கியமை கை
வியும் ஸமாயாகிழுமிலையி.

അങ്ങാടിക്കുളവോർഡ് തന്റെ കൂട്ടംവുന്നതിലേ ഒരു മൂവന്നായ ഒരുന്നനം അംഗീച്ചത്തിന്റെ ഭാസ്യം കൂട്ടിയെ കാണാവാൻ വന്നു. കൂട്ടിക്കുളവോർഡ് പറഞ്ഞു് അമ്മാ വരന കാണിക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അമ്മായി കിടക്കുന്ന കൂട്ടി അദ്ദോ പെണ്ണോ എന്നറിയാൻ കയ്യെന്നിയതുമില്ല. അമ്മാവനു് കുക്കിയമ്മുടെ പെരുമാറ്റം ശാരു പിടിച്ചില്ല. താങ്കു വന്നതു തന്നെ രസമായില്ലായിരിക്കാം എന്നു് സംശയിക്കായ്ക്കും ഇല്ല. ഏതായാലും അവിടെ ഒരു താമസി ക്കാതെ തുടിച്ചുപോന്നു.

3-10 അരഭ്യാസം

(വിഭ്രാഞ്ജാസം)

കല്പം

കോമനെ പ്രസവിച്ചുന്ന വൈടിക്കേട്ടവന്⁹ നാട്ടകം ക്ഷണായ സംശയം കുറപ്പുമാക്കുന്ന പരിശോധനക്കാരുടുതി തീർന്നവക്കിലും ക്കുത്തിയും മനസ്സുമായാനും കഠിനതുട കൂടി. വളരെവക്കുന്ന കുട്ടിയെ അഡിക്കാവം ഒളിച്ചുവെക്കുന്നത്¹⁰ അസാധ്യമാകാം എന്നും ഏഴ്ചുപൂട്ടുകൾ ചിലതു ക്കുത്താതെ കഴിക്കുന്നല്ലോളി യാത്രമായി. കുട്ടിക്കുടുങ്ങുന്ന ഇവപെത്തുട്ടുത്തു. അഞ്ചുപാശേകൾ¹¹ ഒരു കല്പുരായും പണിതെയ്ക്കു. ഈ കല്പുരായിവേശകളും വഴി ക്കുത്തിയും അവരോട്¹² അടുത്തു പെക്കമാറുന്നവക്കും മാത്രമേ അറിവുണ്ടാക്കിയോളി. കുട്ടിക്കു കല്പുരായിലിട്ട് തന്നെ വളർത്താൻ ക്കുത്തിയുമുണ്ടാക്കി. കുട്ടിക്കു¹³ കോമനെന്ന് പേരും ഇട്ട്.

ഈതാരു പ്രായത്തു് ചെംതുണ്ടൊയ അത്വാരണാശില്പം ക്കുത്തിയുടുടനും മനസ്സു് ചെല്ലാതിക്കുന്നില്ല. മുന്നവയല്ലൂഡായ ഫ്രോം മുടിയിരിക്കാം. “അഞ്ചുവയല്ലിലും കാതുക്കുത്തി. ഏഴു വയല്ലിവെഴുത്തിനുംകും” ഇങ്ങനെന്ന കുമലുകാരം ഏല്ലാംവെയ്ക്കുന്നു. അതെടുട്ടി അന്നതെതെ നാട്ടാമാഹലുകാരം പയറിനാശി ഒരുക്കണ്ണം തുടങ്കി. അവിന്തയും അതാശാമാരെ നിശക്തിച്ചുവെക്കിൽ അതുവരെ ഒഴിച്ചുവെച്ചു മഹസ്യം എറ്റത്താക്കും എന്ന ദേഹം ദുരിതനിന്ന്¹⁴ അദ്ദേഹത്തെക്കിലും കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമം അനാശ്വി. അതും ക്കുത്തിയുമുണ്ടാക്കിയ അരിഞ്ഞാതെ സാധിച്ചു.

പണ്ടുള്ളവർക്ക് പരാറിബുണ്ടാണിരുന്ന പ്രതിപത്തി എത്രതേരുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് കാര്യം പരാറിഞ്ഞു സപ്പുമീ വിക്രൈത്തുപരമായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയം തേരണാന്ന വായനക്കാർക്ക് ധരിക്കുവാൻ എത്തുക്കുടുങ്ങാഴ്യക്കാം. ഒക്കെ അതിൽ ഒരു കാലത്ത് ഉദ്ദം (ഗ്രാമം) തോറും ഒരു കളരിയും അതിന്റെ അധിവന്നായി ദാരാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴോടു ചില മുകിക്കുവാ മുലയിൽക്കു കുറപ്പുള്ളതുനേന്നു, കുറപ്പുള്ളനു, പണിക്കരിക്കുന്നു സ്ഥാനപ്പുറാട്ടത്തിൽ ഇവ ഒരു പരമ്പരയെ യുണ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചിഹ്നം കണ്ടുവെന്നു പറാം. കട്ടിക്കുംകു് # എഴുവയസ്സ് തിക എത്താൻ എല്ലാംജുംകൊണ്ട് അതഭാവു കാണുവാൻ ചോ ചെയ്യാമുള്ളാമന്നാണ് നാട്ടുനടപ്പ്. അതശാഖ മെഴുക്കിട്ട് ദേഹം മഴുവനം ഉഴിംതു് തിരികെ അയക്കം. ഇന്നുനെ കുറച്ചുകാം കൂടിയും കുറച്ചുവെന്നും മെന്തു് കൊണ്ട് എന്നും കാനിക്കാഡിനുള്ള നിവയാവും. എല്ലാംകൊ എന്നും സംശയം ഇന്നിക്കുന്നതുവെന്നും അതു അയവും വാവവവവും സ്വായിനവും ഉണ്ടായിരുന്നീരും. പിന്നു ആടവിൽ പ്രവ രാഖകയായി. “ചാടിക്കെട്ടിച്ചുവട്ടി, എടത്തോട്ടാനു് വഹംതോട്ടാനു്” എന്നിങ്ങനെയുള്ള വായ് താരിക്കൊല്ലി അതുപുകാരം ദേഹംകൊണ്ട് കാനിക്കുവാൻ പറിക്കുയായി. പതിനേന്നട്ടവും ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പ്രദ്രവ്യലുത്തിനം സ്വാ കഷിയ്ക്കും വേണ്ടുന്നതായ അനാവടിവ്, സിംഹവടിവ് മത ലായ ചോട്ടുകൾ അഞ്ചുണിക്കം. അനുശ്രാന്താ സിംഹാ വന്നാൽ തട്ടിത്തുള്ളിയിടാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുന്നതെന്നുണ്ട്.

* അന്ന് കട്ടിക്കുമ്പും ഇന്തു് നിട്ടവന്നുംപിരുന്നു. ടെൺകട്ടി കുമ്പു് വേഗംമുക്കിലുംവാ ഏറ്റനാ ഉണ്ടായിരുന്നുണ്ട്.

മുള്ള നിവകളാണ് ഇപ്പറത്തെ മോട്ടുകൾ. അടവും മോട്ടം ഉറ്റുന്തും ഇടവും വലവും, ദിവ്യം പിഡ്യും, പുരുഷംകുടാ തെ വെട്ടാൻം തുടക്കാനം ഉള്ള അല്ലാസമായി. ഇതുകൂം കഴി തത്താൻ ഗ്രജിക്കുന്ന കൊട്ടത്രും കളരിയിങ്കിനും പുറത്ര മാറം. ഗ്രജവിന്റെ പ്രത്യേക വാസ്തവ്യത്തിനും പാതുമാ വാൻ സാധിച്ചു ശിശ്യരും പ്രദർശകം ചില അടവുകൾ പഠി ക്കാൻ തഹമായിരുന്നും വരാറുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അല്ലാസകുമതികായിക്കുന്ന പണ്ടുള്ളവർ പയറുടും ഏന്ന പറത്തിരുന്നതും. ബാഹ്യത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പയറുടും കൊല്ലു തതിങ്കു കൈ മാസം മറിയു തീക്കിനു പതിവുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അല്ലാസികൾ അണും വാർഡക്കുത്തെ വകവെക്കാറുണ്ടാ ദിക്കന്നില്ല.

കമകളിക്കാട്ടു കയ്യും ചെറിയും കല്ലും ഒക്കേണാമെന്നു ണ്ണങ്കിൽ പടയാളിക്കും കെയ്യും കല്ലുംവെണാമെന്നാണും നി അയം. ശത്രു നേരിട്ടും, പിന്നിങ്കിങ്കാ, പറത്തിട്ടും, ചതിയായിട്ടും, ദേഹത്തിൽ എത്തവയവത്തിവെക്കില്ലും വല്ല തും ചെയ്യാൻ കാവിട്ടു കല്ലുള്ളിപ്പാവെ ഉടനടി അതിനും പ്രതിവിധി ചെയ്യാൻജോ സന്നദ്ധതയാണും ഈ ചൊല്ലും സൂചിപ്പിക്കുന്നതും. തവയിൽ മോശററി പോകുന്ന ഒരു നാക്കര പിന്നിങ്കിനും ഒരാറം തള്ളിയാൽ തള്ളിയ അറാം പതിനാറുകാവക്കവെ തെറിച്ചു വിഴുന്നതും മേരു് തുള്ളവി ഒരു തുള്ളിയെക്കില്ലും പുറത്രശേഷാതെ നായർ മുന്നാട്ടു പോകുന്നതും, മെയ്യും കല്ലുംയതിന്റെ മലമാണുന്നും ലുക്കാ വരുതും പറത്തിവിധിക്കുന്നു ഭേദം. ഏഴുംവയസ്സിൽ തുടങ്ങുന്ന പയറുടും അക്ഷമാല്ലാസത്തിനും പ്രതിവുന്നമായി അന്നവെന്ന ദിവ്യനാശാർ ശക്കിച്ചു ചോക്കുതും. നേരും

കനിച്ചുതന്നെ നടക്കം. പയററിന്തു സചയം അതി രാവിലെയാണ്. അതിന്റെരേഖം കളിച്ചു് ക്രതികടി കഴി തൊൽക്കു അക്ഷരാല്പാസമായി. ചിലപ്പോൾ രണ്ടിനും രണ്ടാം രാം ഉണ്ടായിരായാണ് വന്നുകാണു. കളിച്ചാരാൻ അപ്പേ കീൽ ക്രക്കം വിക്രാന്തം തൃടിക്കാണക്കിൽ ഒരാളും ക്രക്കം നിവർത്തിക്കം.

മേൽവിവരിച്ചപ്രകാശമുള്ള അല്പാസമരകൾ കോമനം സ്വായത്തമാക്കിവന്നു. ക്രക്കം കോമനം കല്പിയിൽ നിന്നു പുറത്തുചൂക്കാതെ രാപ്പുക്കൽ അല്പാസത്തിൽ മുല വെച്ചു. മുക്കവിന്നു് പറിപ്പിക്കാനും രിഷ്യുനു പറിക്കാനും ഉത്സാഹം വർദ്ധിച്ചുവന്നതനെന്നയല്ല കുഴച്ചുണ്ടു ഉത്സാഹത്തി ലും ചോടിലും മുക്കവിന്നു് സങ്കല്പസ്ഥിരയെ രിഷ്യും അ തിക്രമിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ക്രക്കൾ രിഷ്യുങ്ങു് ഉത്സാഹ വും സാമത്ര്യവും ക്രക്കു് സംഗതാഫിച്ചുതേയുള്ളൂ. കാഴ്ചയിൽ തന്നെ കണ്ണകളില്ലെങ്കനും കോമൻ തന്നു് പാടവംകൊണ്ടു് ക്രക്കൾ അനുഭിപ്പിച്ചതിൽ അത്രതല്ലെങ്കിലും മക്കൾ അല്പാസംക്രക്കു് സംഗതാഫിക്കുവാൻ മുടയു് അഭ്യന്തരം കല്പിയിൽ വന്നിരിക്കു പതിവായിത്തുടങ്ങി. മോട്ടായിരിക്കുവോരും തന്നെ കാണിക്കുള്ള കോമംമയിൽനിന്നും ഇടിക്കുന്നതുകിൽ പുംബായി നല്ലവന്നു. വിശിഞ്ചതു് കണ്ണം പര തന്ത്രങ്ങളുടെയോഴു് തന്ത്ര കമ ഏന്തായിരിക്കുമെന്നു് അഭ്യന്തരം സങ്കല്പിക്കു കാണുവാനും തുടങ്ങി. ശരൂവായയാക്കു എ പുഴുക്കുന്നു് വായിക്കാതെതന്നെ പുജ്ജത്തിനു പുജ്ജവികാസം വരുമ്പോമെന്നു ശരിയും ആത്മിക്കന്നാതും പതിവായി പരി ക്രൂഢിക്കാണ്ടു് പവശരം പരമാനന്തിപ്പിച്ചുണ്ടു് പുജ്ജത്തിനു്

ஒன்று ஸபவகாசி. தாதின்நெயு⁹ கீபாயு வராஜ் ஹஷபேஷந்தீ நயன் ஸமாயாகிக்கைய ரதந்திலை. ஏற்காலும் அரசியூ¹⁰ அல்லவிலூபூ. தான் வழாக்காவாகமாயி மோஹி ஆ¹¹, கடுவிலூங்காய ஸநாகம் வோக்காபகாரபுமிலை தன தீபிதங் நயிக்கைது களங்கொள்கு கண்ணக்கூறு ஹாறு. தகிக்கை பீர்மான் கூக்கியமையூ¹²—கடிச்செதங் கோக்கி—ஸஂஶஹிக்கான் வழியுள்ளு. தங்கள் முக்குரத்தை போராய்வுக்காளு வழி அபவகந்து வகுக்காதாயாக்காதின்¹³ அதேயே கிராண்பாத்திடு காந்துமிலூனம் அவக்கியா— செலவரைத்து வகுக்காது தடுக்காலம் கடிச்சிலூபூ.

ஹஸ்திகை நால் கிரை கடிச்செத்து. கோமளி அயா ஓடு பயரிரினம், பரிபீர்மா வழித்து திக்கெத்து. களைக் கொள்ளபோலெலையுது அவக்கை செய்து¹⁴ அலுங்கும்கொள்கு களிக்கை¹⁵ மேகித்து. அங்குள்ளக்கை வெள்ளு வழித்துயு¹⁶ தூக்கியூபூம் காங்காவக்கு கண்ணக்குப்புஞ் அக்குவத்தின்கை ஸம்தங் வேள்ளுமை சிக்காயி. கடித்து டுக்குக் கவுக்கி, பெஞ்சுப்பு திடியுள் கண்ணகம், கைக்குத்துக்கை¹⁷ வாற்றுத்துக்கு மேகி, விரித்தை மாடு¹⁸, கடுக்கையை அர்க்கின்கைக்கம், சொடுக்கை கொடுக்கும், சொடுக்கை கூக்கும் எதுதாக்கிவுள்ளு¹⁹ ஸுக்கித்துக்கொக்கை கெஞ்சு²⁰ ஏற்கான் அக்குக் கிவிவமிலூதெ போக்காமட்டாள்²¹ அது ஸுக்மாரகை ராரீபுத்தி. வூவு²² கடிச்செத்து யெலுவக ந்திலெய்து²³ காவெடுத்துவத்துதொடுத்து அங்குள்ளக்கை பகிடுக்கியைன்²⁴ மாறுமலை அவையுடை வழித்துயுள்ளுதிது²⁵ விகாரைக்கு²⁶ அக்குதித்துக்கை. மாறு²⁷ இடுவரை பரங்கு

മേരണ്ടുന പക്ഷി കൂടിൽ എറുകാവം ഇരിക്കും അനു
ദയാട്ട് തോറ്റുങ്ങളും തുടങ്ങി—

കൊമൻ—എന്നാണെങ്കിലും എന്ന ഈ ക്ലൂഡിങ്കിനു
പുറത്ത് കടക്കുവാൻ സംഭവിക്കാത്തതു്—അഥ
എന്നേം പോയിവകന്നതു് കംബനാഡല്ലോ—
ഞാൻ തുടെ വരുട്ടു്.

കക്കിയമ്മ—കട്ടി! നീ എന്നേം തുടെ വകന്നതു് എന്നിങ്കു
സംഭവാശംതന്നെന്നാണ്. പെക്ഷി നിന്നെ ഒരണ്ടിനെ
വിടാൻ ഇഴപ്പാം തന്മില്ല—

കൊമൻ—എന്നുകൊണ്ടു്?

അയ്യ മറുപടി പറയാൻ കഴിഞ്ഞി.

കക്കിയമ്മ—ഈ കാഞ്ചിഞ്ചു്. അതു് നീംനാട്ട് പറയേണ്ണ
കാലമായിട്ടില്ല.

കൊമൻ—എന്നെന്നു കട്ടിന്തും കഴിയില്ലോ? എന്നോടു പറ
ഞ്ഞാൻ ഞാൻ വേരെ അരജേയും അവിശിക്കില്ല.
എന്നാൽ ഒപ്പാരെ—

എന്നും പറഞ്ഞു് കൊമൻ അമ്മയുടെ കൃതിക്കു പിടി
ക്കി—ഇതിലു് അയ്യ ഞാൻ കാവകായാൽ കട്ടിയോടു്
പറയാം? എന്ന സമാധാനങ്ങളുടുടർന്നി കൊമന്നു് അമ്മയും
കൊടുന്നു. തങ്ക്കാവം കട്ടിയും തുച്ഛില്ലേണ്ടു്.

പുറത്തുകാവാൻ പുണ്ണു പദ്ധന കൊമൻറെ ഉസാഹം
എത്രകാവം അടക്കിന്ത്താൻ അമ്മയു് സാധിക്കും? “അട
യുംകാവ കാവത്തു്” മടിയിൽവയ്ക്കാം, കവുങ്ങായാലുണ്ട്

“ചെറും” കൊമൻകട്ടി കൊണ്ടുപും കുഴയലും മാറ്റി അഞ്ചു
ഡോട്ട് കയക്കാൻ തുടങ്ങി. “എന്നോടു അംഗീകാരം
പറ്റേണ്ടും” പറയില്ലോ എന്നാൽ തോർ അഞ്ചുവയാട്
മിണ്ടിലു—അമു കൊണ്ടവനു കത്തി തോർ കടക്കി
ഇല്ല”—ചുന്നാണി. കൊമൻകട്ടിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം കണ്ട് ഉപം
ആരിതുകന്ന അമു അറിയാതെതനു അവൻഞ്ഞ അരയുള്ള
ബനം ചെയ്യാൻ അഭവാമിക്കുന്നു. കട്ടി കത്തി കടക്കി
യില്ലെന്ന് ഭോല്ലുമായഽ്ഫും അഞ്ചുക്ക് സകടമായി—
കൊമനെ കടക്കിയിവിക്കത്തി ചുംഖിച്ചു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

മോനനി നിഞ്ഞു ഉസ്താഹം കിരയ്യുവാൻ എനിക്കു
ഒന്നും വനിലു. ഏന്തുവയാതല്ലും ചോയി. ടുവിൽ
കണതോനു് നിന്നു. പുന്നത്രവിട്ടാൽ നിന്നുയും കാണാ
തെപ്പാധാരോ എന്നനീക്കു യേരുണ്ട്. അതിനു് ചിവ
കംരണാഞ്ഞുണ്ട്.

കൊമൻ—തോർ അഞ്ചുവയിട്ട് പോകുമോ?

കക്കിയമു—നീ പോകുമെന്നല്ല യേ—നിന്നു അരുങ്കി
ല്ലോ എന്തുകൊണ്ടുപോയാഭവാ?

കൊമൻ—എന്നു അർക്കാണു് അവരും?

കക്കിയമു—നിന്നുകണ്ണാൻ അർക്കാണു വേണ്ടാത്തത്—
എൻഡു മോൻ കത്തിക്കിക്കു—അമു കില്ലും മക
ഞ്ഞു മുവിവേക്കു് നീക്കി.

കൊമൻ—അമു കളിപറയാൻ. എൻഡു സമ്മതംതുടാ
തെ എന്നു അരുങ്കിലും കൊണ്ടുപോകുമോ?

കകി—കൊണ്ടുപോകുവാൻ വന്ന അർഹം സമയത്തും ചോടി കുചാർ നില്പുത്തുമാ?

കോമൻ—ചൃശ്ശർ സമയത്തും കൂടാതെ ഒരുപാം തൊട്ടേട്ട് അപ്പോൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം അതിൽനിന്റെ ഫലം.

കകി—അങ്ങിനെ ഫലം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള മിച്ച് കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉണ്ടാവുന്നതുവരെ മുഴുവൻ അഭ്യർത്ഥന ഇരിക്കുമ്പോൾ മുമ്പുള്ള അവസ്ഥയാണ്. അതുവരെ നമ്മൾ ചിവാരം പേടിക്കുന്നു—അമ്മ പിലം പിലംവിലാൻ കുറയിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മകന്ന് കൊടുക്കുവാൻ തുട്ടണ്ണി.

കോമൻ—തൊനെട്ടുന്നതു കഴിച്ചുവാം. നാമെന്തിനാ മററാധാരാളി പേടിക്കുന്നതു. അമ്മ മുഴുവൻ പറയുന്നില്ല.

കകി—ഈൻ ഏൻഡീ കുട്ടിയുടെ ക്ഷമ ഇന്തിയും പരീക്ഷിക്കുന്നില്ല. നാം കുട്ടിപ്പിഴുക്കാരാണ്. തൊണ്ടുറാം പീടിവെ കുറപ്പുന്നാർ ഇവിടെ ഉണ്ടാവുന്ന അവൻ കുട്ടിക്കുള്ളെയും കൊല്ലാനേരുക്കുണ്ടിയിട്ടുള്ളവരാണ്. അവരുടെ കുണ്ണ് ദിരിയ്ക്കാണ് തൊനെന്നെൻ്റെ ഉണ്ണിയെ ഇണ്ണുനെ കുല്പിയിവാക്കിയതോ. അവരോടു പൊക്ക തിനില്ലോനുള്ള കെബ്ബും സാമത്ര്യവും നീനുക്കണ്ണായതിനാദ്ദേശം നീനുക്കും പുറത്തേയ്ക്കു് വരും. ഇതാണ് അഭ്യർഹം പറയാനുള്ളതോ.

കോമൻ—(ജല്ലം അരജാചിച്ചു)—അമ്മ ഒരു യേദ്യപ്പേജേ. തോൻ കുട്ടിയാണുക്കിലും ചിവ കാർണ്ണുണ്ണേ

ല്ലാം എൻ്റെ മഹ്യമിൽ ഉംച്ചുവക്കണണാം. എന്നെന്ന കൊല്ലും ഇംഗ്ലോഫ്രാൻസ് അങ്ങം ഇപ്പോൾ എൻ്റെ ഉംച്ചു. എന്നാലും അദ്ദേഹത്തെ ഇപ്പോൾത്തെന്നി തോൻ നടക്കണ്ണില്ല. എൻ്റെ അതശാന്ത് പരിപ്പിക്കാ ഒള്ളുത്തല്ലോ. കഴിയുന്നതുവരെ തോന്തിൽത്തന്നെ തുടാം. പിന്നെ പുറത്തുവരാൻ അമു സ്വഭവതിക്കണം. കുക്കി—കു—എന്ന് പറഞ്ഞെങ്കിൽ അമു മക്കൻറെ മുഖ്യാവിൽ മുക്കൻ. സദേതാധികാരിക്കാണെന്നു എൻ്റെ രണ്ടിനും കൂട്ടാനീക്കം കോമലയെറു തവജിൽ വിണു.

4-ഓ അരബ്സ്റ്റായം

അടിക്കുറ്റം

ദേഹം നാലഞ്ചു നാഴിക ചൊന്തിയിതിങ്ങൻ. പ്രഖ്യത
കീര്ത്തിപ്പം കഴിഞ്ഞത് മധ്യാഹ്നക്ഷേഗനതിന് ഒക്കെങ്ങപ്പും
ചെയ്യുന്ന ധ്യാനിയാണ് ഒരോ വിട്ടിലും ഉള്ള സ്ഥീകർണ്ണകൾ.
ഈ മട്ടേകളുടെ കൈകാര്യം ഒരു പ്രായം ചുന്ന സ്ഥീക
ജാണില്ലോ എന്നറഞ്ഞതു് നടത്താറുള്ളത്. അവക്കു ചൊല്ല
ടിക്ക് കീഴടങ്ങി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുന്ന പെണ്ടകിടാങ്ങപ്പും
കളിക്കാൻ കൂദാശിചല്ലോ. പുഴകളിലേയും പോകാനുള്ള
അവധിയും ചോടിക്കുന്ന സമയവും സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു.
പാഹാട്ടു തറവാട്ടിൽ ചെറിയമമാറില്ലാത്തതു കൊണ്ട്
കക്കിയമയാണ് അക്കത്തീ അതും തൃണയില്ലാതെ
നടത്തുന്നത്. അവക്കാണക്കിൽ ഒരു റംഗത്തിൽ നായിക
നേരം ഹരിക്കാനിടയില്ല. മക്കൾ ഔദ്രൂസം നടക്കുന്ന
കല്ലുറയിൽ ഇടക്കിടക്ക് ചുന്ന നോക്കാതെതാൻ സെസപര
മില്ല. അട്ടക്കാളിയിൽ താനന്തരത്തിലെല്ലക്കിൽ നീം ഒന്നെ
യാവുമെന്ന് ഭോഗ്യമില്ല. അതിനിടയ്ക്ക് പാചകൾ ചൗപ്പു
കുട്ടകൾ വേണം, മുളകൾ വേണം, ഏല്ല വേണം, ഏന്ന
ആട്ടക്കാളി. അദ്ദേഹങ്ങൾ കവവരയ്ക്കെല്ലതണ്ണം. അങ്കേ
നിമിഷത്തിൽ വിഞ്ഞാകാരരക്കിലും വന്നാൽ തറവാട്ടാബാ
ക്കും പറയാൻ ഉമ്മറതെത്തന്താതെ തരകില്ല. അധികൾ മറ്റു
ക്കാൾ മതവായത് തയ്യാറാക്കുന്നും, ഉഴിച്ചിട്ടിൽ കഴിഞ്ഞത് അട
വെച്ചുന്നത് കവാടിക്കുവാച്ചുകും കൊമ്മൻകുട്ടിക്ക് കൂട്ടിക്കു
വാച്ച് പിബാവിബാച്ച് തിളപ്പിച്ച വെള്ളം, മുൻനേതുള്ള

വാക്ക് മാവിൽതോലിയും മതത്തും ത്രിക്കിയരത്തു ഉണ്ട്, ഈതെ സ്ഥാം മാതൃ തരുന്നാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് അഞ്ചപ്പോൾ കണ്ണം. കല്പറങ്ങേളിൽ പല്ലത്തും കിട്ടുവാൻ താമസിച്ചുണ്ട് കൊമൺകൂട്ടി പുറത്തു മാട്ടിയേക്കുമോ എന്ന ഭയവും ത്രിക്കി ഒരുവരെ അസ്പദമായിക്കുന്നുണ്ട്¹⁰. കൂടി കഴിച്ചുക്കൊണ്ടുണ്ട്¹¹ തൊള്ളിട്ട ചുണ്ടക്കണ്ണതീയും, അതിവേണ്ട്¹² ത്രിക്കിവാ നാശി മറ്റു സാധനങ്ങളുംകൊണ്ട് കല്പറയിൽ താൻ തന്നെ ചെല്ലുണ്ടോ. കൊമൺകൂട്ടിയുടെ കണ്ണതീകട്ടി കഴി യുന്നതുവരെ അവനെ ദോഷിയിരിക്കുകയും അവന്റെ കളുമെഴീകൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ പിന്നെ സുപദ്ധമില്ല. ഇന്തിനെ കക്കിയഞ്ഞയ്ക്ക് തീരക്കാഴ്ചിത്തെ സമയം ഇല്ല.

കു ദിവസം കോപന്ന്¹³ കണ്ണതിനെകാട്ടത്തിനുണ്ടായോ മുപ്പട്ട്¹⁴ തിങ്കളുാളുംയാകയാൽ സഹവന്നോട്¹⁵ പുറത്തു വരുക്കെതെന്ന്¹⁶ പതിവുപോലെ പറക്കത്തല്ലിച്ച്¹⁷, അട്ടത്തുമുള്ള കേൾത്തു തനിൽ കൂടിച്ചുവരാതോടുകാനാണി പോകുണ്ടെന്നു¹⁸ കക്കിയഞ്ഞ ഉറച്ചു. അംഗ ദപാജത്¹⁹ അറിയണ്ടെ താമസം മകൾ കല്പറ വിട്ട് പുറത്തുവൻ. അന്തുവരെ കാറ്റും വെയിലും തട്ടാതെ കോമൺകൂട്ടിക്കു²⁰ സൂംപുകാഡം തട്ടിയപ്പോൾ എന്നെന്നുണ്ട് പ്രാണത ക്കുണ്ടെങ്കുമാണായ). പുത്തിസെഡാലത്തും കണ്ണാനു ദിക്കാഡം അതുവരെ രൈമാവാതിരുന്നു സുവർണ്ണവിലുമുൻ ആ വിഷയത്തിലുണ്ടായ അമാന്തം നേരിനു പത്രായി പകരം വിട്ടാനോക്കും മുറിതു²¹ കുറേതും ഉവാങ്ങി ക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് തുള്ളിവന്നില്ല. വിശ്വാവമായ പാടങ്ങരും²² അഭിമുഖമായിരിക്കുന്ന പട്ടിക്കബ്ദിത്തി അവി

ടെയുജ്ജീവനാ പടിഞ്ഞിനേൽ ഔദ്യോഗിക്കുന്നതം ഉറപ്പിച്ചു. ഒരു ഭാഗത്ത് പത്രപ്പുരവതാനി വിഹിതത്രുച്ചപാലുള്ള ദൈഹ്യം; ഇഷ്ടംകാരാധത്തി അറിയാതെ തവ കനിക്കുന്ന ആ നെല്ലും കൊടികൾ പുതിയ യജമാനന്മ നമസ്കാരപൂർവ്വം വരുംകു യില്ലെന്ന് അക്കം പറയാൻ താഴക്കില്ലാതെ പിരാത്തിലായി അനു അവയുടെ 'ഇടവിടാതെയുള്ള' നമസ്ത്രതികൾ. മരിറാക ഭാഗത്ത് തെങ്ങ്, കവുങ്ങ്, മാവ് മുതബായ മുകൾ സ്വദം തെങ്ങളുടെ യജമാനന്മര രഹസ്യം അശ്വന്മാന്മം അറിയിക്കാനെന്ന ഭാവത്തിൽ കാരിണ ദൈവംവിച്ചു തെങ്ങളുടെ തവകൾ കനിക്കുന്നതോന്ന് അടുപ്പിക്കുവാൻ മുതി അനു. ഇവയെല്ലാം കണ്ണ് "കാന്തത്" ഇള്ളംകൊന്ന പുത്ര പോലെ" പരിസ്ഥലപ്രദേശരൂപമായുള്ള പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ നവസൂദരൻ പരമാനന്ദമന്മനവേദിക്കുന്ന—ഈ പരമാ നദിം പങ്കുകൊള്ളുവാനെന്നപോലെ പാടത്തിന്മുൻ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്ന് മരിറാക തെളിംപുണ്ണം ക്രമേണ പ്രത്രക്കിമാ കുന്ന. മുഹിൽ അല്ലാഡായ ഇണവുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പ്രകാശംകുണ്ട് വ്യക്തിയെ ഉംഗിക്കുവാനല്ലാതെ പുണ്ണം വിഘ്നംകുണ്ട് പുണ്ണം നേടാൻ ഉടങ്ങുന്നതെന്ന സൗകര്യം മണിംഗില്ല. കോക്കംകുണ്ടി കണ്ണത്തുടച്ച് നല്ലവള്ളം നോക്കു തുടങ്ങി. അന്യകാരവും പ്രകാശവും മനും പിന്ന മായി വരുന്നത് കൈയ്ക്കുകയെന്നാട്ടുക്കി കണക്കപ്പും ഇരുന്ന നിവയ്ക്ക് ഇള്ളക്കം വേണ്ടുകൊ പ്രിന്റ് അയാൾക്ക് സംശയ മായി. അടുക്കംഡത്താറും ഒളിക്കു മാറ്റു തുടിക്കുടിവന്ന. കുണ്ണ് തുടച്ച് കോക്കന് കൈക്കഴിയാനം തുടങ്ങി. പ്രഥ പരമ്പരയോടു തുടി വ്യക്തി എത്തുണ്ടെന്ന്—ഒണ്ട് വ്യക്തിക്കും വാക്കില്ലെന്നു. നേരിൽ മരിറാന് അംഗിഞ്ഞുസീകു കാണാവാനം തുടങ്ങി.

അട്ടത്തു തുടിയേപ്പാർമ പ്രകാശങ്ങളായാൽ പരസ്യം പരസ്യം കണ്ണം കൊണ്ട് ഒരു നിലയ്ക്കുന്നിന്. അസ്യകാരം താഴെ വഴി മാറിക്കൊടുത്തു. തടവോഴിത്തു. ഒണ്ട് വിലുഹണ്ണങ്ങളും ദേഹിമട്ടി—എതിരിട്ടു ദേഹികൾ പിൻവവിക്കാൻ കഴിയാതെ കുറച്ചുനേരം ഇരുവരും നിന്നിരുചയം അഞ്ചുംന്നും ദോഷി—

“മുഖനു” എന്ന അമ്മയുടെ വിളിക്കട്ടേപ്പാർമ കോമനു് പിന്തിരിയാതെ നില്പുത്തിയില്ലെന്നവനു. മരറ ഗ്രഹം ഉച്ചസ്ഥാനത്തുനിന്നു് മാറ്റകയും ചെയ്തു. പോകി അവാർമ കോമൻറു കരളുടങ്കോണ്ട് ചോദ്യതിനാൽ അയാൾ നിശ്ചയപ്പെട്ടുന്നായി. നീംഡിപ്പോനു ആലോചനയിലെ അംഗ ഗമിച്ചുവോ എന്നു് അതേവാവനത്തുടങ്ങി. അപ്പോഴേക്ക് അമ്മ കോമനെ പിടിച്ചു.

ഒരു നോട്ടിനേരമേ മുച്ചിട്ട ഇല്ലാതിരണ്ണാളി. അപ്പോഴേക്കു് എന്തൊക്കെ അനന്തമ്പ്രാണി വന്നതു്. മോനൈ! നീനോട്ടു് അതേ പുറത്തുവരാൻ പറഞ്ഞതു്? കോമൻ—എന്നാടു് അങ്ങം പറഞ്ഞതില്ല. സൊൻതനെ വന്നതുണ്ടു്. അതു പോതു് അരം അക്കമു.

കക്കി—ഈശാക്കിലും അതിവെ ചോഡ്യാട്ടു—നിനക്കു് അതു് അറിവതിനുന്താ കാഞ്ഞു—

കോമൻ—ജാറിയണം, അതുതനെ കാഞ്ഞും. അമ്മ പറ തില്ല; എന്നാൽ സൊൻ അവരോടു് പോയി തോണി കണം.

കക്കി—ഈകാക്കി—ഒന്നന്തമാണു് ഈ സകയത്തു് അതു രന്തിക ചൈന്തിനാ ചാടി വീണ്ടു്.

കകാമൻ—അവരെന്നു പിഴച്ചുതുട്ട് എന്നു ഇതു കൂദാശ
കൊണ്ട് ഒന്നത്മം വന്നതു.

കകി—എൻറെ മോനോ ഇനി തോൻ പറയ്തിട്ടു
കാൽമില്ല, മടിക്കിൽവാഴയുണ്ടും കഴിഞ്ഞെല്ലോ—
ഈനി ദോഗംപോവു വരെ.

കകാമൻ—ഇതുണ്ണാക്കു വൃസന്തിക്കാനെന്നു ഇവിടെ
ഉണ്ടായതു് അവരാണു് എൻ ഓട്ടിച്ചതിനു്
അമു മറ്റപടിയും പറയുന്നില്ല.

കകി—എൻറെ കുട്ടി, ഇനി അതു് അറിയാത്തിട്ടു്
എൻറെ മകൻ സെസ രാഖുട്ടു് വേണ്ട—നിനക്കു
തോൻ അന്നേ പറയ്തുതനില്ലെല്ലു, കടിപ്പുകയുടെ
കാൽ, അ വിട്ടിവെയാണു് ഒരു പേണർക്കിടാംമം.
നീ അങ്ങോട്ടു് ചെന്നു് അന്നേപശിക്കാതെതന്നെ അ
വർ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടുതു്. ഉന്നിച്ചിങ്കു ക്കൊണ്ണ
ചുണ്ടിയാണു്—പിന്നെ ഇഴ കളിയും ചിരിയും—
എൻ പറയ്തു് കകിയും കരയാൻ തുടങ്ങി.

കകാമൻ—അമേ! അമു കരയുതു്.

കകി—മോനെ—നിന്നെ തോൻ ഇതുവരെ അവക്കു
കണ്ണിൽ നിന്നു് മാറ്റു. നിന്നെയും അവൻ കണ്ണം
തുണ്ടമാക്കുന്നതു് തോൻ കാണണ്ടെ. (പീണ്ടും കു
യുന്നു)

കകാമൻ—അമു ഇങ്ങിനെ കരയുതു്. മഹാവാക്കു
മിയായിക്കു എൻറെ അച്ചുകെ ഹത്തിനേക്കില്ലും
അമു ദൈന്യുന്നേനാടിക്കിടാണും. അമുയുടെയും
അച്ചുയേറയും അന്നുഹച്ചുംകുഞ്ചിൽ കടിപ്പുക്കണ്ണം

குதிரை வாய்மூலம் என்ற தகட்டுறைக்காலையே, சிற்றீ
வைக்கே அமு ஏழை உஸூவிழூபிக்கையானது வே
ள்ளுத். அது ஹஸ்தை கருயாத் துடன்னியாக்கே
விகிக்கே வெய்துக்கீறய் துடன்னு. இளிதூதை மரி
க்காதெத் தாழ்க்கீல். என்ற மாகங்குதை மரிதூதை
விகிக்கே அமையுத். திரவசந்தகே துறையூதை.
தொள்ளுரை விடுக்கால் வரதே!! குக்குவில்லை அஞ்ச
க்கண்ணின் பரிதூ விழுதூ மதுஞ்சோ ஏரை பாலி
க்கிதூ கொக்காலையா.

“வெய்வகம் வள்ளுதூ” கோக்கைல்ல துளையுதூ வாகை
கர்ம கெட்டுதூபும் அமையுதை கள்ளுக்கீர் தாகை வரிரி.
கைகைல்ல மூல்யங்கில் பவவுக்கூதூதூ அவகை அதற்கீ
ய்க்கிதூ. அவகைவகைல்ல கொக்கால் கடியூன கட்டியா
ளைன மக்கைதூரிவிடப்பாஸ்வு வேறுக்கி. அவகைல்ல
பிஸ்மாயுதூபிக்காயி புதிதிதூ அக்கங்குதை போக்குயுத்
வெய்து.

கோக்கை விண்டு படிவெத்தைன கேற்றை புவிதூ.
கலூக்கவால் போயவற் மடன்றி வகைதுது காத்து ஹளி
புவாயி.

கட்டிக்கால் போயவற் குதையிகளைபெற்ற வாய்க
க்கால் ஹதூபும் உயவிதூபிக்கமலூ. தொள்ளுரை விடுகிலை
கட்டுப்புமாகுதை முதல்கட்டுப்புயிதூபிதூதை ஏரை உள்ளுக்கையை
நீல ரண்டு பெள்கிடானதூதை”. அவகையிகளை அன்றை

കൊമ്മൺപ്രതിക്കണ്ണത്തിലേപ്പയത്രം, കൊമ്മൺറീകന്റെ കന്നുപ്പിനെ
അതകഷ്ടിച്ചതും. ഷ്ട്രോഗൻതിരായ ഉണിച്ചിരിക്കുന്ന ‘വാഴുന്നവ്’
അടെ ഭേദ്യാളി, തന്റെ പദ്ധതിയെത്ത് തന്നത്താൽ
അഭിനവിച്ച വാഴുന്ന കാവമാണ്. അതമെന്നുമാണും കണ
ക്കിവയിക്കമായാൽ പറന്നില്ലെങ്കിലും അസ്സുയയും അതിനുകവ്യി
ച്ചടിന്നതു സാധാരണയാണെല്ലാ. ഉണിച്ചിരിക്കുന്നയും ഹുനിയ
മന്തിന്ന് ഒരു വ്യത്യസ്ഥമായിക്കൊണ്ടില്ല. തന്നൊക്കും കണ്ണാൽ
നല്ലവള്ളാണ് ഉള്ളിയെന്ന് അതെങ്കിലും അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ
അവരോട് അതിരുവും പിനെ ഉണിച്ചിരിക്കുന്ന നടപ്പാറില്ല.
ഉള്ളിയാക്കു ഒരു കരക്കുത്തെ തങ്കമാണിന്നു. അവളുടെ
അതുതിക്കോ, പ്രത്തിക്കോ എത്തിനാണ് അയികും മുണ
കെന്ന് അ നാട്ടുകാർഷം അതുവരെ തീച്ചുയാക്കാൻ സംശയിച്ചി
ക്കില്ല. അവളുടെ ഒരു വായ്യവവ്ലിനു കൊണ്ടെന്നേപ്പോലെ മററാ
രാംകും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്ന കാര്യം സംശയമാണ്.
അതു കണ്ണാലും നോക്കിനില്ലെന്നുകവ്യില്ലാം. അവർംകുംതു
അതകഷ്ടണാക്കിക്കാമനല്ലസ്ത്തിക്കത്താവുതന്നു തട്ടക്കാൽ
വിഹാരിച്ചുല്ലം സാധിക്കുന്നതുല്ല. ഇങ്ങിനെ കാണുന്ന
വകുപ്പെയെല്ലാം കണ്ണ് കളിപ്പിച്ചിരുന്ന അ കവ്യാണുംനിയെ
നും കണ്ണാൽ കൊള്ളാമെന്നു മോഹിക്കാതുവൻ എന്നു കട
തന്നും ഉണ്ണായിരുന്നില്ലെന്ന് അവിനെയുള്ളിവരോട് പറ
യേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ കാണുന്നവരെല്ലാം അ കമനീമനി
യുടെ സൗക്രാന്ത്യംരണ്ടി കണ്ണ് അവരുക്കുന്നതല്ലാതെ,
അവരോട് ഒഡാററ വാക്കെങ്കിലും കട്ടു പറവാൻ അതു
വരു അക്കം ചെയ്യുമണ്ണായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവിക്കു

ണ്ടോയിട്ടണ്ട്. അത് കിക്കിലുള്ള വല്ല വീഴകളിലും സഭ്രയോ മറ്റ് വിശ്വാസവിജികളും ഉണ്ടാവുന്ന തിവസം ഉണ്ടിയെങ്കിൽ വരവു കാണുന്നതു് അവിട്ടുകൊക്ക് ഒരുസ്വം തന്നെ യാണോ.

കൊമനം ഉണ്ടിയും കണ്ണുകൊണ്ട് കർശം പറത്തുതു് ഉണ്ടിച്ചിരതയ്ക്ക് നേരിട്ട് കാണാവാൻ തരമായിട്ടിട്ടു്. പക്ഷേ പാഖാട്ട് പടിവിട്ട് കുറി പോന്നാലും അതുവരെത്തുടങ്ങു ണ്ണയിക്കുന്ന സൗഖ്യം അല്ലും അകമെയ്യായതു് അത് കണ്ണുതി കാണരി കാണാതെയും ഇരുന്നില്ല. ചില സംശയങ്ങളും ഇനിച്ചു—പാലാട്ട് പടികൾ ഒരാൺനെ കണ്ടുതന്നെ കുറള്റസംഭവമായി കയ്ക്കി, ഉടനെ അത് വത്തമാനം അഞ്ചു മൂന്നു അറിയിക്കാൻ യുതിച്ചുട്ടുന്ന അവളുടെ മനസ്സു്, ഉണ്ടിയുടെ പൈക്കമാറാം കണ്ണാലും ഒന്നുള്ളി കേഷാലിച്ചു—സ്ഥായിഖ്യായ അനുഭൂതി അവസരം നോക്കി എന്നിനു ണ്ണും എന്നു് അവരുടു് ഉച്ചപ്രസ്താവനയും ചെയ്തിരിക്കുന്നം. തന്റെ അരശക കത്തക്കിവെങ്കവാൻ കഴിയാതെ സൗഖ്യിയേണ്ടു് എനിന്റെ കാലു് അരശക്കിലും പിന്നാലും വലിക്കുന്നാണെന്നു് എന്ന ചോകിച്ചപ്പോൾ “എടന്തിശയപ്പോവെ പഠന്നേതെ ണ്ണകാർമ്മാണം എനിക്കില്ലു്” എന്നു് മുള്ളുന്നരവും കിട്ടിയ ഘ്യും മുള്ളിട്ടുക്കുത്തുതന്നെയായി.

“നീ മെല്ലു നടന്ന വാ!?”

എന്ന പദ്ധതിപരത്തിൽ ധനത്തു താങ്കു വേഗം കൂട്ടുതി വെത്തി, കൂടി വേഗംകഴിച്ചു് അനഞ്ജനതിശയാട്ട് മിണ്ണാതെ

നടന്നു—മാനുഷിയുടോ പാഖാട്ട് പഠിക്കൽ കൊക്കിരിക്ക
ന്നതുകണ്ട് അത്യീക്ഷ്മേയ വിധത്തിൽ ഒന്ന് തുറിച്ചു
കാണുക്കി—മനസ്സിന്റെയാം അതിലേ പോകണ്ടശൈലിയോ,
തുറന്ന ഉദ്ധൃതങ്ങളും അവിന്തിപ്പില്ലെന്ന ഭാവ
നുണ്ടാക്കുന്ന ഉണ്ടിച്ചിക്കത പിന്നിട്ട് പോന്ന ഭാഗങ്ങൾക്കു
തന്നെ തോറ്റംനാണ്. നോട്ടം കണ്ണാൽ കണ്ണികന്നതെന്നു
കൂടുതിലേക്കയുള്ളിട്ടുണ്ടനോ, അതു മട്ടണി വന്നാവല്ലാതെ
വെരാവിടങ്ങൾക്കു നോക്കാൻ കിപ്പുത്തിയില്ലെന്നും ഉള്ള
മട്ടംയിട്ടുണ്ടോ എന്നു—എത്രയാലും ഉണ്ടിച്ചിക്കത
നിന്നിട്ട് ധാരമാണമില്ലെല്ലാം. അവർം പോയി—

5.00 അലുപ്പായം

(കൂട്ടക്കവിൽ)

കൂട്ടികഴിഞ്ഞു് ഉള്ളിയമു ഇപ്പോൾ വരും, ഇപ്പോൾ
വരും എന്ന് വിചാരിച്ചു് കാത്തിരിക്കുന്ന കോമന്ന്
ഇങ്ങനെ ഉറയ്യാതെയായി. ഉള്ളി വരുവാൻ താമസം
കണ്ണപ്പോൾ എഴുന്നീറ്റു കൂട്ടത്തിലേക്ക് മെല്ലു മെല്ലു
നടന്ന—ഈ വരവു് കൂട്ടക്കവിലുണ്ടായിരുന്ന ഉള്ളിയ
മയ്യും സുക്ഷിച്ചിരുന്നു—ഭ്രംബത്തി പോയ ഉടനെ ഉള്ളി
യമു കൂട്ടക്കവിൽ നിന്നു് അല്ലും കയറി പാശട്ടു പടി
ക്കണ്ണുകളുകളുകളു—കൊക്കുകയുണ്ടായി—കൊക്കുകൾ അവിട്ടാനെന്നു
ഇരിക്കുന്നാണെന്നു കണ്ണപ്പോൾ വിശ്വിം കൂട്ടത്തിലേക്കുതന്നു
ഇരുന്നീ. വലഖല്ലുട്ട് ഭ്രംബത്തി പോകുവാൻമുള്ള കാരണം
എന്തുണ്ടുമീച്ചു ഉള്ളിക്കു് കാത്തുന്നതിന്തോന്തി കവാദം എന്നു
നെയ്യാക്കുമെന്നാണു ചിന്തയായി. ഒരോറു ദോഷത്തിൽ
തന്നെ തണ്ടാൻ ത്രാംയന്തര അക്കഷിച്ചു ദേ യുവസ്വദംനു
അപായത്തിൽ നിന്നു് കക്ഷിക്കുന്നുമെന്നമാത്രമല്ല, അഞ്ചേ
ധനത്തോടു ചിവതു സംസാരിക്കുന്നുമെന്നും അവർംകു്,
അരുഹം ഇനിച്ചു. കടിപ്പുകളുമയും പ്രേക്ഷണയും തമ്മിൽ
മാറ്റുന്നുന്നുന്നാക്കിയപ്പോൾ പ്രേമത്തിനു് മാധ്യാത്മ്യം തുട്ടു
മെന്നു് അംഗവെള്ളുട്ടുകയും ചെയ്തു. അഭിമാനത്തിനു് പക
പുറത്തുകാണിക്കുന്നുമെങ്കിലും അത്തമാനാനുത്തിക്കു് പക അക
ത്തിരിക്കുന്നതു് സൈപ്രസക്കേടാണുന്നും വോല്പുമായി.
ഇണ്ടിനെ പവർരൂഡ് വിചാരിക്കാറുന്നും അവളുടെ ഉജ്ജീഞ്ഞ

തിരപ്പുകു തുടങ്ങിയതിനാൽ താൻ കളിക്കാനാണ് വന്നി
രിക്കുന്നതെന്നുള്ള കമ തന്റെ ഉള്ളി വിസ്താരിച്ചതിൽ അഞ്ച്
തല്ലുടക്കാനില്ലപ്പോ—കളി തുടങ്ങാതെ കളി അവസാനം
ക്കാരം തമരില്ല. ഉള്ളിയമ്മയുടെ പങ്കമെൽ കണ്ടു് സ്ഥി
ക്കാശനാ ഫസിക്കാശനാ തക്കാലം ഭാഗ്യവരാൽ ആരം
കളിത്തിലില്ലാതിക്കുന്നതു്, തന്റെ ദേഹിച്ചായാലുണ്ടെങ്കിലും
അംപോലെ അഭിജ്ഞത്തോന്നു ഉംപ്പിച്ചു നിന്തിയിക്കുന്ന
കോമൻാ് കളിത്തിലും ചെറിയമ്മയെക്കുറിച്ചു് അഭിപ്ര
ഡണം നടത്താൻ സൗകര്യവും ഉണ്ടാക്കി—ഇന്തീസ്
രഞ്ജിനീ ആശ്രിതയെ വഹിക്കുന്നുവോയെ ഭീഡികൾം ആ ചരാ
രക്കി കാണിച്ചുകാട്ടുക്കുന്ന വഴി രേഖാതിരിക്കുന്നോ?

കോമൻ കടവിലെത്തി. രണ്ടു പേരുകളും ദേഹികൾ
രാക്കാൻകൂടി അഭ്യന്തരം കശാലം മേഖലിച്ചു. കോമൻ
ചെയ്യും വന്ന—ഉള്ളിയമ്മയുടെ പങ്കമലും നിന്നു.
ഇന്തീസേ അവർ സംഭാഷണം തുടങ്ങി—

കോമൻ—എഞ്ചിറ്റ് വക്കറിവില്ലെങ്കിൽ ചൊറുക്കണം.

ഉള്ളി—ചൊറുക്കാണം ചൊറുക്കാം ഇവിടെ എന്നു
ഉണ്ടായതു്.

കോമൻ—വഴിക്കാ നോക്കിന്നിട്ടു്—കളിക്കടവിലും വന്ന
മാടി എന്ന വിമാരിക്കുന്നതു്.

ഉള്ളി—എല്ലാവക്കും വരുവുന്നസ്ഥാവമല്ല കളിക്കടവു്?

കോമൻ—ചെക്കി സ്ഥ്യാപന്തിനു പറാത്തതല്ലോ?

ഉള്ളി—കളിത്തിൽ വരുന്നതു കളിക്കാനാണെന്നു കുറി
യുള്ളൂ, ഒരു ഉദ്ധൃതംജൂണേന്നു് അറിക്കുണ്ടായില്ല.

കൊക്ക്—പിലതു അറിവിക്കാൻ തന്നെന്നാണ് ഇങ്ങനോട്ട്
വന്നതു—അതു ഉടനടി വേണമെന്നും തോന്തി.

ഉള്ളി— ഇതു അടിയന്തരകാര്യത്തെന്നും ഒരു പഠനം ചെയ്യാം മാറ്റിട്ട്—

കോക്ക്— എൻ്റെ മനസ്സിൽ അതും ഉണ്ടായാൽ പകയല്ല
വേണാനും—അതു വകവക്കുമോ എന്ന ഫ്രീഡി
റിയേണ്ടതുമുണ്ട്.

ഉള്ളി— വകവെച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം മതിയോ, പകയുള്ള വർ[ം]
പ്രതിബന്ധമായാശേഷം?

കോക്ക്— പ്രതിബന്ധം കണ്ടു കാഞ്ഞും ഒവണ്ടുന്നവക്കുന്നതു
അണിനും പെണ്ണിനും ചേന്തല്ല.

ഉള്ളി— കരണിന്റെ കാഞ്ഞും അണ്ടു തന്നെ പറയണ്ടേ?

കോക്ക്— അല്ലോട്ടു.

ഉള്ളി— എന്നാൽ പെണ്ണും പിന്നാക്കം മാറില്ല—(അല്ലോ
പരിശോധിച്ചു) അതാം കണ്ണോട്ട് നോക്കു—ഉറപ്പു പാശി
ക്കിക്കാനുന്നു ഒരു ദിവസം. അതു വക്കുന്നതു് എൻ്റെ
അതുവുള്ളകാരാണ്. ഒഴുപ്പുത്തി പറഞ്ഞിട്ടു് വക്കുതാം
യിരിക്കണം. പകവിട്ടാനുള്ള വരവാണ്. പാഖാട്ടു
തന്ത്രവുട്ടിൽ അണിണണ്ടയിട്ടുള്ള കമ്മ ഇന്നു അവരി
ഡാനിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ.

കോക്ക്— ഈ വരവു കണ്ടു കൂടുന്നവന്റെ പാഖാട്ടു കൊ
മൻ—കണ്ണോട്ട് തന്നിട്ടുള്ള ഔദയം സുക്ഷിക്കാനെന്നു
ക്കാക്കിയിട്ടുള്ള പിന്നാന്ത കമ്പയ അഭവം മിക്കണു
തുള്ളു—

ഉള്ളി—അതാവോചിക്കാൻ നന്ദിക്കു് ഇനിയും സത്യതാണ്.

തങ്കിലാം താൻ ചാരംതത്രതു കൊണ്ടാണ്.

കൊമൻ—തല്ലാവമല്ല, ഏക്കാവദ്യം—

കൂട്ടതിനു വെള്ളത്തിൽ കോമനം ഉള്ളിയും ഇരഞ്ഞി നിന്നു. ഇടതിന്തി വള്ളന്തിട്ടുള്ള ഉള്ളിയട്ട കേരാഡാരം ഇന്തിനെന്നും പത്ര കൊമൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നുംബമഴും താകയാൽ കാർശമംവത്തിനുള്ളിൽ ചല്ലുന്ന മരങ്ങളു. ആർത്തിയും പുതശം ദയാളിച്ചു.

കൂറ്റപ്പും വൻ നോക്കിയപ്പും ഉള്ളിയമ്മരയാലും വേരു അരോയും കൂട്ടതിൽ കാണാത്തതിനാൽ അവക്കു് ഇച്ചുംഗമായി. തരിക്കുന്ന ഒക്ക തന്ത്രങ്ങൾ മേൽ തന്നു അടിച്ചു മയ്യപ്പുട്ടേന്തണ്ണിവക്കുമോ ഏന്നും സംരാധവും ഇനിച്ചു. ആവമിൽ ചിവർ കൂട്ടതിവിംഞ്ചി തിരുച്ചിലും തുടങ്ങി. ഇഞ്ചിനു ചിവർ കൂട്ടം കലക്കുന്നതു് അറ്റിയുന്ന തേയിലു ഏന്ന നാട്ടുത്താട്ട ഉള്ളിയും നില്ലുന്നണ്ടു്. അന്തേക്കുമാരിൽ ചിവർ നുവർ കൂട്ടിക്കുന്ന കടവിബേത്തി ചോറ്റും തുടങ്ങി.

ആദ്ധ്യാത്മക—ഈപ്പോൾ ശരംരക്ഷിലും ഇവിടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് വന്നുവാ?

ഉള്ളി—കൂട്ടതിവാരാക്കുയാണ് കൂട്ടിക്കൊണ്ട് വന്നു തന്നു താൻ നോക്കാറില്ല—

ആജ—ഉസിച്ചിങ്ക പറത്തുവല്ലു പാഖാട്ടനിനു് ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ വന്നിട്ടുണ്ടോ.

ഉള്ളി—ഞ്ചുപ്പുന്തി കണ്ണിട്ടണ്ണായിമിക്കാം. താൻ നോക്കി കൂടില്ല, കണ്ണിട്ടമില്ല—

ഈ മറുപടി ഉണ്ടിച്ചിരുത്തുടെ തെന്താവായ വാഴ്ന്ന വക്ക് സംസിച്ചില്ല. അഥവാ ഉണ്ടി കൂട്ടിക്കൊ കടവിലും തിരയേണമെന്നായി. ഓതിനും അതാളം മതിന്റെപ്പാം,

ഉണ്ടി—തോൻ പെണ്ണാളം നിഃപാം അതാളം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വസ്തു നിഃപാം മറക്കാതു. ഒരു ചെറിയ വല്ലും മാത്രം ഉട്ടത്രുകൊണ്ടോ തോൻ നില്ലുന്നതു. നിഃപാം തേല്ലാവക്കുട്ടി പെട്ടു ദയനാതു കണ്ണേപ്പും വെള്ളിന്തിവിംഞ്ചി നിന്നുതാണോ—തോൻ പരിയന്നതു വിസ്പാസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യാം. വല്ലുവഞ്ചാ കണ്ണാൽ അതാളം ഇഷ്ടംപോലെ പെണ്ണം കും ഒരുപോലെ അപമാനായി—

മാനം ചിത്രുന്ന ഈ വാക്കുകൾ നിഃസിക്കുവാൻ സഹായമാക്കുന്ന ശ്രദ്ധാർത്ഥാജീവില്ല. അവർ വന്നവഴിക്കു തന്നെ തിരിച്ചു. അതുവരും മേംബപടവത്തിൽ മറത്തി കുന്ന ചതുരാശിഡം വീണ്ടും പ്രകാശിക്കുവാൻ അധികം താമസം ചെണ്ടിവന്നില്ല. പ്രേമമുന്തികൾ അവക്കു സാലാംഖണം തുടന്നോ.

കോമൻ—എംഗേരി ഉണ്ടി! എനിക്കൊന്നും പറയാനില്ല. ഇതുവരെ എംഗേരി ഔട്ടയം മാത്രമേ തോൻ അങ്ങനൊട്ടു തമികയുണ്ടായുള്ളൂ. രക്ഷിച്ചുജീവനം അങ്ങനൊട്ടുതന്നു അപ്പിച്ചുക്കാം.

* പഞ്ച് നംട്ടവംശികളും യിട്ടുള്ളവക്കുള്ള സ്ഥാനപ്പുംണിതു. ഉണ്ടുകുടുത്തിൽ ഇപ്പും ഇത് വംശം ഇവയെല്ലാക്കുന്നു.

ഉള്ളി—ജാതീയപ്രസ്താവിരിക്കുന്നു. ഒരു കോമ തൊണ്ടുതാതെ കഴിച്ചു. മറ്റൊരുലഹ്മാതെ കഴിക്കുന്നത് അംഗങ്ങുടെ ഭാരമാണ്.

കോമൻ—ഒരു പറയുണ്ടോ!!

ഉള്ളി—വല്ലവിയത്തിലും നാറ തമിലുള്ള പ്രണായവംസം പരസ്യമായാൽ എന്ന അംഗമാർ പിന്നെ ജീവിച്ചി കിക്കവാനനവംകുകയില്ല. നേരിട്ട് മട്ടിയാൽ അംഗ യേയും അവർ വെറുതെ വിട്ടുമരണ വിഹാരിക്കുണ്ടോ. നമ്മൾ രണ്ടുപ്രകാരങ്ങളും സ്ഥിതി ഇന്ന കഴിതൊക്കെ ഇന്ന്, നാളുതെ കഴിതൊക്കെ നാശേ, എന്ന തന്ത്തി വായി. ഇതുമാറ്റുമെ എന്നിക്കും പറവാനുള്ളി.

കോമൻ—അപായം ചിന്തിക്കവാൻ തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ നമക്ക് സുഖമുണ്ടോ? ഈ സമേച്ചനത്തിന് അംഗം വരുത്തിയ കൈവം നമ്മുടെ സുഖപരിപൂർത്തിക്കും സഹായിക്കാതിരിക്കായില്ല. മനസ്സുനാലുണ്ടാകാറുന്ന അനന്തമാണുക്ക് മനസ്സുന്നേതനെ മതി പുതിയി തിക്കം. ഒരുക്കാണ്ട് അപായചിന്ത മതിയാകി, നമ്മുടെ ഇഷ്ടപ്രാപ്തിക്കുള്ള ഉപാധനമും അതേവാ മിക്കി തൊൻ ഇന്ന രാത്രി അവിടെ എത്തും.

ഉള്ളി—ഈനി നമക്ക് രണ്ടുപ്രകാരം ഒരു അഭിപ്രായമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. അവിടെ വരുന്നതിന് ചീല വൈ പിന്തും അഭിപ്രായം കൈയുണ്ടോ. പട്ടികയിൽ രണ്ടാനുയുണ്ട്; തൊഴുത്തിൽ കൂറിനുണ്ട്; ഉണ്ണിതെതെ ചുവരിക്കുണ്ട് ദക്ഷിണ പൂച്ചയുണ്ട്; മിറിന്തു കരിന്നാഗണ്ണാണുണ്ട്; തുവിയാൽ കടിക്കുന്ന രണ്ട് നാഡ്യാളുണ്ട്; മല്ലത്തറ

ഈ ക്രമയാണ്; ടാഴോവാന്തിൽ തന്ത, ഇവയും ഉണ്ട്. പരിചയമില്ലാത്തവർ അഥ വഴിപ്പുകൾ കടന്നാൽ, അതനു പീരിഹ്നം, ത്രിനം മുകുളിച്ചം, മുഞ്ഞൻ മുഞ്ഞം, പാഡ്യ ഫീറും, നായ് കുമയ്യും, തന്ത പടപറയും—ശരൂക്കാണ്ട് അവയെ ഇണക്കാണ്. അങ്ങയും കരിയും, ത്രിനം പുല്ലും, മുഞ്ഞൻ ഇരംത്രി, പാഡ്യിനു തവള, നായ്മം കുട്ടിക്കരം, തന്തയും പ്രേം ഇവ കൊടുത്ത് കിഴക്കുപുരുത്തുള്ള ഇരംത്രിയുടെ ഭോട്ടിൽ വന്ന കിണ്ണാളി. അവിടെ എന്ന കണ്ണിട്ടില്ലെങ്കിൽ പടിനേരാറു ദുരത്തിൽ കത്രവാഴനേരാട്ടത്തിലെ തന്നാം. വാഴയുടെ തന്നോടിച്ചാൽ തൊന്തറിത്തേ വരാം. അതല്ലെങ്കിൽ ഇവ ചീനതിയാണ് മതി. ഏന്നാൽ തൊന്തറിയും—എന്നാൽ ഇന്തി റാഗി—വന്നോ തൊന്തറിനുകയുള്ളൂ.

മനമല്ലാമന്നല്ലാട മണ്ണപോയം അദ്ധ്യാർഥ
പിരിന്തു.

6-ഓ അരലപ്പായം

(കക്കിയമ്മയുടെ പരിമേം)

ഭരിക്കത്തെ കാർത്ത്യസ്ഥിതുക്കോണിന്നു
 കക്കിയമ്മ പട്ടിക്കണ്ണ് നിന്നു കള്ളത്തിലേക്കു ഒക്കാമൻ പോയതു്
 ഒറിത്തെതില്ല—ജാവൻ പുരത്തു ചാടിയതുകൊണ്ടു് ഇന്തി
 എന്തോക്കൈയാണു് വരാൻ പോകുന്നതു് എന്നാശ്ശു വിചാരം
 കിരിച്ചുകൊരം അവരെ ശൈലേപ്പുചുത്തിയെക്കില്ലും ഒട്ടവിൽ ഒരു
 വിധം സമാധാനിച്ചു് അവൻ ഇരിപ്പായി—എത്രകാലം
 ഇങ്ങിനെതെ കുട്ടികളെ തുട്ടിലിട്ടുക്കാം. ഒരുക്കാവത്തു്
 പുരത്തുവിടാതെ തരമില്ല. അദ്ദേഹം എന്തോക്കൈ അനു
 ത്മജാലാണു് സംഖ്യിക്കവാൻ പോകുന്നതു് എന്നാക്ക പരി
 മേം കൂടാതെ കഴിയില്ല. എന്നാൽ അതു് ഇദ്ദേഹം
 തന്റെയാവട്ടു എന്നു് അവൻ തീർച്ചയെപ്പുചുത്തി. അയള്ളു
 ണ്ണക്കിൽ അവൻ ഭീവിക്കം എന്നാളുത്തിലേക്കു കല്പിരഹ
 സ്വന്നം ഇതുവരെ പരസ്യമാവാനതുകൊണ്ടു് അവക്ക്
 വോല്പുവുകായി. എന്തോന്തെയായാലും അമുകാക്ക് കുട്ടിക
 കൈച്ചുപ്പി എപ്പോഴും വ്യസനിക്കാഞ്ച വഴിയുള്ള എന്നു്
 തന്റെ അനാഭവവും ദൗളാന്തലെപ്പുചുത്തി. ഇല്ലാതെ ദുഃഖം
 ഉണ്ടായാൽ തീരക്കെന്ന വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഉണ്ടായപ്പോൾ
 ഉള്ളതു് പോകാതിരിക്കാനുള്ള വിചാരമായി. ചുക്കാത്തിൽ
 ധനാന്തരപ്പറ്റി,

“അത്മാനാബാശിഷ്ടജന ദ്വഃപം
 ആശിഷ്ടിതാനത്തുരക്ഷണം.”

എന്ന പറഞ്ഞ മാതിരി സന്താനങ്ങളും ഇല്ലോതിരിക്കുന്നവും ഉണ്ടായാലും ദുഃഖത്തിനു ഒഹരുവായിരിക്കുന്നു.

ഇന്തിനെ കുക്കിയമു ശൈലേഖാചിത്രം കൊണ്ടിരിക്കു എഡാം അംഗങ്ങുവെ ഉണ്ണിച്ചിക്കതു ഓടിവന്നു—

ഉണ്ണിച്ചിക്കത്—ഈല്ലോ നിംബുബോൺ അറിത്തിശ്ലും ഇതു വരെ ചെംതിതെരുവച്ചു മകൾ ഇല്ലോച്ചേണ്ടാട്ടാണു പോയതെന്നു മനസ്സിവാദേണ്ടും നേരെ കുഴുത്തി വേണ്ടും. കുറപ്പുമായുടെ പെണ്ണജ്ഞില്ലു കുറപ്പാണു! അതു ഉണ്ണിപ്പേണ്ണും. അവർ കുളത്തിൽനിന്നുന്ന കയറിയിട്ടും ഇല്ല.

കുക്കിയമു—അല്ലു അവൻ അവിടെ എത്തിയേം? നല്ല തൊഴിരായും—(സെസപരമായി). ഒന്നു ഉള്ള എന്ന വിചാരിച്ചു് ഔമന്തിച്ചതിന്റെ ഫലമാണിതു്. ചെ ക്കണ്ണറ അതു പട്ടികയെ പോയിട്ടുള്ള ഹരിശ്ചല്ലും, അതു സമയം നോക്കി അതു ഭേദഗ്രൂപ്പീകരിക്കുന്ന വരവും, കണ്ണ ചേരും തന്നു ഉറച്ചിട്ടുണ്ടു്, എന്നെന്നുക്കുണ്ടും ചീവ തുണ്ടാവും എന്നും. എന്നു ചെയ്യാനു, എന്നിക്കും എന്നും അവന്റെ പിന്നാലെ നടക്കാൻ സാധി ക്കുമാണും വരുന്നതു് വരുമ്പേ; ഇംഗ്ലീഷ് വർഡും ഒരു കാലത്തും സെസപരം പാടില്ലെന്നുണ്ടു് ഇംഗ്ലോപരം വിന്റിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഉണ്ണിച്ചിക്കത്—മക്കണ്ണറ പാടത്തുകെയുള്ളു പോക്കു നോക്കും സുക്കിച്ചുകൊക്കി. അന്തേമ്പിന്തും നോക്കാതെ എല്ലം മരടും ഇട്ടു പിടിച്ചുപോബു നേരെ കുളത്തിലെ

കാൻ” പോയതു്—ഉള്ളിയുടെ ജൈപ്പുത്തി അസ്ത്രം ഒരു ചോയിമിക്കൻ. കാൽ കഴിത്തെപ്പറ്റേക്ക് അതാ വന്നിൽ കൃദ്ധമാർ.

കക്കിയമ്മ—(പരിശീച്ച) അല്ലോ, അവൻ അവശ്യം കമ കഴിച്ചുവോ?

ഉൺിച്ചിങ്കര—അതെന്നും കഴിത്തിട്ടില്ല. എന്ന് സുക്ഷി ആദ്ദോക്കിയിക്കാൻ. കൃദ്ധമാരെ ദൗത്തുനിന്നു കണ്ണ ഫ്രോം നിങ്ങളുടെ മകൻ സ്കീകൾ കളിക്കുന്ന കടവി വേക്കു മറഞ്ഞുന്നതു കണ്ടു. അവൻ കളത്തിൽ തീരു നാഡേശവ ഏതൊക്കാഴ്ചയാ കാട്ടി, തിരിയെ പോകു നാതും കണ്ടു. അല്ലോതെ അധിക്കെവച്ചു് രഘൂയെന്നും നടന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ ഉള്ളി ഇനിയും കളിച്ചുകയറി തിട്ടില്ല.

കക്കിയമ്മ—എനിക്കിനി ഇതൊന്നും കേൾംശബ്ദം. കണ്ണുക തന്താടി കണ്ടു എന്നമാത്രങ്കേ എന്ന് വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഈ മാട്ടത്തിൽ കോമൻ അധികെവ കയറിവനും. കോമ നെ കണ്ണേയുടെനെ കക്കിയമ്മ—

എന്താ മോനേ? “വിഭാങ്ക കാളി*പയറിൽ” എന്ന മട്ടായി അല്ലേ—എന്താ ഉള്ളിയെ കളിപ്പിക്കാൻ പോശേ! ഇനി എന്നേറെ കട്ടിക്കു ചൊരയിലും നേര കളിക്കും. നന്ന് പുറപ്പെടു!!

കോമൻ—പുറപ്പാടിവൊന്നും തകരാറായിട്ടില്ല. അഥവ അതു കൊണ്ടു പേടിക്കുണ്ടാം.

കുക്കിയപ്പു—എൻറോ മോട്ടോ നീ അഖിയെ പറിപ്പിക്കാൻ
യുറൈപ്പുടുക്കയാക്കിമിക്കാം. നിന്നെന ഇതുണ്ടാളുമാക്കി
യില്ലോ അതിനു എന്ന് അനവേച്ച ഒരു ദശയും നിന്ന
കുറിയോടി

ഇംതാട്ടുട്ടി കുക്കിയമ്മയുടെ തൊണ്ട തുടർ, രണ്ടിട്ടു
കുറ്റനീങ്ങം വീണു. അഖിയുടെ ഉള്ളിലും അധികയും
സ്വപ്നവം എക്കിട്ടും മനസ്സിലാക്കിയ മകൻ ഉടൻ അനു
യുടെ കാക്കൽ വീണു. കക്കൻറെ അനുസ്ഥാന കണ്ണപ്പും
അവന്റെ കേരെ ഉപദേശാഗ്രിച്ചു കുടബാക്കക്കൊള്ളുന്നി അനു
പദ്ധതിപിച്ചു. അവനെ പിടിച്ചു് എഴുനീലിച്ചു.

“കുട്ടി! എന്ന് നിന്നു ദേശ്യരൈപ്പുടുക്കയല്ലോ; എൻറോ
മകൻ ദ്രുഗനം വേണ്ടോ. കാവവും സ്ഥിതിയും അറിയാതെ
പെരുമാറ്റുന്നതു് കണ്ണ സഹക്കംതോന്തി; അതുകൊണ്ടു എന്ന്
പറഞ്ഞത്തോന്തി. ” മക്കൻറെ കുറ്റനീങ്ങം അനു തുടച്ചു.
കോമൻ—അമുഖം! അമുഖം, ഇം തറവാട്ടിനോ, ഏനി
ക്കോ, അവകാം വങ്ങത്തുന്ന ധാതോനിലും എന്ന്
പ്രവേശിക്കയില്ലോ; അതുകൂടും. ഇംസ്രൂൾ വിത്തിച്ചു
താനോ.

കുക്കിയമ്മ—അതുതന്നെന്നാണോ എൻറോയും മോഹം-നീയും
കണ്ണതിക്കിച്ചുവോ?

കോമൻ—ഇല്ലോ.

കുക്കിയമ്മ—എന്നാൽ വാ.

7-00 അരല്പുംഘം

(കണ്ണപും കമ്പനിയും)

ഉള്ളി—ഇതുക്കശമകില്ലാതായാഭവാ! അതണ്ണളിക്കാരെല്ലാം
പോവുന്നതിന്റെ ഒരു വന്നന്തുകൊണ്ട് “അവശ്യം
പലതും സംരാധിക്കയുണ്ടായി. അതിനൊക്കെ തൊൻ
ഉടനടി മറ്റപട്ടി കൊടുത്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ കാഴ്ച
ജീവശനാട്ടുടെ അടയിരിക്കുമോ എന്നു സംരാധമാണോ.”

കോമൻ—അതുറുത്തിട്ടുന്നൊന്താൻം തൊന്തം വന്നന്ത്. അതണ്ണ
ളിക്കാർ അറിഞ്ഞു്, കണ്ണടിപോയാൽ പകവിട്ടവാൻ
ശ്രമിക്കും. പറിച്ച ചുട്ടുമാറാതിരിക്കുന്ന അടവ്
കും പ്രശ്നയാഗിക്കാൻ അദ്ദേഹം അവസരവുമായി—
ജീവശനാടെ കാണുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു പരി
ക്ഷിക്കാതെ വിട്ടവാൻ തന്മുഖം എന്നും ഏതെന്നും
ഒന്നും ഒരാളു ഇവിടെയുണ്ടെന്നു സാമാധാനവുമുണ്ടല്ലോ. കണ്ണൻ വിനു അന്നരാഹം കണ്ണാഴിക്കു
വാൻ തങ്കെ ബുദ്ധിയിനന്തരല്ല തൊൻ.

ഉള്ളി—എനിക്കു് അതണ്ണളിമാർ ദയവുണ്ടു്. ഒരാൾ ദയതാ
ഒളംകു് പട്ടവെട്ടി നില്ലുക്കുമാണോ?

കോമൻ—അതുറുത്തിട്ടി പരിക്ഷിച്ചതിനും ശ്രദ്ധിക്കുക അയിന
മാകയുള്ള എക്കിൽ അതിനും സന്ദർഭമുണ്ടാക്കുമെന്നു
തൊൻനുണ്ടോ.

ഉള്ളി—അതു കറിനകായ ഒരുംധം എനിക്കില്ല.

കൊമൻ—എന്നിങ്ങം ഇല്ല. അററക്കയ്യിന്” അതും എന്നോ ഒരുംളി.

ഉൺഡി—ഉണ്ണകഴിതെരുവോ?

കൊമൻ—പകലുണ്ണ കഴിതെട്ടിട്ടാണ് പോന്നതു്.

ഉൺഡി—ഹതും ഉണ്ണിൽ ടിക്കാണ്ണ വിചാരിച്ചില്ലോ—
എന്നോട്ടാണ് പോകുന്നതു് എന്നു് അമ്മ ചോടി
ചുവോ?

കൊമൻ—നാട്ടകാരിതെട്ടിന്തശ്ശേഷം ഉണ്ണിവിടെ. അമ്മ
ചോടിച്ചുപോം കറിക്കബ്രാണക്കണ്ണമണ്ണേണ്ണ പറ
തെരു ചാടി.

ഉൺഡി—അപ്പോൾ ക്കെ സണ പെററമ്പയാട്ട പറഞ്ഞ
ഈല്ലോ.

കൊമൻ—ഹന്നു് അത്തോളം മാരാട്ടു് എത്ത കഴിതെരുക്കി ഞാനും
നാല്ലു പറഞ്ഞുള്ളൂ.

ഉൺഡി—

“വെള്ളിങ്ങു, വൃത്തിരക്കിയ്യും
ചൊള്ളിനിനിതമല്ലേടാം” എന്ന പ്രമാണമുണ്ടു്.

കൊമൻ—അത പ്രമാണം ചെറുണ്ണംക്കായി മാത്രം ഉള്ളത്
പ്ലാല്ലോ.

ഉൺഡി—അപ്പോൾ സണ പറയുന്നതിനു മേഖലിട അത്
രാണു്.

കൊമൻ—അതു് സമ്മാനം തങ്കന സമയം തീർച്ചയാക്കി
യാൽ മതിയല്ലോ.

ഉള്ളി—ഹൃദയനു സംസാരിച്ചിരുന്നാൽ എന്നർ വിശദപ്പേര്
മാറിപ്പു—വരുമാനം കുതി ഞാൻ ചിവതൊക്കെ
തെയ്യാരാക്കിട്ടണ്ട്—അതു കഴിക്കയല്ലോ ?

കോമൻ—എന്നർ കണ്ണുകിറിഞ്ഞെപ്പോൾ വയറ്റംനിറഞ്ഞു.

ഉള്ളി—മുന്തീട്ടി ഉഖാർകഴിച്ചതുകൊണ്ട്—ഹൃദയനു മുപ്പു
സൂതി പറവാൻ ആരാ പറിപ്പുച്ചതു്. ദുരഘണമാർക്ക്
ഈതു സഹജമാണോ.

കോമൻ—പെണ്ണുണ്ടാം മുപ്പുതി കേരംക്കാനൊക്കെനു
അവ്യാപം അഥവാണ്ടാം പരയാൻം ഒക്കെന്നുണ്ടോ.

ഉള്ളി—പരയുന്നതൊക്കെ ഹൃദയനുതന്നൊയാണോ ?

കോമൻ—ഈ ചോള്യംതന്നൊയാണോ അഭ്യന്താട്ടം ചോളി
ക്കാനുള്ളതു്. നാം അമ്മിൽ ധാതോനു ഭേദവും ഹല്ലു
നാണോ എന്നർ വിശ്രാംസം.

ഉള്ളി—വിശ്രാംസത്തിനു കുവു് എന്നിക്കും ഇല്ല—ഈതാ
ഈ പലവർഷങ്ങൾക്കും മധുവൻ തിന്നുണ്ടോ.

കോമൻ—ഈനി എന്നിക്കു തന്നൊയായിട്ടു് അണമില്ല. നാം
എത്തു കാഞ്ഞത്തിലും അരക്കുംനും പജ്ജകൊള്ളുണ്ടോ
വാംല്ലു—ഈതിലും അണ്ഡനു വേണോ.

ഉള്ളി—ഈന്നും ഉണ്ടാക്കിന്തന്നുതു്. “പന്ത്രാവഹാരം”
പാടില്ലോല്ലോ.

കോമൻ—ഉണ്ടാക്കിയ അർപ്പക്കു തന്നുള്ളാതെ തിന്നാറും
ഈണമില്ല.

ഉള്ളി—ഹൃദയനു രാഗംപാടി വെളിച്ചാക്കിയാൽ പറി
പ്പാല്ലോ—ഈതാ തിന്തു.

അരിയിവിക്കുന്ന കോക്കർക്കായാം ഉള്ളിയുംതുടി മേൽ
വിവരിച്ചപ്പകാരത്തിൽ ചെയ്യ സംഭാഷണം അങ്ങേ മറി
തിൽ കിടന്നിരുന്ന ഉണ്ടിച്ചിരുത്തു സംശയം ഇനിപ്പിച്ച്.
അൻബുതിയുടെ അക്കരു് അരുരോ കുടംസ്ഥിതിയിട്ടുണ്ടോം,
കൂദാതിവേശ പ്രോക്കന വഴിക്കു നടന്നതു് ആ നാടക
ത്തിന്റെ നാട്ടിയായിരുന്നേബന്നും സ്ത്രീസഹജമായ ബുദ്ധി
സാമർപ്പിച്ചു് അവർപ്പം ഉംഗൾച്ചു—പുഡൻ
ഉടനെ അഭാദ്ധത്തി അറിയാതെ അവളുടെ മറിയിൽ പ്രവേ
ശിച്ച ചില നംബന്പ്രശ്നങ്ങൾ നടത്തണമെന്നും തീച്ച്
യാക്കി. വഴിക്കുവെച്ചു കണ്ണ നവസൃഷ്ടരുനെ ഇതു കുഡാക്കം
പാട്ടിവാക്കാൻ സാധിച്ചു അൻബുതിയുടെ അക്കവ്യം
സക്കിയെ മനസാ പ്രശ്നസിക്കുന്നതോടുടർച്ചി അവളുടെ
“ഭാഗ്യാവക്കു വഴി” യെ തടങ്കുന്നതു് അസൃയയും
അവശ്യാട്ടു് ഉപദേശരിച്ചു. നേരം പുഡന്തന്നതു കാത്തുകൊണ്ടു
ഉറന്നാതെ ഉണ്ടിച്ചിരുതെ ചെക്കിട്ടോത്തു് ഇരിപ്പായു്—അങ്ങ
നെയിരിക്കുന്നോം അടുത്തെ മറിയിക്കുന്നു് ഉറക്കു ചിരി
ക്കുന്നതുകൊടു. ഉണ്ടിച്ചിരുതെ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു ചേംടിച്ചു.
“ചുറ്റാ ഉള്ളി” നിന്റെ മറിയിൽ ഇതു കോമ്പാഫലം—
നീ മാത്രമല്ലെ അതിലുള്ളു.

ഉള്ളി—ജാതേ!

ഉണ്ടിച്ചിരുതെ—നീ തന്നെത്താൻ ചിരിക്കുന്ന ദബ്ദുമാണോ
ഹു കേട്ടതു്—ചുറ്റാ ഭാഗ്നുണ്ണാ നിന്നുകു് ?

ഉള്ളി—ഭാഗ്നെന്നും തുടങ്ങിട്ടില്ല—ജാതു് വെച്ചിരുന്ന
പാലു കുടിക്കാൻ പൂത്രവന്നു. ആ സമയം ഒരെവി
ആ വഴിക്കു ചുടിയെത്തി—പൂത്ര ഉടനെ അതിനെ

പിടിക്കാൻ തിമിഞ്ഞു—ഈവർ തമ്മിൽ ജൂഡത്രാ വെവ
രമണായത്രകാണ്ട് എന്നുറീ പാബ് പോകാതെ കഴി
ഞ്ഞുവല്ലോ എന്ന വിചാരിച്ചു് എന്നിക്കു തന്നേ ചിരി
വന്ന. പൂച്ചുജ്ഞം എലിച്ചും തമ്മിൽ എന്തിനാ ഇങ്ങ
നെ വിശ്വായം ജൂഡ്യുത്തി!

ഉണിച്ചിരത—നാമമന്തിനാ ചിവജ്ഞാം ചിവരെ സ്നേ
ഹിക്കന്നതും, ചിവരെ വെറുക്കന്നതും—കാതുപോവെ
തന്നെയിതും—അഥവാ അതൊക്കെ നാളെ വിസ്താ
രിക്കാം.

ഈതു കേളുകൊണ്ട് കിന്നികന്ന കോമൺനായർ—
“എന്താ ജൂഡ്യുത്തിക്കു ചല്ലു സംശയവും ഇനിച്ചിട്ടുണ്ടാം?”
ഉള്ളി—ഒജുപ്പുന്തിക്കു ജൂഡ്യുന്തിയുടെ കാൽം അദ്ദേഹം
ആണ് പോരു—

കോമൺ—വരു ശത്രു ഇവിടെന്തനെന്ന ഉണ്ണേനു കയറി
ഇനി മേഖിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളു.

8-10 അരലുപ്പായം

(കംഡണറംപണം)

പിണറടിവസ്യം നേരം പുലൻ. തൊല്ലീറാൻ വിട്ടിൽ അന്ന നടക്കവാൻ പോകുന്ന കവാപത്രത പറി അറിയുവാൻ കൊതുകമില്ലാത്ത ഭാവത്തിൽ അടിത്രഞ്ചി പതി വിഞ്ചപടി ഉളിച്ച പോന്തി. അധികം താമസിക്കാതെ ഒരു നിരപരാധിനിയ സങ്കരപ്പുട്ടത്രവാനുള്ള അരയുടെ മാക്കമെന്ന് അറിവത്തിൽക്കൂടാ അറിയാത്തദേഹം സൃഷ്ടിപ്പി ഉയർന്നതോടും ഉല്ലാവം ഏകക്ഷണം. പ്രഭാതത്തിൽ തന്നെ തന്റെ “തൊട്ടുട്ടായു”യെപ്പറ്റി അഖായം വന്ന ഉള്ളി ഷ്ട്രേപ്പുത്തിയെ ത്രിക്കിന്ത്രിക്കാതെ തന്നെ അന്ന് കൂളത്തിലേക്കു കളിക്കവാൻപോകി. തന്റെ കിടപ്പാ ത്രിനുംപോകുന്ന തിഥുള്ള അനൈച്ചിത്രം അവക്കു അറിയിക്കാനെന്നവിധം മുക്കിയുണ്ടാകിക്കു മുഖം ദാഡിക്കുന്നു. പാടത്ത് മാനുാട്ടിക്കാണിക്കുന്ന നൈക്കതിയും അവളുടെ പുതിയ ഓവിതത്തിനു സ്വാഗതമങ്ങളുകയാണെന്ന് അവർംക്കു തൊന്തിയതിനാൽ അപാരമാവിന്ത അവക്കു മെരണ്ടപോലും വായിച്ചില്ല. കൂളത്തിൽ ചെന്നപ്പും അവിടെ വിവസിക്കാണിക്കുന്ന ഏകാന്തമെഴുന്നും അവളുടെ മരനാരാജ്യം സാമ്യാന്തരിക്കുന്ന തടഞ്ഞതുപോവെ തോന്തി. നിർബാധ മായി രാത്രി തുടങ്ങിയുള്ള നിദ്രയെ ഏകവെടിയുവാൻ ചെവമനസ്യം തുടിയുപോവെ നിശ്ചയവാദി നിവകൊ ക്കുന്ന കൂളത്തിലെ വെള്ളുന്തിനെ മുക്കിമാറ്റി തട്ടിയുണ്ട്

ത്രം പോകുന്ന ഉള്ളിക്കണ്ണം അവളുടെ മനസ്സാഗതിക്കും വെള്ളിത്തിനും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നതു ചോദയും ഒരു തെട്ടുകും അന്നവേണ്ടുട്ട്. തന്റെ കൃത്യത്തെ ഓർമ്മപ്പുട്ട് തനിയ കളിത്തിനെ ശ്രീഹസ്താ നമ്പിക്കുന്ന ഉള്ളി കുറച്ചുതന്നു അവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു.

വായനക്കാക്കട ശ്രദ്ധ മരിയാക ദംഗത്തിൽ ഉടനെ പതിയേണ്ടതായ്ക്കിട്ടുണ്ട്. ഉള്ളിപോക സമയംനോക്കി അസു യങ്ങൾക്കിയായ അവളുടെ ജ്ഞാപ്യത്വത്തി അറബജുത്തിയുടെ കിട പുറ പരിശോധിക്കുവാൻ ചേന്നു. തുപ്പിക്കിട്ടു കൊള്ളായി യും അവക്കോലഘേട്ടുകിടന്ന ഒരുപ്പാപകരണം അവളുടെ സംശയം പതിനെടുവർഖിപ്പിച്ചു. തലയണ തട്ടിയിട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ അതിവിശദമായി പണിക്കുമ്പുട്ടുള്ള ഒരു കത്തി അവളുടെ ഭേദ്യിക്കിപ്പെട്ട്. കത്തിച്ചയയും കോമ നോയും അമ്പം മാടിപ്പിച്ചു. കോമൻ ഉള്ളിയുടെ കാരുക നൂസുന്ന സംഗതി അതുവരെ അചരിച്ചുവന്ന കടിപ്പുകയ്ക്കു വികലംകാണന്നല്ലോതെ അവക്കട അരിഞ്ഞാത്രത്തിനു യാ തൊക കിരുവും വരുത്തുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലു. ദിവസംനോട്ട് നീതിൽ ആ കാമകാമളനെ പാട്ടിവാക്കിയ തന്റെ അന്നജ നീതിയുടെ സാമത്ര്യത്തെ ജ്ഞാപ്യത്തിയുടെ നിലവിൽ അഭിനാഡിക്കുവാനല്ല ഉള്ളിച്ചിരുത്തെല്ലാം തോന്തിയതു്. ജ്ഞാപ്യ നീതിയായ തന്നെ വിട്ടു് അന്നജത്തിനെ ആചാരിച്ചിട്ടുള്ള അ പ്രേമദേവതയെ ശതകം ചൊല്ലിക്കുണ്ടെന്ന നീച ഷുഡിയും മുത്രസ്പീക്കന്തതിൽ തന്നോക്കാർം ദൈഹ്യവതി യായി തീന്തിട്ടുള്ള അന്നജത്തിയിൽ അസുയയുമാണ്, അവ കുഞ്ഞിൽ അപ്പോൾ അങ്കരിച്ചതു്. “മുഴക്കാൻ വായ്ക്കു അംഗ നടക്ക വിഘ്നം തുടാതൊഴുക്കു്” ശരം വട്ടിക്കാതെ തന്നെ ചെറിയ കൃതാത്മത, നോട്ടു.

ഉള്ളിയും കൊമക്കായെനും കണ്ണടക്കിയതു കേവലം ഒരു ശ്രദ്ധിപ്പിച്ചാണും. കണ്ണ നിമിഷം തന്നെ അവർ അൻ രാഗത്തിനും വരംവാട്ടായതു മനസ്സാധാരണമായ ഒരു വികാരത്തിനും കാണുകൊണ്ട്. അവർ അതിൽ കിറക്കാരല്ല. കിറക്കാരല്ലോത്തുവരെ റിക്ഷിക്കേന്തു യമ്മ ത്തിനും ദോഷിച്ചതുമല്ല. സ്വപ്നിയിൽ വിപരീതമാണെങ്കിലും കബത്തി ആ കബർപ്പിലും വികരമേഘങ്ങൾ കണ്ണ രസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗ്രൂഹാഖ്യസത്ത്രജ്ഞതന്നൊടു വാടിക്കു വാങ്ങാ ശ്രദ്ധം ത്രോട്ടിക്കുവാങ്ങാ ആരക്കുട്ട്² ഉണ്ണിച്ചിരുത്തെ അവളുടെ ഇഷ്ടംപോവെ ചെയ്യുന്നു!!

ഉണ്ണിച്ചിരുത്തയ്ക്ക് കിട്ടിയിട്ടുള്ള കത്തി ഒരു പ്രമാണിയും ഭേദാശണങ്ങളുടെ തീവ്രയ്ക്കുന്ന തക്കമില്ല. അത്തരത്തിലുള്ളുള്ള കത്തി ആ നാട്ടിൽ നാട്ടുവഴിക്കും, തൊന്ത്രം രാംവിട്ടകാക്കും, പാവാ ട്രക്കാക്കും ഒരു വള്ളുവള്ളുവയും * മാത്രമെയ്യുള്ളുള്ളു. വള്ളുവ പ്രാവയൻറെതാശണനും വരുത്തിയാക്കുവെ അഞ്ചുത്തിനെ അവ മാനിക്കാൻ വഴിയാകയുള്ളു. ഉടനെ കുറച്ചു പണമെടുത്തു് ഉണ്ണിച്ചിരുത്തെ കൊല്ലപ്പും വെന്തി ആത്രു് ആരക്കു കത്തി യാശണനും കൊല്ലപ്പുകൊടു ത്രോട്ടിച്ചു. അവൻ കത്തിക്കണ്ണ തുട നെ യാതൊയും സംശയവും ത്രികാതെ പാവാടു കേംമന്ത്രത്തു രാഞ്ഞേരതാശണനും പറത്തു. അക്കാന്തും വെള്ളിച്ചുത്താക്കയും തന്നും, വള്ളുവള്ളുവയൻറെതാശണനും പറയാവു എന്നും അവന്നൊടു് “രാട്ടം കെട്ടി അവനെ സംഭന്ധിപ്പിക്കാ

* മുൻകാലത്തു താണ്ടാവിക്കാരിൽ പെശരേഫിത്രം കൊണ്ടും ആംമംഞ്ഞുകൊണ്ടും പ്രധാനിയായിട്ടുള്ളവന്നായിരുന്നു വള്ളുവൻ. ആത്രു കൊണ്ടണ്ട് നാട്ടുവഴിയേപ്പുംവെള്ളും ഇടപ്പെടുവിന്നുപുംവെള്ളും. ആ കത്തി യാത്രാംനുള്ളു പദ്ധവി സംഭന്ധായതു്.

സാധി ഫ്രീടുൽ പാണവും അവൻ കെട്ടുത്തു. ഇന്ത്യൻ സാധിപ്പതിൽ കൂതാത്മക്കയാട ഉണ്ടിച്ചിരുതെ അബ്ദജന്മ ഒരു ക്ഷണം കൊഡായി ഉടനെ വിട്ടി ചേരുക മടങ്ങി—ഖണ്ഡിനെ ഉണ്ടിച്ചിരുതെ സാമ്പാലുടനെ കാബണ്ണം ദാശതാനും ഉണ്ടി ചെയ്തിട്ടില്ല. അഞ്ചുമുള്ളിയേ ഭ്രംബലെ സ്രീയർഹ്മം അനുഭൂിച്ചു സുവിക്ഷവാനുള്ള മാർഗ്ഗ നോക്കു അതു സാധുവും തേടുകയുണ്ടായുള്ളൂ. അതു കണ്ണിട്ട് കലുഷചിത്തയായിത്തിന്റെ ഉണ്ടിച്ചിരുതെ—

“നാമിക്ക തന്നെമ്പുാലെ മഹാരാജ സ്രീയൈക്കണ്ണായേ പാരിക്കം പരിവേം” ഫ്രീഡാ മഹാവാകുത്തിന്റെ പഠനം മാർഹം ഒന്തുട്ടി വെളിമ്പുട്ടതിയെന്നാംഗാരും—

ഇതിനിടയ്ക്കു പാണിന്റെ വേഷം കെട്ടി ഒരു ദാശി വും ദാശി വല്ല വിത്തന്തിവെക്കിലും അതു സമഖം വിഭാഗം മെൻ വിചാരിച്ചു് അതിവേഗത്തിൽ ചോക്കനു കോമനെ ദാർശിച്ചിട്ടുണ്ടിനോ വരുന്ന കുറപ്പമാണ് കണ്ണി. അവൻ ദാശിയുണ്ടിവെന്താണെനും ദാശിയുണ്ടെനും നാലു ചുരികകൾ അവക്കുടെ മുവക്കുക തിരുമ്പുകൂഴും താഴും വരും. അവൻ ഉബ തന്തി ചുരുക്കും നിവർത്തി നിത്തംകൂട്ടി അവക്ക സാധി ചുണ്ടില്ല. അവക്കുടെ അവരുപ്പകാരം പാണിൽ അതിവേഗ നേരുത്തും രേഖയു ചവുട്ടി നിഷ്പാദ്ധനം ചുരികമിന്നി കുന്ന കുളിച്ചു കാണിച്ചു. അവൻ അവക്കുടെ പാടവം കണ്ണി അവക്കു അഭിനന്ദിച്ചുപായി. അവിംകൊണ്ണ കാർബം കവാറിച്ചതിൽ സഭന്താഷിച്ചു കോമനും തന്റെ വഴിക്കു നിന്നും.

പാടക്കുന്നവിനും കൊമ്പൻ കളിക്കുന്ന കളി വീട്ടിൽനിരുത്തുന്ന കണ്ണ ഉണ്ണി ജൈപ്പുത്തിയെ അതു കാണാനും വാന്നായി വിളിച്ചു. അക്കുത്ത് നിന്മിക്കുന്ന ജൈപ്പുത്തി കുഴങ്ങാക്കുന്ന കളിക്കാണും ഒരു പോന്തിയും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന നീയില്ലോ? സൊന്നം ദേവസോറി? എന്നാണോ അതു കുസ്തി കാമി അതിനു മറുപടി കൊടുത്തതു്. ജൈപ്പുത്തിയുടെ സ്വന്ധം അദ്ദേഹത്തിയുടെ അരംബകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അവ ഒരു ദിവസം അരംബകൾ പരാവഴിക്കും പോകി. താൻ കിട്ടുന്ന മുറി അടച്ചു പൂട്ടിയിട്ടില്ലെന്നും വാമ്പായി. ഇങ്ങനെ അരംബവിച്ചിരിക്കുന്നും ഒരു കൂളിയെപ്പോലെ പട്ടഞ്ചുണ്ണിക്കൊണ്ടു് ഉണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന വടക്കേപുറത്തു് എന്തി ഇങ്ങനെ ഒന്നു ചോദ്യമാണോ തുടങ്ങി:—

ഉണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതാ അഞ്ചായി ചമരതു് വടക്കേ
പുറത്തു തുടിയിരിക്കുന്നതു്.

ഉണ്ണി—ഞാൻ നീം ചമരതിട്ടില്ല.

ഉണ്ണിച്ചി—എതാണ്ടോക്കേ ചമയാൻ തുടങ്ങിട്ടുണ്ടു്. അണ്ണു

കുഞ്ഞിക്കുണ്ടു മരിയിൽ ഇതു “നാനാവിധം”
(പുത്തികെട്ട്) കാണുവാരി ജൈപ്പുനാമിണ്ണാട്ട്
വരട്ട്—കളി കുറച്ചു് കവിത്തതുംായി—

ഉണ്ണി—എന്നും കളി ഇന്നതാണുണ്ടു് അറിവെന്തെങ്കിൽ
ഇതു ചോദിക്കാനാണോ—

ഉണ്ണിച്ചി—ചോദിക്കാണോ വേണ്ടേയാ എന്നും ഞാൻ ഉടനെ
തിച്ചുപ്പുടുത്തിത്തരാം. നിലയും വിവയും നോക്കിട്ടു
വേണും കളിക്കാൻ. മുത്തവർ അറിയാതെ ഓഫോ
“നാണ്ണിട്ടുംാം” തുടങ്ങിയാൽ ഇങ്ങിനെയിരിക്കും.

ഉള്ളി—നീലയും വിശയും ഒന്നാക്കാതെ എന്നെന്നാണോ ചെയ്തി
കില്ലു. ഒപ്പുപുതിയെന്നതിനാ ഇതു പെളിച്ചുപെട്ടു
നാൽ കുറുക്കും?

ഉണിച്ചി—തരവാട്ടിന്റെ മാനംകളിലെതു കളിക്കാൻ പെൻ
കിടാണോ തുടങ്ങിയും ബാക്കിയുള്ളവർ അതു
കണ്ണിരിക്കും

ഉള്ളി—എന്തിനും വെദ്ധതെ അനാവരുന്നോമോ പറയുന്നതു?
ഒപ്പുപുതി ഇന്ന് ഇടത്തുപുറം തിരിത്തെട്ടിട്ടു എഴു
നീറാതു?

ഉണിച്ചി—അതവരുമോ അനാവരുമോ എന്ന തീച്ചയാ
ക്കാൻ കിട്ടുവക്കും അധികാരമുണ്ടോ എന്ന കോക്ക
ട്ടു—അതണ്ണല്ലോ വരട്ടു—

ഈയും പറഞ്ഞതു⁹ ഉണിച്ചിയുടെ അനുഭൂമാനെ ആക്കരി
ക്കാനായി പോയി. “അതണ്ണല്ലോ വരട്ടു” എന്ന് ഒപ്പു
തതി ചുറ്റെത്തന്തിൽ വക്കവൻ പോകുന്ന അന്തർമ്മത്തിനാ
വിത്തിട്ടിട്ടണ്ണോ അവർം ഉണ്ടിച്ചു. എന്തായാലും വക്കം
പോവുവ വരട്ടു എന്നും, തന്നെ രക്ഷിക്കാൻ തുണിയുള്ള
ക്കു വെന്നു തന്നിക്കബ്ദണ്ണോ അവർം സമാധാനിച്ചു.

9-10 അംലപ്പായം

(വിചാരണ)

അനുംതമാർഹ്യാവക്ഷം വീട്ടിലെവത്തി. അവക്കെട ആ തങ്ക മുതഖായതു കഴിഞ്ഞെ ഉടനെ ഉണിച്ചിങ്കത അവക്കെട അധിക പ്രവർഗ്ഗിച്ചു് ഇന്നെന്ന അവക്കെട അറിയിച്ചു്—

“ തറവാട്ടിരണ്ട് മാനം കുട്ടിച്ചുപാദണം ഭാരം ശത്രുഞ്ഞദംക്കം പെണ്ണിഞ്ഞദംക്കം ഒക്കപോവെവയാണൊക്കിലും അതിവയിക്കം ശ്രദ്ധവെള്ളുണ്ടതു് പെണ്ണിഞ്ഞദാണൊന്നാണു് എന്നാൻ അശ്വജും മറ്റും ഏനിക്കു് ഉപദേശരിച്ചുതന്നിട്ടും ഇതു്. ഈ ഉപദേശരം അനുസരിച്ചാണു് തൊൽക്കു ഇതുവരെ നടന്നിട്ടും ഇതും നമ്മുടെ അഭ്യഷ്ടത്തിയിടെ പുറപ്പുകു് അതെന്തെന്തിവല്ലുന്നും അറിവായ ഉടനെ നീങ്ങളെ ഒളിഞ്ഞിക്കാണ്ടാൽ ഇള്ളഡവളാക്കിയ ചെട്ടി നാമാങ്ങം കഴുകിക്കൊള്ളുത്താൽ പോകയില്ലെന്ന ഘട്ടന്തിവാദവു്—ഈന്ന രാവിബേ തൊൻ കണ്ണതിനെപ്പറ്റി രാത്രേപശ്ശാം നടത്തേ ക്കെത്തുണ്ട്. കുറച്ചു ദിവസമായി കൂളത്തിൽ കുളിക്കാനം മറ്റും തൊൻ തുടരുഡിഡാവുന്നതു് അവപുംക്കു് ഒരു സെസ്പര ഓട്ടകായി തീന്തിട്ടുണ്ട്. പകുഞ്ചി തൊൻ അതു അതു വകവ ത്രിക്കനിലു. വഴിയിലും കുളിക്കാവിലും അവക്കുചുട്ട സ്വകാര്യം പറവാൻ ക്കുളിക്കുചുട്ടു് തുട്ടനാണേതു. എന്നതുകുിലും ദേഹം നീരു കണക്കുതെ വല്ലതും പറവെന്നാൽ മുന്തവള്ളുടെ ചെട്ട തത്താണൊന്നു് നീഞ്ഞം തെററില്ലരിച്ചുകൂടിവോ എന്ന ദയനു് തൊൽക്കു മിണ്ണാതിക്കന്നതാണു്—ഈനു് ഇതാ അവ

ഒരു കിടപ്പുംകിൽനിന്ന് കിട്ടിയതാണ് ഈ കത്തി. ഇതോക * നമ്പിക്കാതിയാശണന്മ കണ്ണാലുവിധിയാകല്ലോ. ഇത്തരത്തിലുള്ള നാലു കത്തിയെ ഈ നാട്ടിവേശങ്ങളു— അതിവെം്പാനു് ഇവിടേക്കം ഉണ്ട്. അതു നിഞ്ഞളുടെ കൈവരജമണ്ണല്ലോ. വാക്കിയുള്ളതു് എന്ന നാട്ടുവാഴിക്കം, പിന്നൊന്നു പാവാഴ്ച്ചയ്യും, മററാൻ വള്ളുവള്ളുവയും ആണു്. നാട്ടുവാഴി നിഞ്ഞളാകും അറിയാതെ ഇവിടെ വരവാൻ തന്മില്ലല്ലോ. പാലാട്ടുള്ളവർ ഇവർടെ വര നാണ്ണങ്കിൽ പീനേന കന്ദിൽ ഏറുവാചിക്കുന്നതു പതി വാക്കം. “ചുള്ളിയിൽ അടിത്രാൻ നീരെ തെറിക്കുമല്ലോ” എന്നു ഭോഗു് തൊൻ ഇന്നു് കൈല്ലുനേക്കണ്ണട്ട് ചോദിച്ച ഫ്രോം ഇതു വള്ളുവള്ളുവയെന്റെ കത്തിയാശണനു് അവയു തീച്ചുഹാകി പറഞ്ഞു—ഈ സംഗതികക്കല്ലോം ഉള്ളിക്കു് “അപരാധം”മാണെന്നു ഉണ്ടിക്കാവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നുണ്ട്. അവരെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു പാരാത്മം അഞ്ചീനെ യാശണനു വക്കാചക്കം പിനേന ചെങ്ങുണ്ടു് ഇന്നതാശണനു് കാരണാധിരായ നിഞ്ഞളോടു തൊൻ പറയുന്നതു നേരിയല്ലല്ലോ—ഈ തറവാടിനെന്റെ കേളി പോങ്ങിട്ടു വള്ളുവെക്കാവകാകി. ഇതുവരെ ഇണ്ടിനേന്നെങ്കാൽ അവധിനും ഇവിടേയ്യു വനിക്കില്ല:

കാരണവർ—ഉള്ളിരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടവാ.

“താട്ടുകുടം”തിരിക്കുന്ന ഉള്ളി മററത്തുവൻ നിന്നു. അഞ്ഞളുമാരിൽ ഒട്ടവിലതെന്ന അളക്കുംഡിക വാക്കിയെല്ലോ

* നാട്ടിവേശ ദുരും വരും ഉള്ളവർ നാട്ടുവഴിയുടെ ശാന്നവാം ശൈഖ്യത്തി ധനിക്കിയുണ്ട് ആസ്ത്രം നാട്ടിവേശ കത്തി.

വങ്ങം അവക്കു വളരെതുനിന്ന്. ഉള്ള കാർണ്ണിക്കല്ലേപ്പം ഉടനെ
വെള്ളിവായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ അടിച്ച് പുറം ചൊണ്ണി
ക്കും, വാഴക്കാണ്ടു ചെട്ടിക്കൊല്ലും എന്നൊക്കെ അവക്കു
ഡീഡില്ലേപ്പുട്ടതിനോക്കി. ഇതുകുണ്ടാണും കല്പണാത്ത
ഉള്ളിരെ നോക്കി മുത്തു കാരണവർ “എടി! കയറ്റംകെട്ട്
വക്കു! നീ ഈ തറചാട്ട തീരടില്ലേപ്പിച്ചു ഇല്ലെ. കാരണവ
മാക്കണംകും ചേരും ചേരുമയും നിലവിൽത്താൻ കഴിക്കയി
ല്ലേക്കിൽ അതിനു മഹിയംരിയെറിയാതെ ഇരിക്കുമെന്നു
അസുന്ദരീ! നിന്നുക്കും! മല്ലം ചാണകവും അടിയാൽ വല്ലും.
കിരിച്ചു കാലമായി നാട്രവും നിലയും ക്കും മാറിക്കാണാൻ
തുടങ്ങിട്ടു്. അദ്ദും വിചാരിച്ചിട്ടിട്ടണ്ടു് ചോക്ക നല്ലുവഴി
കല്ലു എന്നു—ചുക്കു വീടു് അന്തുലുമാക്കും എന്നു കയ
തുകയുണ്ടായില്ല—ഈന്തു അവക്കു് ഒന്നാ പറയാൻ വേദമി
ല്ലേക്കിൽ നിന്നനിച്ചയ്ക്കു തന്നെ കമ കഴിച്ചുകളു്.”

മരറാരൈഡൽ—ഈന്നാഛോങ്കിവസം എന്നിക്കു തിവ
സംശയങ്ങൾ ഇന്തിക്കുകയുണ്ടായി. അസമയത്തു വാഴ
ദേശാട്ടത്തിൽനിന്ന് ഇല ചീരുന്ന സമയം പത്രക്കു
ഇണ്ണാ മഴയാൽ ഏന്ന ഭ്രജപുംകു ചോരിച്ചുപും
മണ്ണവാവിയെ സന്ധ്യയ്ക്കു കണ്ണില്ലെന്നു പറഞ്ഞു്
ഇവംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന വിഷകം തട്ടിക്കിട്ടു
തോട്ടിയിരിക്കു ചോകയുണ്ടായി. ചോക്കവും
വിഷകു തഞ്ചാം ആവശ്യകമല്ലു്?—പിന്നെ ആ
വഴിക്കുതന്നെ മടങ്ങിവയ്ക്കുവോർ കാഞ്ഞെവക്കാറാം
ജാസ്തി കെട്ടുപുംഗും നാം സംശയിച്ചു ചുംബിച്ചു
പുംഗും വിഷകെന്നു വഴുക്കി വീഴാത്തില്ലും കയതി
നടക്കിയാണെന്നു മറ്റപട്ടി പറഞ്ഞു. അതും സംശ

അക്കന്തക്കാതാണ്. അണം മുറുക്കാപ്പേ അടങ്ക്കു കൊണ്ടു വരുവാൻ താമസിച്ചുപുറം നോർ മുകളിൽ ചോയ ദ്രോം ചുരിക്കുതീരുത്തു ഒരു കയ്യാണ് എന്നിക്കു അടയ്ക്ക തന്നതു. എന്നും സംശയം വെള്ളിവാക്കിയ ദ്രോം എഴുതാൻ പിടിച്ചു എഴുതാറുമുത്തുകൊണ്ടു അവളുടെ കയ്യിൽ അണ്ണിനെ തോന്തും പററിയുന്ന പറമ്പു പറത്തു. പാഖാട്ടു തുളസിവെററിവദ്ദോ വെയുള്ള വെററിവ ഇവർ കൊണ്ടുവന്നതിലും നമ്മൾ സംശയം ഇന്നിക്കുകയുണ്ടായി. പാഖാട്ടു കക്കിയുമു വെററിവ വില്ലോടു തുടങ്ങിയെന്ന പറമ്പു അടപ്പാപ്പും ഇവർ നമ്മൾ സംശയ നില്പുന്തി വരുത്തി. ഇതെല്ലാം അധികിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവോം ഇവക്കുപറ്റി സംശയം ഇന്നിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്.

കാരണവർ—എന്നാ നിന്നു വല്ലതും പറയാനണഞ്ഞേ?

ഉള്ളി—തിവാച്ചിലേക്കു അവമാനം വരുത്തക്കവല്ലോ എന്നുണ്ടോ എന്നില്ലെന്നു.

കാരണവർ—(ദേഹ്യരാഹ്മക്ക്) ഈ കത്തി നിന്നുക്കൈവിഭാ നിന്ന് കിട്ടി പറ—ചറ!

ഉള്ളി—എന്നും പരമാത്മം ഇംഗ്രേസനറിയാം.

കാരണവർ—(ദേഹ്യം സഹിക്കാം കഴിയാതെ) വടക്കാണ്ടി ഇതും ഇംഗ്രേസയും അറിയണ്ട്—

കുവിവത്തെ അണജുന്ന്—(കാരണവരെ വിവക്കി) ചൗപ്പും, രഹപാഠിക്കും പശിക്കും ഇവർക്കു കാണുന്നില്ലും. എന്നും ഒരു സംശയി പറക്കാതിന്നും

അവരു വിലക്കണംഞ്ചാരിനിഃശാം—പിന്നു അവർക്ക് ചെറുപ്പുവും ഒരുണ്ട്. തലമറന്ത് ഏല്ലോ തക്കണ്ണ സമ്മുഖാനം ഇതുവരു അവളിൽ കണ്ണി ക്രിപ്പ്, അതുകൊണ്ട് സാഹസരാനാം ആദ്യത്തേ ചെയ്യുകയും—അവളുടെ കളി കഴിനട്ടു.

കാരണ—എന്നു നീ അവർക്ക് സഹായം നില്ലുന്നണാം. ഒരുവിലത്തെ അനുഭവം—സാമ്പത്തികായ അവക്കു സഹായി ക്കണ്ണത്രു് നമ്മുടെ ഏല്ലോവക്കുടയും കടകയല്ലോ? ഉണ്ടിച്ചിങ്കു—എന്നിക്കുന്നു അവക്കുടു വല്ല പകയും ഉണ്ടാ?

കാരണ—എന്നിക്കു ഈ കരിമാഞ്ചേരിയാനാം മനസ്സിലാവു നില്ലു—ഈവർ മുന്ന ദിവസം ഇവിടെ നില്ക്കുന്നു. ഇവപോന്നു കൊടുക്കുന്നതു്.

കാരണവരുടെ വിധി കുറ കുറിന്മായിപ്പോലെ കുലം ഒരുവിലത്തെ അനുഭവനുണ്ടിനു വാക്കിനെല്ലാവകം അതു രഹിവയ്ക്കുംണ്ടായതു്. കാരണവരുടുമേയും മറ്റു ആദ്യമായുമേയും അറിവുകൂട്ടാതെ “ഉള്ളിക്ക വെണ്ടന്നതു നല്ല”നാതിൽ ഒരുവിലത്തെ അനുഭവാം അതിയായ നില്ലു പ്രശ്നങ്ങളായിരുന്നു. കാരുള്ളിൻ്റെ അമാത്മം തന്നെനടു പറയുന്നതായാൽ നില്ലുത്തിമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു് അയാൾ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടും ഉള്ളിയുടെ വജ്ജു റഹസ്യം തുറന്നവിട്ടു വാൻ അവക്കു അനുവദിച്ചിപ്പീല്ലു. സാമ്പരണ്ണൻ വാസ്തവി പുവ്യമുള്ള പെരുമാറിന്തിനു ക്രിയകൊണ്ടും കരളകൊണ്ടും നാലിമൊല്ലുവാൻ മാത്രമേ അവർക്കു തന്ത്രങ്ങാം കഴി തന്മുള്ളു. ഇതു കാരണങ്ങാംമായില്ലു. അവളുടെ ഉള്ളു്

ତୀର୍ଥ ଯାଣୀଯ ଏହି ନୁକମାହବୀଲୁହଙ୍କେ— ଅରତି ଏହି ଘୃତ
ଷ୍ଟକସବଳିରେ— ହୁବିରେ ନନ୍ଦନାଵତରମାନଂ ଅରିନିକଣାଣି
ରଙ୍ଗାଳୁଂ, ଅବଲ୍ଲକ ମାନଂ ରକ୍ଷିକାରୀ ଅତ୍ୟାମୀ ଚେତ୍ୟା
ତେବେତାକେତ୍ୟାଶେଣ୍ଟା ଅଭିଯାତ୍ରିନାଳୁଂ ଅବ୍ୟାମୀ
ଶେଷପାଠିଶୋକନାତରଣିରେଇଥି

ନାଟିକ ପ୍ରମାଣିକଛାଯ କରୁଥୁଣ୍ଣାଙ୍କର ବିକିଳ ତର
ଶ୍ରୀକେ “ଅବଧାଯତୋହିଂ” ବରାବେଳା ପରମାନଂ
କହଣାତିକେ ଏହି କିକିଳ ପରାମା ଆଦୁକେତ୍ୟାଲୁହ ଶ୍ରୀକ
ଛେଲ୍ଲାଂ ବରା ପଲତାତତିଥିଂ ଉଣ୍ଣିଯମନେ ଗ୍ରଣତୋ
ଯିତ୍ୱତନାଶି. ପରମାତମୀ ପରତତ ଅତ୍ୟାକ୍ଷମାରୋଚ୍ଛା
ମାଧ୍ୟାତ୍ମାତ୍ମିତ୍ୱା ନାନନ୍ଦନକୁହାଣ୍ଟ ନାଲ୍ଲାତନାଂ ଅବ୍ୟାମ
ଦେଖିବୁଥୁଂ ଚେତ୍ୟ. ହୁବରାକଂ ଅଭିଧାତତରୁଂ ତକିକେ
ଆଲିମାନକରମାଯତ୍ରା ଏହି କଜ ରହିଥିବୁ ଅବ୍ୟାମ ନୁକ୍ଷା
କଣିଶେଣ୍ଟା ଅବଲ୍ଲକ ଦିବଂ ବିହିତ୍ୱପରିଷ୍ଟାରେଣ୍ଟାଣ୍ଟା
ଅବକ୍ଷ ତୋଣାି. ଏତିରିଲ୍ଲାତର ଦେଇଥୁବୁ ଏକନାନ୍ଦ
ଯୁ ଅବଲ୍ଲକ ଅକତ୍ତା କଷ୍ଟିଯାନ୍ତନାତିରେଣ୍ଟ ବ୍ୟାହ୍ରାତି
ଯନାଯିରିକଣାଂ ଅବଲ୍ଲକ ଦିବରତ୍ତ ପରିବସିକଣା
ପ୍ରସନ୍ନତାରୁଂ ସକଳାଯିବୁଶେଣ୍ଟାଂ ଅବ୍ୟାମ ମନ୍ଦ୍ରିଵାକା
ତିକଣିଥିଲୁ. ଏହି ଯାତ୍ରା ପିଟିତ୍ୱାଙ୍କ ଏତ୍ତଥୁତିକେ ପିଟନ
ସନ୍ତ୍ରପାତା ଉଣ୍ଣିକିବ ପଣ୍ଡ ହଲ୍ଲୁନାରିବୁଶୋଯିନା
ଅଯନ୍ତେପକକାରୀ ଅବଲ୍ଲକ ସଂଗତିକର୍ମ କିରକିତ୍ୱା
ତିତ୍ୱ ସମଯଂ କଷ୍ଟିଯାଗଂ ତରଣାତ୍ମିତିଲ୍ଲ— ଅବ୍ୟାମ ଗ୍ରମରେ
ଅକଣା.

ନାଟଚାରୀ, ଦେଶଚାରୀ ଏତୀନୀ ଲୟାନାଫ୍ଲୁକକର୍ମ ନିବ
ନିତି, ପେରିନ୍ଦମାତ୍ରା ପ୍ରାଵେଲ୍ପା ପୁରାତନ୍ତି ପୋଣିକଣ
ମିବରା କାନ୍ତୁଣ୍ଡମାନ୍ଦ କେନ୍ଦ୍ରକେନ୍ଦ୍ରପ୍ରିତ୍ୱ ଅବିରେ ଏତନି.

രശ്മിയും ശീഖപ്പമ്പണം നടത്തി അവർക്ക് കുറരക്കാൻഡിയാ
ബന്നു തെളിത്തെത്തിനാശംമല്ലോതെ അവരെ റിക്ഷിക്ക
അതെനും അവർ അഭിപ്രായമല്ലെട്ട് പിരിഞ്ഞു. ഇന്ത്യാക്കണ
അംഗപ്പാദാന്തം ഘവണടക്കം വകയായി ഉണ്ടാക്കിയെ
കൂലും വെയിൽക്കാണ്ട് അവളുടെ പുറം പൊഴിയുന്നാണെ
നുള്ള വസ്തു അനുഭവം മാത്രംക്കിഡിയോടികെ എല്ലാ
വകം വിസ്തരിച്ചുപോയതെ ഉള്ള. അവൻ കെട്ടിയുണ്ടാ
ക്കിയ ഒരു ചെറിയ മര സൃഷ്ടിഗ്രഹിവാൻ കന്നിങ്ങപാവ
ചോരിയുന്ന വെയിലിൽ അവർക്ക് ഒരു തണ്ടവായിത്തീർന്നു.
അവൻ ഉഴുഞ്ഞിത്തുവിട്ടു സ്ഥാപിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയുടെ ഏറ്റവം
താനെ കുള്ളപ്പിച്ചു. സത്രാവസ്ഥ അല്ലമെക്കിലും അവനെ
അറിയിക്കാതിരിക്കുന്നതു നദിക്കാപുകരം നിന്ദയായിത്തീരു
മെ എല്ലാംകൂടി അ കുവക്കുകയും തോന്തി. ഇങ്ങിനെ
മാത്രംക്കിഡെ ഉണ്ടാ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ നോക്കി.

“ജ്ഞാപ്പുത്തിയുടെ ചതി കാഖംനോണ്ട് നിംബുക്കല്ലും
താനെ അറിയും. ഇപ്പോൾ തോൻ പറത്തും നിംബുക്കാം
വിപ്രസിക്കയുമില്ല. എല്ലാറിനും ഇംപ്രസന്നാലും
സാക്ഷി—

വാദപ്പുവയൻ എന്ന തീണ്ടിയന്നാലു എന്നി
ക്കുള്ള കുറം. തയ്യമാക്കാരെ കാണാനാൽ ഇനി
അവിലും തോൻ ഇവിടെ വന്നുകൊള്ളാം. ചാത്രക്കിഡെ
അംപ്പോൾ കാണുകയും അവാക്കല്ലോ. മാത്രംക്കി വ്യസ
നിക്കോണ്.”

ഈ വാദകൾ അവന്നു സഹയാനിപ്പിക്കുന്നതിന് പകരം അയിക്കുന്ന വ്യസനിപ്പിക്കുന്നതാണ് ചെയ്തത്. ഒപ്പുവും അതിയുടെ ചതിര്യാണ് ഈ അവകാശത്തിന് അടിസ്ഥാന മെന്നറിഞ്ഞെല്ലാം അവന്നീറ്റിനു സകടത്തിന് അതിരിപ്പാതായി. ഒപ്പുവുമാണുംകിലും കണ്ണുവന്നുകുംബോ എന്നു യേൻ്ന് അവനും ആ അന്തരുത നിന്ന് മാറി;

നേരം സസ്യാധിപ്പാം ഒരു പിഞ്ചവിനെല്ലോവ അവളുടെ ഒപ്പുവുത്തി വന്ന് ഉള്ളിയെ വെള്ളിൽ പുറയി വേക്കുന്ന വാഹിച്ചിത്തുകൊണ്ടുംപായി. വേലി അരികെയുള്ള ഈ സ്ഥലത്തു് അംഗം എകാണ്ടമെന്നും ഭേദങ്ങളാണും ഇതിനുംവോഴുക്കു് പാഖാട്ടു പണ്ണിക്കരാനായ തീരുച്ചുറ്റു കുറു ആ വഴിയെ വരുന്നതുകണ്ടു് അവനെ വിളിച്ചു് ഒരോവയും എഴുന്നുണ്ടാണിയും കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞു. ആ സാമഗ്രികൾ കിട്ടിയ ഉടൻ വിവരങ്ങൾം അതിൽ എഴുതി താൻ വളർത്തിവന്നിരുന്ന തന്ത്രയെ വിളിച്ചു. താൻ വളരു ഓമനിച്ചു വളർത്തിയിരുന്ന ആ തന്ത്ര മട്ടിയിൽവന്നു് കഴി ക്കാണ്ടു തുടങ്ങിയെല്ലാം “തന്ത്രങ്ങൾ ഈ രാബ നീ പാലംട്ടു കൊമുന്നനായക്കു് കൊണ്ടുവോയി കൊടുക്കണം” എന്നു് അതിന്നീറ്റിനു ഇണ്ണാണും എന്നു തോന്നമാറു് അതു മുടി സ്പര്ശത്തിൽ ഉള്ളിയാളു പറഞ്ഞു. തീരിറി പോറിയ കരുംബിനെ താന്നറിയാതെ സ്നേഹിക്കുന്ന പക്ഷിയാക്കു ഉടൻ കാലയും കൊത്തി പറഞ്ഞുവോയി.

വിശ്വാസവുംബിയില്ലാത്ത ഈ വക വർദ്ധണാശ്രൂതിയും സവർജ്ജനാശിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതും അവയെ ഗൗമനവാമരിയ ഹാസ്താംഗം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതും ഒരുത്തരം

വകതിരിവില്ലായ്ക്കും ഭാഗതാ അഭിനന്ദന വിചാരിച്ചു്
വായനക്കാർ കമ്മാനായിക്കുംയും പ്രോഫീസ്റ്റും പശിഹ
സിക്കന്നണണായിരിക്കാം. അല്ലെസംകൊണ്ട് മനഷ്യരെനു
പ്രോവേഖ സംസാരിപ്പാൻ പറിക്കൊ തന്ത മനഷ്യരണ്ടിൽ
മറ്റു വില മുന്നാദാളും സുഖിക്കിത്തമായ അല്ലെസംകൊണ്ട്
സ്വാധത്തമാക്കിക്കൊണ്ടോടി കരണ, ക്രതിര, നായ്
മതവാദ മുന്നാദാം മനഷ്യരംമായുള്ള സവക്കം നിമിത്തം
അവയെന്നു പ്രതിനിധിയെപ്പുംവേ ചില കാര്യങ്ങൾം ബുദ്ധി
പൂർണ്ണം നിർവ്വഹിച്ചതായ കമ്മകൾ പവ പുരാണങ്ങളിലും
നികേഴ്പിച്ച കിട്ടുണ്ടോ. ആ വക മുന്നാദാളപ്രോവേ
മനഷ്യരംമായി സഹവാസം ചെയ്യുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണെല്ലാ
തന്ത. അതും മനഷ്യരാർ ഒരുത്തമവസ്ഥവനു
നിലയിൽ പവ യട്ടാളിക്കിലും അധിനാശി¹ ഉചകരിച്ചിട്ടിട്ടണ
നായി, നമ്മുടെ വീടുകളിൽ അവയുമായി ഘൃഷ്യമാണെനു
കാരം അഡിക്കം അട്ടഞ്ഞ പെരുമാറിവയന്ന സ്ത്രീകളുടെ
എട്ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാവുന്നതാണ്. തന്നെത്തുടർന്നു
ആശാനരാഗം പരമാർ അറിയക്കേണ്ട നിഷ്പാംയുള്ള
സ്ത്രീപുരുഷമാർ സംഭവങ്കൊണ്ടുണ്ടാംകഴു് സ്വപ്നത്തിലുള്ളു
ഒരു ക്രതിയേക്കാർം ഇഷ്ടപ്പെടുത്താതു് ആ വക സംഗതി
കളുടെ അന്തരമറിവാൻ കഴിയാതെ പക്ഷിമുന്നാട്ടിക്കുള്ള
ആയിരിക്കുമെന്നാണു് യുക്തിക്കു് തോജിക്കുമാരുണ്ടു്.
കഴിത്തെ മോക്കമഹായുദ്ധകാലത്തു് ആവുകളും സംഭവ
ണ്ടും എല്ലാത്തുകളും അഞ്ചുമിന്നും കൊടുപ്പാനായി ഉപയോ
ഗിച്ചിരുന്നവന്നു് പത്രങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകണ്ടിട്ടുണ്ടു്.

അതുകാണ്ട് തന്റെ പ്രേമസദരം ഒരു ദംസത്തിനെ
മേമേല്ലിച്ച മഹന്തിചുടെ സോദരിസ്ഥാനം നമ്മുടെ ഉള്ളി
യമ്മയ്ക്കു കല്പിച്ചുകൊടുക്കി.

അതു ഏതുവിധായാലും ഉള്ളിയമ്മയുടെ തന്ത വാവ
യുംകാണ്ട് പശ്വാഴിയ്ക്കയ്ക്കു പോയെങ്കിലും കുട്ടി. വാതിലടച്ചതു
കൊണ്ട്, തന്തയ്ക്കു ധാരീയ പ്രതിബേദനവും ഉണ്ടായില്ല.
നടമുറരുത്തയ്ക്കു പറഞ്ഞേം കോമൻനായങ്ങെട അമ്മ
യുടെ കടിച്ചിൽ കാവയും ഇട്ട് തന്റെ യജുമാനത്തിനെ
വിവരം അറിയിക്കാനെന്നപോലെ ആ പരോപകാര്യക്കുണ്ടി
തിമിച്ചുപോന്ന.

10-00 അലപ്പായം

(അതിനുംബം)

അക്കമിക്സ് അരി കെഴിച്ചിരുന്ന ക്കുണ്ണമയുടെ
മടിയിവാണ് തത്ത മെന്നിരുന്നതു്. തത്തയുടെ കൊക്കി
വിഭക്കിയിരുന്ന കാലക്ക്രമങ്ങം ഒരുപ്പു അവർ വാങ്ങി
ചുരുക്കി. ഇതായിരുന്ന കത്തിലെ വാചകം—

ഞി

പിരിത്തതിനു ശൈമുണ്ടായ വത്തമാനങ്ങൾ
അവിടെ അറിത്തിട്ടുണ്ടോ അരിവാഴി ജൗംഗ്യിയുടെ അണ
കെട്ടു് എന്നിക്കു് “അപരാധാശ്വരാജാജീവനം ജൗംഗ്യം മാർ
തിന്മുഖാക്കിയിരിക്കുന്ന—“പുക്കത്തകൊള്ളി വുന്നതുന്ന
സ്രാവം അനുസരിച്ചു് അവർ എന്നിക്കു വയറിക്കുയും
വിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്രേസാനുഗ്രഹംകൊണ്ടു് എന്നിക്കു
“തൊട്ടുകൊയ്യുവന്നതിനാൽ എൻ്റെ അരയുള്ളു് രണ്ടിവ
സംകൂട്ടി അവർ തീടിത്തനിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു സംഗ
തികൾ ഇണ്ടിനെ അറിയിക്കാനവസ്ഥം കിട്ടി. അല്ലെല്ല
ജിൽ ഇഹാവാകത്തിൽ നാമുടെ സമാഗ്രം അനാദിത്തനാട്ട
കൂടി അവസംകീപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടി വക്കമായിരുന്നു. മേരുകത്തി
നൊട്ടു ധാരുപരിയുന്നതിനു മുഖായി ഒന്നിട്ടി കണ്ണാൽ
കൊല്ലാമെന്നണ്ടു്. അതിനെന്നിക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടോ അരിവാഴി
എന്നു്, ഉണ്ണി.

குறு வாழிடு உடனை கூகியமலை காற்றுப்பதிடிட
கரி மன்னிலவரி—உடனை உறுப்பு விழுதுகளை கூக்க
கிடக்கின முரியூட் வாதிலூவென்றி அவனை விழிடு
என்றி ஹணிவாக ரோஸ் காங் தூட்டுவி.

“ஒகாமா! நீ ஹா கமலிலூதென்றாலோயோ? அதற்கென்ற பெண்ணைக் கொல்லிக்காண்டோ நினைவு யூர் பூட்டு—காபூத்திரங்கு” கூட்டிப்புக்கூவை தொழுநூராண்டிலீடு காக்கட ஹடகுவிவாணோ நினகை அவதியுரைண்டாகிடகிட்டு யது. கூவக்கட களீர் மரக்கால் தொங்க நினை கல்லூரியிலிடுவதூத்தி—அமைவும் அமையியும் கட்டியெல்லாளை வால் வாங்கப்படும் கட்டிக்கே ஸுபமிலைஞ் பரவதறு தொல்ளை வைசெ அகரவி. அவற்கு அதிகானாலேயும் ஹடன்னாடு கட்டு நிடுக்குப்பியிலை. ஹன்டெக்கானாக்கை தொங்க செய்து. நினை ஏற்று ஜிவாதூக்காவுரையாக்குமைகிலும் காணேன மென்னாஜு மோட்டாக்கொள்ளு மாது வாழ்வியன். தொழுநூராண்டிலீடு காக்கட பகு ஹு வர்த்தானம் அரித்தொல் பினை ஏடுது டுபத்தில்வான யுருது பாட்டுதென்று ஏற்கிக்கே விவரிக்கானம் தூத்தி கழிவாதாய்விக்கென். அது பாவ ஷப்புக் பெண்ணிலீத்துத்தி நீ அனந்தமிழுள்ளக்கையிலேயும் நினைவு நடவடிக்கோவும்கூடும் மரூராக ஜிவாங்குத்துக்கி நெழுமாயிலேயுக்கள்வென்னாக்கோ? கஷ்டம். ஹதொக்கை காணானம் கேர்ப்புமாக்கோ ஹார்பர்! தொங்க ஹாகுகாவும் ஜிவித்துக்கொன்று!”

ഒക്കാമയ്—കരഭേദി! അന്മയിൽനിന്നു മറച്ചുവെക്കേണ്ട കാര്യം
ഞബല്ലാൻം എന്നിക്കില്ലു. തൊന്തർ ഉള്ളിരിയാട്ടുക്കി

മുൻമിഞ്ഞതു” തനറാബന്നകിൽ ചുന്നേറ തനറർ പൊരുക്കാണും. കഠിനം തൊൻ സാമ്പത്തിക്കാക്കന്ന ലീഡത ഉള്ളിയെ ഉപക്ഷിശവാൻ തൊൻ തയ്യാറില്ല. കട്ടിപ്പുകരിച്ചു വിട്ടിവെ അംഗമായാലും ശരി പ്രിൻസ് ശ്രമം അവളിൽ സമൃദ്ധിച്ചുപോയി. ആതു കൊണ്ട് വകന അന്തർമ്മാദം ഫീന്റായാലും സഹി ക്കവാൻ തെന്നും ഒന്തുപെരും ക്കുന്നുന്നതാണ്. അഥവാ അതുകൊണ്ട് നീം മറ്റത്തു പരിയാരതു”. തെന്നുണ്ടു അന്നലുഹിക്കകയും ചേണ്ണം. നീ അവണ്ണതു” ഇപ്പു മരുതാകട്ട. അതിനു മറ്റുള്ളവർ ഫീന്റിനാണ് പരിഭ്രഹ്മന്തു? അവൾക്ക് മറ്റൊരു വയ്ക്കവാൻ തൊൻ വൈവാദിയെ * അയക്കുന്നുണ്ട്. അവൾ ക്കളിശവാൻ കൂളത്തിവെക്കു വകിപ്പാം. അഥവാ ക്കളിശവാിരിക്കണും. ഫീന്റം മന്ത്രം ഫീന്റ അഭിജ്ഞം ചോദയോ അന്ന മതല്ലു ഉള്ളി അഥവാടു മകളായിക്കഴിത്തെറിക്കണും. കുള്ളേപ്പുംവെ അവളു രക്ഷിക്കുന്നതു” അഥവാ ദിവ്യം മറയാണും. നീകിൽ കട്ടിപ്പുക തീങ്ങം. ഓല്ലുക്കിൽ തൊന്ത്രാഡാവിട്ടിൽ ഉള്ളി മാത്രമേ ബാക്കിയുണ്ടാവുകയുള്ളൂ.”

ഇതുയും പരിഞ്ഞിട്ടു് കോമൻ അഥവാ സാപ്പാഡം നമസ്കരിച്ചു് അഥവാടു കാലു തൊട്ടു് തവയിൽ വച്ചു. മകന്റെ ദൈന്യവും ശവിത്രാഖ്യാലിയും കണ്ടു് സഹപ്പു യായ അഥ അവനെ ഒണ്ടു കൈ കൊണ്ടും ചിട്ടച്ചു ഫീഴനി പ്രിച്ചു അവനെ അന്നലുഹിച്ചു. ഇന്തിനെ തൊണ്ടയീടിനി ക്കുന്നു് അവനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

* പില പ്രശ്നാജീവിൽ ഇം കുന്തും ചെയ്യുന്നതു് മന്ത്രാജ്ഞിയാണും.

“କଳେ! ତୋରୁ ଦୀକ୍ଷାପଂ ନୀଜେର ହୃଦୟରତ୍ତିଙ୍କ”
ବିପରୀତମାତ୍ରି ନିଲ୍ଲକଣିଲ୍ଲ—ନୀ ଉଚନେ ନିର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ଧା
ବନେ ପୋଯି କାଣନୀଂ。 ଅଭ୍ୟବହାର ପିଣ୍ଡତ୍ୱାଯିମିକଙ୍କ
ଯାଗନୀଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୋଣାଙ୍କାଂ ହୁଏ କରୁଥୁବାର ହତ
ତେତେହିଂ ଯିକାରାମ କାନ୍ତିଙ୍କାତୁଁ。 ନୀ ଅଭ୍ୟବହାରର କଣଙ୍କ
ଘ୍ରାନିକଙ୍କ ବେଳକି ମାତ୍ର ଭୋବିତ୍ରୁତିଙ୍କ ରେଖାଂ କାନ୍ତୁତୀ
ରେଖା ପଠାତମନେହିଲ୍ଲୁଂ ଯରିଦ୍ଧିକଣାଂ。 ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମି କରେ
ନାହିଁ ଯ୍ରୀଣ କେତ୍ରାଳୀ ହନୀଂ ଯେକେତିଯୋଦ୍ଧୁତ୍ତି କେକ କୁପ୍ରା
ନୀରାତିକାଳିଲ୍ଲୁଂ。 ଅଭ୍ୟବହାରରେଖା ଉପରେରାପୁକାରାମ
ହୁନିମେଲିଲେ ନୀ ହୁକ୍କାନ୍ତୁତୀଙ୍କ ବଲ୍ଲତୁଂ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତିକାର୍ଯ୍ୟ。
ଅଭ୍ୟବହାର ନିର୍ଣ୍ଣାକ୍ ପିନ୍ଧିଗ୍ରାୟାବେଳନୀ କରୁଥୁବାର ଅଭି
ତେତୀଙ୍କ କଣ ସମୟଂ କବହରଂ ତ୍ରିଭାବେ-କାନ୍ତୁଂ ତୀରାରଂ
ପାଶିଯୁଣ୍ଡାଂଁ。

କୋମଣ୍ଠ—ତୋରୁ ହୃଦୟରୁ ତଣେ ଅନ୍ଧାମନେନାକାଣାଙ୍କ
ପୁରମ୍ପୁରୁଷଙ୍କାଂ।

ହୁ ସଂଭୋଷଣାତ୍ମିଙ୍କ ରେଖାଂ ଅତିଝାରୁତଯିଲେ
ମିଳିଲୁଁ ଉଚନେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତିତ୍ରିଟିଲ୍ଲୁକ୍କାଙ୍କ ଅପାରାତିନୀଂ
କାରଣମାକନେନା ଯୋଗାଯୋଦୁତ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟଂ ମକଳଂ ରଣକ୍
ପାଶିକାଯି ପିରିତରୁ—କୋମଣ୍ଠ ଅନ୍ଧାମନେଖାର ପିନ୍ଧିଲେବକଣ୍ଠ,
ଅନ୍ଧାତ୍ମର ଉଣ୍ଣିରେ ତଣେର ଉଣ୍ଣିରେଯମ୍ପୁରୁଷବ କେଉଁକ
ବାତୁମ୍ବରୁତେତାଦୁତ୍ତି କାଣିବାଙ୍କ କଷିତନୁ କୁତ୍ତିତ୍ରୀତିବକଣ୍ଠ
ପୁରମ୍ପୁରୁଷଙ୍କୁ।

11-ം അലപ്പായം

(കെംമനം അക്കാവൻ)

‘റേം അദ്ദുന്നാഴിക മഹാസിദ്ധിരിക്ഷൻ. നിവാവുള്ള കാമന്ത്ര’ പതിവുള്ള ‘മാതൃഖണ്ഡ’വിന് തച്ചുാഴി ഭദ്രന്നർ പുറത്തിരഞ്ഞിയിരിക്കുന്നും. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ബാധ്യായ ‘കാര്ത്താർച്ചികവശ’ തെറ്റാവും മടങ്ങിവരുംവാ ശൈക്ഷം’ അതുപരിഞ്ഞിന്നുള്ള ഒക്കണ്ണം തുട്ടിക്കാണഡിരിക്ഷൻ. അകത്തു ചീരക്കുമു ചില കീത്തന്നും ചൊല്ലുന്നതിൽനിന്നും അബ്യുമ്പും വിട്ടിന്നും പുറത്രും യാതോക്ക ചെയ്യന്നുവു നില്ല. ചീരകവശമുള്ള മുമ്പന്നേരുല്ലാം ഒരു വിധം തുന്തി. അവർ വിശ്രമത്തിന്നുള്ള ഒക്കാക്കായി. തെറ്റാവിന്നും വരവു കാത്തിക്കും അവക്കും ക്ഷമകേട്ടും തുട്ടാണി. വിട്ടിന്നും പുതുവത്തിനട്ടത്രുള്ള തള്ളൽവിക്കും വായനയുംതുടക്കി കഴി ചെയ്ക്കാമെന്ന കയതി അതിന്നുള്ള പുറപ്പാടായി. വിളക്കം ഗ്രാഹവും ഏറ്റത്രവച്ചു വായനക്കിരിക്കുവോൻ തുടങ്ങുംവാ ശൈക്ഷ വാതിക്കാൾ അരംഗ മട്ടന അബ്യും കേട്ടു. ‘ഈരാത്’ എന്നും വിളിച്ചു ചൊല്ലിച്ചു.

കോമൻ—പറതെത്തരുകൊണ്ടു അഭേദ അറിയുമെൻ തന്നു നില്ല. വാതിൽ തുറന്നു നോക്കുതനോ വേണം.

മറുപടിയുടെ സ്വന്തത്തിൽ നിന്നും തനിക്കു അട്ടത്രുള്ളവയാശക്കിലും അതിജിരിക്കുമെന്നുവിളിച്ചു ചീരകവശ വാതിൽ തുറന്നു നോക്കിയശപ്പും കണ്ണ കാഴ്തു അവേശ വല്ലുതെ വിസ്തരിച്ചിപ്പിച്ചു.

“പ്രിയക്കമേഖലിവന്ന പട്ട്.
 പട്ടത്തെറിഞ്ഞെടുക്കണാണെന്ന്”
 മുന്നാല്പുണ്ണത്തിന്റെ അൽമുണ്ഡല്ലോ,
 മേൽമുണ്ട് നന്നായി ഉട്ടന്തുങ്കാമൻ,
 കൊട്ടംപട്ടിവച്ച പൊന്നരത്തോൻ,
 ഹിതെങ്ങുക്കിന്ന പുട്ടണംണെ,
 പൊന്നുക്കളുായമിട്ടിട ദൂക്കി,
 പൊന്നം തൊല്പിയും തലയ്ക്കിഞ്ഞു,
 വൈരക്കൽ വഴച്ചായ പൊന്മാതിരം
 മോതിരവിരവിമേഖലീട്ടവന്നം,
 കിസ്തം എക്കാണ്ണായ പൊട്ടക്കണ്ണി,
 അദന്നത്തെവവും പുത്രണംണെ,
 നാല്പത്തുമുള്ളിമുള്ള പുള്ളിക്കിഴ്ച്ച,
 അക്കച്ചുമയമെടുക്കണാണെ.

ഇത്തമത്തിൽ വല്ലിക്കത്തക്ക ഒരു നവന്നാഡരന്നായി
 അനു ചീരവമുക്ക് അല്ലോപം പുത്രക്കിഷമായതു്. പോക
 നേരം പാർപ്പിച്ചിക്കാണ്ടും, നിന്നേരം നിറം കാച്ചിപ്പിള്ള
 ക്കിക്കാണ്ടും വിവസിയ അ കമനീയാംഗങ്ങൾ അഴുക്ക്
 കണ്ടു് അദ്യവച്ചുപുട്ടുന്നതിനിടക്ക്, ക്കിയമ്പയുടെമക്കണ്ണർ
 സ്ഥാതി ചീരവമൂധിക്കണായി. “അല്ലോ, ഇതുനാളും
 തെന്നുള്ളടട കണ്ണമരംതു് നീ ഇരുന്നല്ലോ ഏറ്റു പൊന്ന
 കുടനാി” എന്ന ഉച്ചാരവാക്കും കൊണ്ടു് അവനു അപ
 രിച്ചു.

എക്കാൻ—കാത്തശാഖാ ! വത്തമാനാജൈല്ലും അമ്മാഖി
 അറിന്നതിട്ടണോ—എന്താ.

ചീകാരമ്മാർ—നിന്നും ഒന്നു പെറ്റുവെൻ കേട്ട്
തെങ്ങൾം രണ്ടാഴ്ചംതുടി കുട്ടിയെ കാണാൻ വന്ന
ദ്യോപം “നാത്രുഡ്” * ഈ തങ്കശ്ശടത്തിനെ തെങ്ങളെ
കാണിച്ചില്ല—

ഇദ്യോപാഴക്കിലും കാണാൻ ദയാലും വന്നില്ലോ.

കോമൻ—ഈ വത്തമാനങ്ങളും കമ്മൾ ഇനിയെല്ലാമീ
കണ്ണ വിസ്തൃതിക്കാം. ഏനിക്കു് അമ്മാമനെന്നെന്തു
രഹിയന്തിരകാല്യം പറവാനണ്ട്. അമ്മാമനെവിഭാഗി

ചീകാരമ്മായി—അമ്മാമൻ “വാത്തെന്നെങ്കിൽക്കു്” പോയിരി
ക്കാണാൻ—ഈന്ന സമയത്ത് വക്കെന്നു് പറയാൻ
സാധിക്കുകയില്ല. മട്ടൊരിക്കയുണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ അതാണ
ഒന്തിന്നുത്തക്കവല്ലം വും—അല്ലെങ്കിൽ നാളുള്ളയായി
യെന്നും വഞ്ചം. “കരക്കുംവോപം പോയാൽ വെള്ളക്കു
ംവോപം, വെള്ളക്കുംവോപം പോയാൽ കരക്കുംവോപം”
എന്നാണ് മട്ട്. അതാണുത്തിരാളി സമയത്തെക്കു
വനിക്കില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ കാഴ്ക്കുണ്ടതില്ലെന്നാണ്
നിയുണ്ടാം. ഈ അസമയത്തു വക്കൊണ്ട് വിശ്രദിച്ചി
വല്ല കാരണങ്ങളുണ്ടാണെന്നു—എന്നാട്ടു പറഞ്ഞൊളി.
അമ്മയെദ്യോപ വിചാരിച്ചും തതി.

കോമൻ—ചെറുദ്യുക്കാക്കട “തൊന്തിവാസ” മാണ്ണന്
അമ്മായി വിചാരിക്കാതെ. തൊന്തിരാഞ്ചീട്ടിവെ
ഉള്ളിയമ്പുക്ക് “അപരാധക്കാശം” വനിക്കുണ്ണ.

* തന്ത്രാവിന്നും പെണ്ണും—ദ്യോപാഞ്ചം ചാഞ്ചു ഇരുപ്പാട്ടം ഈ
പെയതബന്നായണ് വിളിക്കുക പതിവം.

അതിനും ഉത്തരവാദി തൊന്താണാക്കിലും അവളുടെ
ബഹുപ്രായത്തിൽ ഉച്ചാരിച്ചിരുതെ അവർംക്ക് വളരുച്ചുവയൻ
മായി സംസ്കരിച്ചുവരുന്നോണ് അതുമാത്രം യാണി
പ്രിച്ചിമിക്കുന്നീരു്—കിടക്കായുടെ ഒട്ടിയിൽ നിന്നും
ങ്ങൾക്കിടക്കിയതാണു് ഈ അപവാക്തവിനെല്ലാം
അവിസ്മരിക്കുന്നു—തൊരംതുണ്ണിയശ്ശയും മനസ്സും കൊണ്ടു
നന്നാക്കിപ്പിക്കുന്നു. ഈനി നണ്ണങ്കകയുമില്ല. പക്ഷേ
അവർ കുടിപ്പുകയുള്ള വിച്ചിലേവയാണെല്ലാ. തൊൻ
അവളുടെ അതുമായും മായി നേരിട്ട് അവളുടെ
മാനം രക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറാണു്. ഒരു വൈവാഹവചരി
ക്ഷേ വേണ്ടിവരും. തൊന്താറിയാണാക്കിലും അവരെ
വത്താഴുണ്ടു് എതിക്കുന്നതിനു ഒരു തന്നെ ഏനിക്കു്
ഒരുമ്പുക്കയമില്ല. പക്ഷേ കാരണവന്നാകുള്ളേപ്പോൾ
അവരുണ്ടു് അവഭാഷിച്ചു വേണമല്ലോ വലിയ കാഞ്ചി
ത്തിവിറഞ്ഞാൻ—ഓമാമണ്ണപിനിലുണ്ടുന്നതോങ്ക്
ങ്ങൾക്കും നീംകൂട്ടാതെ കാഞ്ചി ക്വാറിച്ചുവെന്നും
വരും. അവളും ഏനിക്കു് അയ്യുള്ളുടെ കിട്ടേണ
മെന്നു് മോഹമുണ്ടു്. നാളുന്തനക്കാഴിത്തോങ്ക് അവളുടെ
കമക്കിക്കണമെന്നാണു് കുറച്ചുനാൻ നിന്മയിച്ചിട്ടു്
ഇതു്—ഓമായി ഓമാമനെ കാഞ്ചിമും ഗഹി
പ്രിച്ചു് എന്ന അഘാലുഹിക്കണം.

ചീകരണമായി—എൻ്റെ ഒരു ഒരു പേടിക്കണം. (പുഞ്ചി
രിക്കാണ്ടു്) നീ ഇതു ചെറുപ്പുതിയിൽത്തന്നെ ഇതു
നേതാളും ചിരതനായി തീന്തംവാടി

ഓമായിയുടെയും മരക്കയേറിയും സംഭാഷണം ഈ നിവില്ലെന്തിയച്ചുണ്ടുണ്ടു് ഒരുന്നുണ്ടെന്നും വണ്ണാതിയായ

ചാപ്പുങ്കേരയും വാവായി—ചടങ്ങാമ്പുട്ടിട്ടി ഒരംം ഭാത്ത്
യുമായി സംസാരിക്കുന്നതു് ദുരന്ത നിന്മ കണ്ണല്ലോൾ
എത്രോ ഒരു മാറ്റാൻ (ശത്രു) കടന്നുള്ളിയിരിക്കയാണെന്നു്
ഒത്തന്തീ തെററില്ലരിച്ചു. വാഴ്ചക്കുന്നതു് നേരേ പിടിച്ച
ദ്രോം “സാഹസം ചെയ്യുകയു് അതെല്ല അറിവെത്തതിനു
ശേഷമായാം” എന്ന ചാപ്പുൻ തട്ടെതു—ചാപ്പും വന്ന
നോക്കിയല്ലോൾ കോമനെ മനസ്സിലായി. വിവാം ഒരി
തെരുപ്പോൾ മജചക്കനെ കാണാൻമുള്ള തിട്ടക്കാരെന്തൊടു
നേരേ ഓടി അക്കുന്നപ്പേരിച്ചു—ശാഖാവനെ കണ്ണ ഉടനെ
കോമൻ കാക്കിയിരിച്ചു. അവന്നേരു നെറുക്ക്
തൊട്ട് ഒത്തന്തീ അനന്തരാഹിത്യതിനാശരംഘം വർത്തമാന
ഞേരം ചോദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അതുക്കുട്ട് നിൽക്കുന്ന
അഥവായി “വിവരങ്ങളെല്ലാം നോക്കു പറയാം” എന്ന പറ
ത്തു് അക്കാദൈക്ഷാ ഒത്തന്തനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടപോയി
സംഗതിക്കുള്ളാം വിസ്തൃതിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. ഒരു ചെറിയ
പുഞ്ചിറ ഒത്തന്തന്റെ മുഖാടണ്ടു് “നീ ഒട്ടം വ്യസനിക്കു
ണം—നാഞ്ചു അഞ്ചുപ്പുംകാവിൽ ചേവ (ഉസ്വ) യാണു്.
അതിനു് ഉള്ളിയും നീയുംതുടി അനുപ്പംതു കയറിപ്പും
കണംം നാഞ്ചുയല്ലെ അവർംക്കു് നാബാംടിവസം. കൂദല്ലുന്ന
രെല്ലും നാഞ്ചു നേരത്തെ കാവിഡവത്തും. അതു സമയത്തു നീ
അവിടെപ്പോയി ഉള്ളിഡേം കൂട്ടിക്കാൻ പറത്തു് അവളുടെ
കൂട്ടി കഴിവെത്തതിനാദേഹം അവശേഷി ചേണ്ട പോലെ ചുമ്പി
പുംകണം. (അക്കാദൈക്ഷാ നോക്കി) ദാ—ഉള്ളിക്കും ചേണ്ടുന്ന
അതുഭേദാദിക്കുള്ളും കൊടുക്കും, കല്പാണപ്പുള്ളിനു വേ
ണ്ടനു വമ്പയണ്ടപ്പുള്ളാക്കാണു ചേണ്ട—”

හුතු පරියෙකු ගාමසාං, අභ්‍යාචි පදුං මැටිකුං
 ගතලෙසෙපාං, කෙකවිරණ් කාරිං, පොලේගතිං
 කූළිං රැඹිං පොන් යැඹුං! ඩුරුතුත් ලැස්‍යමාකි
 ගැතෙනෙක්ර මුවික් යතුළුකාදුතුත්. (ඇකාම්පෙනාං) නැතා
 ඩැතෙපුං ඩුරුතෙතා—හාපුං! ගාහාය ඩැපුංතෙන
 ඇකාම්පෙරුතුත අයකාශා—කීපාං රැඹුපෙන්තුත්
 කාචිබෙතුතෙපාංසුං තෙපාං අචිජෙයුංයා—
 එිසා කීයෙයාං අරධිජෙඳා—කී වෙගං පොජුං!

12-00 അലപ്പാശം

(അക്കാഡിമിക്സ്)

കോമൻ ദേനനന കാണാനായി പോവാനറ്റി
ചിവസം രാവിവെതനന ക്കിൽമു ഉള്ളിക്കുള്ള എല്ലായും
ആളിയും മറ്റും ഏരുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ചിറയിലെതി. അവി
ടെയ്യു് ഉള്ളിയെ വരുത്താനായി അതിനു മധുതനന കോക
നീറ ഒരുദ്ദേതാട്ടുട്ടി. വേവത്തിയേയും അയച്ചിക്കുന്ന—
എഴുത്രു് ധാന്തിവായിച്ചതിനു ശേഷം അതിലെ താല്പര്യ
പ്രകാരം ചിറകിംബക്ക് വേവത്തിയേയും കുട്ടി ഉടനെ
തനന ഉള്ളി പുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യ. പോകംവഴിക്ക്
വേവത്തിയോടായി—

“കാമ്പതനന ക്കുത്തിവേയു് പുറപ്പെട്ടവോ? ”
വേവത്തി—കക്കേറ കിർഖ്ഖല്യം അതുയുംബന്നു തോ
ന്നും.

ഉള്ളി—അക്ക വന്ത്തകാനനദാക്കാഞ്ച കെട്ടുപ്പോൾ ചീരു
പാശ്രതു ആവോ!

വേദ—പെരുമാതിരത്തിനേക്കു തനം പതിക്കുന്നതു് അതരെ
കിലും വേണെനു പറയുക്കോ? തയുരാട്ടിക്കു് ഭാഗ്യ
മണ്ണു്. ഇതു ചന്തമുള്ള ഒര തയുരാൻ ഇതിനു മധ്യ
ആ തവാട്ടിലുണ്ടായിട്ടില്ല. പാലാട്ട സ്വന്തതാജ്ഞ
വലിശ തയുരാട്ടിയുടെ കാവത്തിനുംശേഷം മഴുവൻ
തയുരാഞ്ഞരതായില്ലോ? പിന്നെ അതു് കാവംകൊണ്ട്
തയുരാട്ടിക്കും—

**ഉള്ളി—സപത്തിന് മാത്രം അക്ക് മോഹിക്കുന്നും എൻ്റെ
വീട്ടിലെന്നു വല്ലു കുറവും ഉണ്ടാം കിന്നതെങ്കാഞ്ചൊ
അരുതേവേണ്ടും**

**ദേവദ—എത്തോന്തിട്ടല്ലെല്ലു ഈ എവാക്കാവക്കുള്ളാണെങ്കിൽ വന്നതും
പില്ലും ഒട്ടകം നന്നായിവരെട്ടു—രണ്ടു കുട്ടിക്കുട്ടേയും
മന്ത്രം ഇംഗ്രേഷ് കെട്ടക്കില്ല—**

**ഉള്ളി—ക്കു ദാവയും ഇപ്പോൾ വന്നിട്ടില്ല—ഈന്തർ റണ്ടു
ശുട്ടും ഇപ്പും ഒട്ടകാൻ അക്കാണു അയിക്കാറു—
അതുനേതാക്കും വരുത്തേം കതിയല്ലോ എന്ന വിഹാ
രിച്ചു അടങ്കിയിരിക്കും.**

ഈദൈന സംസാരിച്ചും കൊണ്ടു അവർ ചിറക്കുവെ
അതിയദ്ദേശ്യം കുക്കിയമു അവിടെ കാത്തികിക്കുണ്ടായി
ആണ. കുക്കിയമ്മയെ കണ്ണഡേദ്യം ഉള്ളിക്കു അല്ലും സങ്കോ
ചമുണ്ടായി. തന്റെ റണ്ടാമത്തെ അമ്മയാബാൻ പോ
ക്കുന്ന അര മാനുസ്തീയോട് എന്തുവിയത്തിവാണു താൻ ചെങ്ക
മാരിഞ്ഞെതെന്ന് അറിയാതെ ഒക്കെ പരിമേമാണു് ഉള്ളിക്കു
അദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായതു്. പരിമേക്കണ്ടു അര മരിന്നാധരി
യുടെ സപതേവയുള്ള മരായാനം കൗൺട്ടി മരമായി.
അമ്മയെ കണ്ടിട്ടുള്ള ബുറ്റമാനം കൊണ്ടായിരിക്കുണ്ടാം—
അവളുടെ മുവവും കുമേണ താഴ്ത്തു—നടത്തത്തിനു് വേഗം
കൂടുന്നാണു എന്ന സംരായിച്ച നോക്കുന്നതുപോവെ ഒപ്പും
കാവിഭവക്കായി—ഉള്ളിയുടെ വരവിനെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടി
രുന്ന കുക്കിമു അവളുടെ തല്ലാവസ്ഥിതി സ്ത്രീസഹജ
മായ സാമ്പത്രംനും അറിഞ്ഞു, അവക്കു എതിരേല്ലാണു
അംഗീകാരിക്കുന്നതുനു ചെന്നു. ' വാസ്തവഘുരുസ്സും അവളുടെ

കൈപിടിച്ചു ഇന്തിനെ കൂദാശയും നുടന്തി. “മകർ കെട്ടം തന്നെ പരിലോകണഭാ—നിജസ്ഥാക്ഷണ രണ്ടാംക്ഷണ വനിക്കളിൽ ദ്രാഗം പ്രവേച്ഛയാണ്—എൻറീ ക്രി യുടെ കല്ല് അള്ളുമായി പതിനേതത്തു” നിന്റെ മേഖാണ്, കണ്ണതിനാഴരാധിം അവൻ കല്ല് കുള്ളം പിങ്കവിച്ചിട്ടും മില്ല—നോന്തമുഖിലും പക തീരം നിന്തുള്ളടക്ക സ്നേഹം കാരണമായിവരെട്ടു.

ഉള്ളി—എൻറീ മനസ്സു് അംഗുഷ്ഠം അറിയാവുന്നതിനാൽ തോൻ കനം പായുന്നില്ല—കട്ടികൾം വകതിമിവു കെട്ടു് കാണിച്ചുവെന്നു് തോന്നതത്തു്. തൃപ്പള്ളേ അന്ന ശ്രദ്ധിക്കണം—തൃപ്പള്ളേ വിചശരിച്ചല്ലെല്ലാ വയസ്സു കാബത്രു് ഇന്തോട്ടു പോന്നതു്. ഇന്തിനെ ബുദ്ധി മട്ടിച്ചതിനു് മാപ്പുതരണം—

ഇതുയും പറഞ്ഞതു ഉള്ളി ക്കിയമ്പുടെ കാലുപിടി കാനായി തുനിതതു. അതിനു അവക്കു ക്കിയമ്പു അന്ന വടിച്ചില്ലെന്ന മാത്രമല്ല, മകളുടെ വിനയാഭരം കണ്ണു് മതിമറന്ന അ പുണ്യാത്മാവു് അ സ്വംഖം കൂടിക്കവാ സൗന്ദര്യി വിസ്തരിച്ചു ഉള്ളിയുടെ മുല്ലാചിൽ പവ പുത മുകയകയും മകൻറീ പ്രേമം അസ്ഥാനത്തിലായിട്ടി ല്ലേനു് ഒരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യ. കടിപ്പുക കൊണ്ടു വരാൻ പോകുന്ന കലാപത്രത്തുറി ചില ശക്കൾം ക്കി യമ്പുടെ മനസ്സിൽ അദ്ദേഹം ഉടിച്ചുകൂടിയും കരക്കുന്നതു അരംഗാഗംകൊണ്ടു ബന്ധിക്കുപ്പുട അ യുവമിച്ചുനന്നിംഗർ മേൽ, ഇഗസ്സിരുപരിശീ കൂപാക്കാക്ഷം പൊഴിക്കണമെന്നു് പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടു അദ്ദേഹംനു മനസ്സുമായാനു

കുടക്കാണ്ട്—മനന ഉള്ളിശാട്ട് “പ്രീസ്” എൻഡ്
കുടിയും ഉള്ളിയും മനസ്സ്.കൊണ്ട് നോഡോ അന്നമതല്ല
ഉള്ളി എൻഡ് മകളായി. എൻഡ് മകൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേ
ക്കുവും തൊൻ സഹിക്കാനൊരുണ്ടില്ലോ?”

ഉള്ളി—അമുക്ക് കുടുങ്ങുമ്പോൾ ഇല്ലാതാക്കാനു ക്കും—
തന്നെടെ ദയാഗം ഇന്തിനെഹാണോ.

കുക്കിയുമു—മെച്ചപ്പെടായംകൊണ്ടു നിന്തുള്ളടടി പ്രില്ലു
ഈപ്പുങ്ങളും സാധിക്കും. ഭവഗം കുളിക്കു—തൊൻ
പ്രില്ലുയും മറ്റും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. തൊൻ തന്ന
എൻഡ് മക്കുള പ്രില്ലുക്കുപ്പിക്കാട്ടു—

മാറ്റടക്കത്ത് പ്രില്ലുതെച്ചു പുക്കുളം ചാടി കുളികഴി
തന്ത ഉള്ളിച്ചമയ്യു ഖണ്ടൻ പകരാനുള്ള വസ്തുങ്ങൾം കുക്കി
യുമതന്നെ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അവ വാന്നി അവർം
ഉട്ടത്ത്. അന്നേഴുമാം അവക്കു പട്ടിണിയിട്ടുവെന്നറി
തത്തിനുന്ന കുക്കിയുമു ഒരു മോറ്റുചോദിയും കയറ്റിയിട്ടു
ണായിക്കുന്നു. അതും ഉള്ളിക്ക കൊടുത്തതിനുശേഷം തന്നെൻ
മകളാവാനായി പാഖാട്ടുയ്യും അവർം വിനു വരുന്ന
സമയം അട്ടുന്നവരുടെ പ്രിനു അവക്കു അന്നലുഹിച്ചു
കുക്കിയുമു അപ്പോൾ പിരിത്തു. പെററംമുപോയ ദുഃഖം
തന്നിക്കില്ലുതാക്കത്തക്കവല്ലും കരീറാമമതന്നു പരിവാളി
ക്കാണണ്ടായതിനെക്കാറിച്ചു സംസ്ഥാപിച്ചും ഉള്ളി തൊന്തു
റാംപിട്ടിവേയ്യും തിരിച്ചു—തറവാഴട്ടുയ്യും മാനക്കുട്ട വര
തന്തിയുന്ന കമ്പവും വന്നുകുണ്ടിലും പ്രിനു ദേശരക
അവക്കു തടങ്കിയന്നില്ലെങ്കിൽ കുക്കിയുമയുടുടർന്ന തുടക്ക
പാഖാട്ടുയ്യും അപ്പോൾ പോകവാൻ ഉള്ളിക്ക കുടംതന്നു
വെവമനസ്യമണ്ണക്കമംഗളിയന്നില്ല.

കാഞ്ഞങ്ങളുടെ ഗൾ ഉള്ളിച്ചട അകം കൂടിപ്പിച്ചു. അതണ്ണളുമാർ ഏതിരായി നിന്മാലും മറ്റൊരു തവാട്ടിൽ തനിക്കു ഏറ്റുപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാനം കണ്ണായിരെന്നു വേബാ ല്യൂം വന്നതോടുകൂടി വേണ്ടിവന്നാൽ അവരെ ഉച്ചക്ഷ്യിക്കു വാൻ തുടി അവർ മനസ്സിലുറച്ചുതുടങ്ങി. പക്ഷേ വീര മാർ തമിഖിന്തയാൽ ചിവക്ക് ജീവഹാനി വരുന്നതു് സാധാരണയാകയാൽ അതണ്ണളുമാരെ കൊല്ലിച്ചുവെന്ന ഒരു പവാദം തുടാതെ കഴിത്തുവെക്കിൽ അതുതന്നെയാണോ അ ധികം ദേഹിയെന്നം അദ്ദേഹംതന്നെ വിചാരിക്കായ്ക്കില്ല. താൻം കൊമരിന്നായും നന്നിക്കേന്നതുകൊണ്ട് പ്രവഞ്ച ന്തിനോ ഒട്ടാരക ധാതൈയു കബാപറും വരാനില്ലാത്തതു കൊണ്ടോ ഇംഗ്രേഷസഹായമുണ്ടാവാതിരിക്കുന്നില്ലെന്നോ സമാ ധാനിച്ചു.

13-ം അലപ്പായം

(കൊമരക്കാ പുരപ്പാട്)

അരിശാമനെന കാണുവാൻ പോയ മകൻ അതന്ത്രപൂർത്തു
കയറിവകന്നതു് കണ്ണപ്പോൾതനെ അമ്മക്കു് അതശ്രദ്ധാസ
മായി. വിവരങ്ങൾ വിസ്തിച്ചിവാൻ യുതിപ്പേട്ടിനെ
ക്കിളിമു കോമൻ വിട്ടുക്കൊന്താറും അക്കു കാണിച്ച
തുടങ്ങി. കോമൻ അതന്നെയാളുള്ളിട്ടി പടികടന ഉടനെ
അമ്മ ഒരി അഞ്ചോട്ടു ചെന്നു. അതന്നെയാളും അടുക്കുന്നതു്
അപകടമണ്ണോന്തടി അരപ്പോൾ അവൻ യിച്ചില്ല.

“അമ്മാമനെന്തു പറഞ്ഞു” എന്നുജ്ഞി അമ്മയുടെ ഫോ
ട്ടത്തിനു സംസ്താപിക്കോണ്ടു് മതിമരന മകൻ,

“ഹന്തിയോന്നം പരിഗ്രമിക്കാനില്ല. തോൻ അതനെയ
കെട്ടിവരട്ടു്”—എന്ന മാത്രം മറ്റൊരി പറഞ്ഞതുണ്ട്.

അതനെയ കെട്ടുകുറിയിവാക്കിയ ഉടനെ അമ്മയുടെ
അടുക്കാശവസ്തു കോമൻ ഒടിവന്നു.

“അഭൈ—ഇന്ന് അഞ്ചുപ്പൻകാവിവെ പുരമാണ്.
ഉണ്ണിയെ കുള്ളപ്പിച്ച അന്ത്രപൂർത്തുകയറി അഞ്ചോട്ടു കൊ
ണ്ടുവരാനാണ് അമ്മാക്കൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടതു്. അപ്പോഴേക്കു
അമ്മാക്കൻ അവിടെ എന്തു—പിന്നെയോക്കു അഞ്ചുവും
ശ്രദ്ധയാക്കിക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് എറിട്ടിണ്ടു്. ഇന്തിനെ നാമ്മാ
ടു് കൂടുള്ളവൻ ഡവരു അരബൈക്കിലുമ്പണ്ണേ അഭൈ! എന്നെ
അഞ്ചുപ്പോൾ അമ്മാക്കൻ അമ്മായിക്കും ഉണ്ടായ സംസ്താപിം

പറമ്പരാത്ത് തീരില്ല—പണ്ട് അനു കട്ടിയെ കാണിക്കാതി അന്ന വർത്തമാനം വളരെ വ്യസനങ്ങളാട്ടുട്ടി അഫ്മായി എടുത്തു പ്രസ്താവിച്ചു—നോക്കു ഈ ഭാഗങ്ങൾഡിലുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ. ഉള്ളിക്ക് ഉടക്കവാനം അണിക്കാനം ഉച്ചിതപ്പോം അഫ്മായി ഇതാ തന്നയച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നെന്ന മകനെ ഏന്ന ലൂതെ വിളിക്കുന്നതുതന്നയില്ല. ഇവി സാധാരണ കൂടിച്ചു വേഗം പുറപ്പെട്ടു.

മകൻറെ ഉസ്താദ്യും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും കണ്ടിട്ട് അഫ്മക്കം അതിററ സന്ദേശമുണ്ടായി. മകൻ കൂട്ടികഴിഞ്ഞു വരു ദ്വോഴേക്ക് ഉണ്ടിന്നുണ്ടു വട്ടം ഒരുക്കാനായി അഫ്മയും മുതിന്.

ഉള്ളിയെ കാണാൻമുള്ള പ്രാശാധനത്തുകാണ്ട കൂടി മുത പിംഗ് കോമൺ വിസ്തീരിക്കവാൻ തുടങ്ങി.

“ഹംഗാ ഉണ്ടത്തിക്കൂട്ടിക്കുന്നണം”.

നന്മാണ്ട് പിഴിഞ്ഞെന്തു കെട്ടിഅത്താത്തി

വൈത്തതിൽ മേല്പൊട്ട കയറുന്നണ്ട്

മരദനക്കല്ലിയെന്തു അരികെചെന്നു

മരദനം ഉരസി കുറിവരച്ചു

അങ്കക്കരിയും പടക്കരിയും *

ചുട്ടുക്കരിയും തോട്ടുകരിയും f

നാലുകുന്നും കുറിവരച്ചു

പ്രാഞ്ചകാണ്ടരച്ചു തിവക്കംതോട്ട്.

* പണ്ണേന്തു നാലുകുന്നങ്ങളുണ്ടു ആലു. നിന്നനുംതോട്ടുട്ടി ഇവക്കുറിക്കും ഇല്ലാതായി.

f ഒഴാചിയും, പൊട്ടും.

കൂടിയാണ് പൊട്ടുകുത്തി
കസ്ത്രികളുണ്ടാം മുൻ കോമൻ
ചന്ദനത്തെലവും അടച്ചിക്കേണാം

ഇത്തുംതിങ്കൾ പ്രകൃതി കൊടുത്ത സ്വഭാവമുണ്ടാണ്
കരിയുംകൊണ്ട് പത്തിരട്ടി മാറ്റുക്കിക്കൊണ്ട് കോമൻ
വന്നപ്പോഴിക്കും അപനെ സല്ലാറിക്കാണ് അമ്മ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്
കുക്കണ്ണുള്ളം അറിയേണ്ടതുനാണ്ടാണ്. അവൻ മുംബൻ
പകൻ തെക്കിനിന്തുള്ളതിൽ എത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും അമ്മ,

പുത്രനിലയും മരിച്ചുവച്ചു
തെക്കിനിന്തുള്ളതിലും കൊണ്ടേഹൻ
വിരാളിപ്പുതുക്കുക്കൊടുത്ത
അടിച്ചുതുളിച്ചവിരിപായ
പൊൻപോലേചൊറവിളവിക്കൊണ്ടു
കറികർ നാലുകു വിളവിരെല്ലും.
തമിയിട്ടുകിണ്ടിയിങ്കൾ വെള്ളുമാറി
കോമൻറു കയ്യിങ്കൾ കൊടുത്തുവന്നു—
വെള്ളവും ധാന്ധൻ കോമനല്ലോ—
കൈവായ്മുഖവും ചിതം വരുത്തി,
ശ്രാദ്ധംവബലാംഗ ചെന്നിത്തൻ
ആമിക്ക കണ്ണവും റഹ്മിവെച്ചു
പൊന്നം നീരാമെ തളിച്ചുകൊമൻ,
മുഴുക്കുനെയ്ക്കു പകൻ അമ്മ
നെന്തുട്ടി ദാനങ്ങു ഉണ്ടാക്കണി—”

വദ്ധം പോയാത്തിട്ടും കോമൻ ഉണ്ണുവുമാ
യില്ലെന്നും ഒരിക്കലും വന്നുകൂടാനിടയുണ്ടായിട്ടില്ല—ചെക്കി
വിളവിൽ വിഭവങ്ങളിവെല്ലും കന്നുവെലുത്തി അവയുടെ

ଜୀବିତରିତେ କଣ୍ଠରୁଗୁଣ ନାହିଁବାର ଅନୁମାନ ସାଧି
ଶ୍ରୀଲୟଗନତଙ୍କେ ପାଦେଣତୋଯିଟ୍ରାଣିରିକ୍ଷଣତୁ^୧. ଉଣ୍ଡି
ଯେଥୁଂ ତୁଟି ଅନୁଭୂତିକାବିକେ କରିବାଛିବ ମନ୍ଦ୍ୟ^୨ ଅନୁମାନ
ମନେ କଣ୍ଠ ପରିବିତତ ଉଚନନ୍ତଙ୍କେ ଏହିତିଯିରିକ୍ଷଣ
ଦେବତିଙ୍କୁ^୩ ଅନୁତଙ୍କେ ସେଷକର୍ତ୍ତମିଲ୍ଲାଙ୍ଗନତୁକେକାଣ୍ଠେ^୪
ଚିବ ଉପଚାରଙ୍ଗମକାହି ଅତୁ^୫ ଅଳ୍ପାଳ୍ପମାତ୍ର ତାମଣିତ୍ୱ
ପୋକନାନୀ—ଏହିଲ୍ଲାଙ୍କିରୁ ପୁରୁଷ କରିବିମାନରୁଣମାତ୍ର
ଲ୍ଲେଜିକେ ଅତୁ^୬ ପୋରାଯୁଧାଯି ମରୁଛିବା କରିବାକିଟ
ଯୁଦ୍ଧତୁକେକାଣ୍ଠେ^୭ ଏହିଲ୍ଲାଙ୍କିରୁ କେବାନୀକିମୁକ୍ତିକାରୀ
ଯୁଦ୍ଧ—ହୁ^୮ ବିଷ୍ଣୁତିକିରିତାଯିକେ ଉଣ୍ଡି ପିଟିକେ
ପଢ଼ିବିକିରିକ୍ଷକରୁଣାନୀନ୍ତି ସଂଗାତି ବିଶ୍ଵାସିକାରିତାଯୁ
ହୁବିକଣା.. ଅତୁ ଅନୁମାନ^୯ ଆରିବୁନ୍ନୁତୁକେକାଣ୍ଠେ କରିଯାଇବା
ପୁରୁଷ କଣ୍ଠରୁଗୁଣାଙ୍କେ^{୧୦} ହୋଇବିକେ ପୋତି ଗା ଅନୁ
ତେରୁଣ୍ଣାକି ବହୁିତଙ୍କୁ^{୧୧}. କୋମଳାଙ୍କି କଣ୍ଠାଙ୍କି କହିକଣା
କାନ୍ତୁଙ୍ଗମ ରାତ୍ରିରୁ ଅନୁମାନ^{୧୨} ମୁଖରୁଣ୍ଣ ଆରିଯାତେଯୁତ୍ସୁ.

ଉଣାକଣ୍ଠିରୁ^{୧୩} ଗା ନୃକାଯତିନରାହୀନ ନିବାଯର
ତୁଳା^{୧୪} ମେବୁଣ୍ଣଲ୍ଲେପୁଟି * ତୁଳାଵତ୍ତୁ ହାରେ ଚାରିଲେ
ହୁତି କୋମଳ ଏହିକାରିନଂ ଆଣିଯାନଂ ତୁଳନୀ.

“ପୁଷ୍ପାତ୍ମରାଘୁ ଅଭୀକ୍ଷଣରେ
କାନ୍ତିକେତେବୁନ୍ନୁତ୍ତି ପୁଷ୍ପାତ୍ମରୁ
ଉଦ୍‌ଦିପାରିବାତୁରୁତ୍ତିରୁ
ଅନ୍ତରୁକ୍ତଙ୍କରିତାରୁତ୍ତିରୁ
ପଢକାହିମରାତ୍ମରୁତ୍ତି ଚାହାନିଙ୍କୁ^{୧୫}”

* ପଢ଼ିବାଯାଇବା ଗୁରୁକ୍ଷଣ ପଢ଼ି.

അക്കൂട്ടുകൾ” കോമൺസായർക്ക് അദ്ദേഹം വന്നതു
പോലെ തോന്തി.

പടകവികൊണ്ടല്ലോ കോമൺസായർ^f
അവിവച്ചോവ വിറ്റതുണ്ണി
തന്മംപക്കൻ കോമന്റല്ലോ.
പത്രകളിലും ചുരുക്കിക്കൂ
അക്കാരം ചുണ്ടിയെറിയുന്നണ്ട്.
അന്തേഴ്സ്യരത്തിൽ വരുന്നമധ്യിൽ
പകിരിതിരിത്തെന്നു കെട്ടിക്കൂ
പടകൾത്തെറിവും തുന്തരവും
തെക്കൾത്തെറിവും ചുരുക്കിക്കൂ
അനന്തവംവാച്ചാക്കിക്കൂ
ക്രതിരുപംവാച്ചു കെട്ടുന്നണണം
അക്കവാലും തൊക്കവിഥക്കു
പറ്റം പെത്തമയിൽ കെട്ടിക്കൂ
അക്കപ്പുവിവാലും ഉച്ചിത്തുകെട്ടി
കൊട്ടപിടിവും പോന്നമത്തുണ്ണം
ഥിതെയഴകിനു ചുട്ടുന്നണം
എവല്ലുരത്താണമത്തുക്കി
ഹമയണങ്ങാക്കാത്രുമത്തെയായണി
പോന്നം തൊപ്പിയും തവയ്ക്കിത്തു
പോങ്കപ്പുായമിട്ടിട്ടുണ്ണം
ചുമിക്കപ്പിച്ചതൊഴുതെട്ടുത്തു
കാട്ടിവിളുമാനം ഹാഛംപോവു
പടകളിമററുതും ചട്ടിനിന്നു.

^f കോമൺസായർക്ക്.

പരിചയിള്ളക്കി തുടങ്ങിയു
 *പുത്തിടിപ്പാവൈ പരീചയക്കി
 തുടിവാഴപോവൈ ചുരികെള്ളക്കി*

നല്ലാകാരത്തിനും അവകാരം തുട്ടിവാഴശാക്കന്
 മെടിയും നേരിയും കവൻ്റ് ഒക്കുമന്നനായൻ ഘറത്തിന്നെങ്കിൽ
 ഒപ്പാം അഞ്ചാളിട പോക്ക് കവ്യാഖ്യത്തിനോ പടയ്ക്കു
 എന്നും വായനക്കാക്ക് സംരായം തൊന്നാനിടയുണ്ട്.
 കവ്യാഖ്യത്തിനാണ പോക്കനതെന്നുള്ള തിൽ തക്കാലിപ്പ്.
 വസ്തുസ്ഥിതികളാഭവാ ഹിത്രാം പടയുടെ കാർത്ത്യും കയറ്റെ
 ശൈത്രുള്ളതിനാൽ അതിനുള്ള ദൈക്ഷാദൈത്യാട്ടുടി പോക്കന
 തായാൽ ഏതു വിധത്തിലും ചായുവുത്തിനാവകാരമി
 ല്ലപ്പോ. വാസ്തുവത്തിൽ പണ്ടുള്ളവക്ക് കവ്യാഖ്യവും പടയും
 കയറ്റപോലെത്തായിക്കും. മണിനായാലും ഉദ്ദേശ്യത്തിനും
 കുറവില്ല. നന്നിൽ മനസ്സും, മഹാന്നിൽ ധരാസ്സും
 അനുഭാഗുമുണ്ടു് പുത്രാസമ്പണായിക്കുണ്ടു്.

കോപ്പുകളിന്തു് നിന്നന്തേഷം അഞ്ചയുടെ അഞ്ചലു
 ഹത്തിനായി കൊമൺ അവകാടെ അടുക്കു ചെന്നു. അതനേ
 നാമബന്ധിത്തെ സൗദ്യത്തുടെക്കവത്തയുടെ അവകാരംപോവൈ
 തന്റെ മധ്യിൽ നില്ക്കുന്ന മകനെ കണ്ടെപ്പോൾ താൻ സ്തീ
 യായി ഇനിത്രതിൽ ചാരിതാത്മ്രം കൈക്കൊണ്ടു് “ക്കന്നത്ര
 വച്ച പിള്ളക്കവപോലെ ചെന്നടംചെന്ന ഇയിത്രവാദായാ”
 എന്നും അവകാൻ നെറുകുടിതാട്ടു് അരിപ്പിടക്കിയു് അതു പുണ്യ
 വത്തി അതനദിക്കണ്ണിശ്ശേഴ്സാൻ തുടങ്ങി. അഴീകം അതയുള്ളും
 ദൈക്ഷപോലെ ചെറിവം കുടുക്കകയില്ലെന്ന പഴമൊഴി അതു

* പുന്നന്തിരടിപ്പിച്ചുതിടി, പുന്നന്തിരടിപ്പിച്ചുതിടി മന്നപുംബല

ചുക്കൾ ഉംപ്പിച്ചുവക്കില്ലോ “നല്ലതു നല്ലതിനോടെ
ചേരു”എന്ന സാമാധാന്യം അദ്ദേശ്യംതന്നെ ഉള്ളവായി.

ഈ സമയത്തു കൊണ്ട് വകുപ്പുരാഖിയിട്ടുള്ള റംഗ
ത്തിലെ ശ്രീതി എന്നതാണെന്നു നാശക്ക് അനുപാഷിച്ചുനോ
ക്കോം. ശ്രീയുഹുകാവിലെ വേദക്ക് കുറ്റപ്പുണ്ണമല്ലോ
ശ്രോവാനോന്മാനങ്ങളും കയാഞ്ഞ്. ഉണ്ണിച്ചിരുതെ അവളുടെ വാഴു
നോന്മയും വാഴുന്നവർ ഉണ്ണിച്ചിരുതെയെയും അവക്കരിക്കുന്ന
തിരക്ക് രഹിക്കുന്നത്. കുറ്റപ്പുണ്ണ ഓരോന്മാനത്തും അവമവക്കു
ത്രേഷകരുളുന്നത് വേദം നന്നാക്കുന്ന തിരക്ക് മറ്റൊരി
ന്തത്. അതിനിടക്ക് മുത്തകുറ്റു് “തിരുത്രുക്കുന്ന വിഴിച്ചു്
“നെന്നും വേദക്ക് പോകയാണോ”, നീ വീച്ച കാത്തുകൊണ്ടു്
ഇവിടെതന്നെ ഇരിക്കുന്നും. ഇവിടെന്നിനു സാധനങ്ങൾ
ഒരുണ്ടാണോ പോവക്കുന്നതു്” എന്ന കല്പിക്കുന്ന വൈദികം അവരാക
പിക്കിൽ. ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടു് “തനിക്ക് പോവാൻ തന്റെ
കില്ലപ്പുണ്ണ, ഏറിയക്കാവട പുരംകണ്ടു്, ഇക്കാലപ്പും ഇന്തിനെ
മുട്ടുമീ, തവയിമെഴുത്തു് ഇന്തിനെന്നുംപല്ലു്” എന്ന വ്യസ
നിച്ചുകൊണ്ടു് ഉണ്ണിയമ്പു ഒരു ഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നു. പോകുന്ന
പോകിൽ വല്ല കൊഞ്ചിവാക്കം പറത്തു തന്റെ ഉള്ളിനെ
കൊള്ളിവയ്ക്കുതെ ശ്രൂപ്പുത്തിയും അവക്കം പോയതുതന്നെ
ഭാഗമായെന്ന മാത്രം അ പാവം സമാധാനിച്ചു.

കുറ്റപ്പുണ്ണ പോയി തൊന്ത്രംവീച്ചു് നില്ക്കുണ്ടുമായ
തൊട്ടുടി ഉള്ളിച്ചുടെ ദശിയും, മനസ്സും പാമാദ്രുക്കുള്ള
വഴിയിൽക്കൂടി യാത്രതുടങ്ങി. അധികം താമസിക്കാതെ അ
വഴിയിൽക്കൂടി തന്റെ വീട്ടിനെന്നതിലായി ഒരുംനുള്ളതു്
വക്കുന്നതു കണ്ടു. നല്ലവല്ലോ സൃക്കിച്ചുനോക്കി. താൻ

അതുടെ വരവിനെയാണ് അദ്ദേഹം പ്രതിക്ഷിച്ചിരുത്തിന്നത്, അത് ഒരുക്കാഴ്ചയാം മെന്തിനെന്നെന്നാണ് അതെല്ലാംതു കയറി വിവസ്യന്നെത്തന്നു മനസ്സിലാവായും അധികജനരം വേണ്ടി വന്നില്ല. കോമൻ ആട്ടക്കണ്ണത്താറും ഉള്ളിക്ക് നില്ലുണ്ടുപോറു തിയില്ലാതായി. തന്റെ ഘ്രാന്തവല്ലനേന്തു യദ്മാച്ചിതം അതഭരിക്കവായും അദ്ദേഹം അധികം അരങ്ങമില്ലപ്പോൾ എന്നും മനസ്സാപ്പെല്ലുട്ടുവെക്കില്ലോ, അംഗീരാത്തെ കരാരാരാം അ ദ്ദേഹം എതിരാല്ലെന്നതും ഇഷ്ടാശായില്ലുകുംവാ എന്നുകരിക്കി അഭ്യർത്ഥന പട്ടികാജവക്ക് ചെന്നു. കാഖത്തിനൊന്നുതന്നു ചെയ്യുന്നാട്ടുക്കിവകനു അ സുംഭവിഗ്രഹം അടുത്തെത്തിയാൽ കണ്ണായുംഡ്രൂക്കുമെന്നു കരതിയോ എന്നോ, ദ്രോഗിന്നതെന്നു അ കമനീയങ്ങൾനെ നോക്കി അംഗീരാ കണ്ണുകൾ നിശ്ചിപ്പിക്കുമ്പോൾ തുടങ്ങിയതാട്ടുക്കി അവയിൽ അതനുദന്തിക്കാം നിറഞ്ഞതു. നോക്കിക്കൊണ്ടു ഒരു സ്ഥംഭം പ്രോബെ അന്നാരെ നില്ലുന്ന അംഗീരാ സമീപത്തു ചെന്നു “തൊന്നില്ലുന്നു” എന്നും ഉള്ളിട്ടു വ്യസനിക്കാനു വകാശമില്ലു” എന്നു കോമൻ പായുന്നതു കുട്ടപ്പുണ്ടാണെന്നു കാരുകൾ വന്ന കമ കാമിനി അറിഞ്ഞുള്ളൂ. പരമാനന്ദ പൂണ്ണമായ ഏകാഗ്രതയിലായിരുന്നു അതുവരെ അവർം വയിച്ചിരുത്താതോ.”

കോമൻ അതെല്ലാംതുനിന്നിരഞ്ഞി—“മണ്ണുന്നു ടിവ സം വ്യസനിച്ചതു മതി. ഇന്തി ഇവിടുന്നങ്ങളാട്ട് സംരൂപം പിക്കാറുള്ള കാഖമായി, വേഗം കുഴിക്കു. നമ്മൾ പുരം കാണ്വായും ചോക്കാം.”

ഉള്ളി—ഈനി വ്യസനിക്കേണ്ണേനു തീർച്ചയാണ്യോ.

കോമൻ—താൻ അരിക്കൽ വന്നാൽ പിന്ന വ്യസനത്തി
നു് സ്ഥാനമെന്നോ?

ഉള്ളി—അതില്ല. വരുന്നതിനും പോകുന്നതിനും മടക്ക
മില്ലെന്നിരത്താൽ അധികം സന്ദേശമായിരുന്ന
മാറ്റം. അതുകൊണ്ടുള്ളും കാവിലുണ്ട്. നാമേന്തി
നെയാണു അഴങ്ങാട്ടപോകുന്നത്?

കോമൻ—താൻ അമ്മാമനെ ചെന്നാക്കണ്ട് വിവരങ്ങൾ
ലൂം അച്ചിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇന്ന് കാവിൽ വരും.
അതുപുറത്തുകയററി ഉള്ളിയെ അങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുവ
രേണുമെന്നാണു് കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം തന്ന
താൻ ഇതു കരുന. ഉള്ളിക്കു വേണു ചെമ്പുങ്ങൾ
ഉള്ളും ഇതാ അമ്മായിയും തന്നയച്ചിട്ടുണ്ട്. അമ്മാ
മനെ കണ്ണാൽ പിന്ന കുറുപ്പുമാർ ഇള്ളക്കെന്ന
തോന്നുന്നില്ല—

ഉള്ളി—ഒരുന്നുമാരൻ അഴപ്പാം ഇത് സ്വന്തിച്ചു
ഇല്ല—ഈനി എനിക്കു് അഡ്രസിക്കാം. അതും
പറത്തുപ്പാം അദ്ദേഹം ഒരുപ്പുട്ടേവാ?

കോമൻ—താൻ ചെന്നപ്പോം അമ്മായി മാറ്റുമെ ഉണ്ടാ
യിക്കണംല്ല. അവരെ അതും കാഞ്ഞംപാം അഹി
ച്ചിച്ചു—അമ്മാമനോട്ട് പറത്തതു അവരാണു്.
കാവിലേക്കു ഉള്ളിയെ കൊണ്ടുവരുമെന്നു് അമ്മാ
മന്ത്രി ആജ്ഞയാണു്.

ഉള്ളി—(പുന്നിരിഞ്ഞാട്ടുക്കി) മയമക്കയും ഒപ്പിത്തിന്തം
എന്നുമെന്നാണു് അമ്മാമനോട്ട് കന്തിക്കു പറയുക.

കോമൻ—മരമകളം കുട്ടം സറ്റെത പുഞ്ചിയല്ല. അടേ
വേഗം കളിക്കു.

കോമൻറ കളിയെക്കാം നൊക്കി വിസ്തരിച്ചിട്ടു
ഡിനും ഉണ്ണിയുടെ കളിയെന്ന എടുത്ത പറയേണ്ണ അവവ
സ്രൂഹില്ല. കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ അവർ കളിക്കിച്ചു.
കോമൻനായർ കൊണ്ടുവന്ന ചൊതിയഴിച്ചു് ഉണ്ണം
കഴിച്ചു. ഓമ്മായി കൊടുത്തയച്ച ചമയപ്പോൾ കോമൻറ
കൈയിൽനാം വാദ്ദി തജ്ജർ കാമുകയൻറ ഇഷ്ടപ്പകാര
മിശ്ര വന്നുന്നേള്ളും അമേരാന്നേള്ളും തിരഞ്ഞെടുത്തുന്തു് അവും
വന്നും ദേഹത്തെ അവക്കിച്ചു് അതുണ്ണമാറ്റിയപോവവ
ഉണ്ണിവിണ്ടം കോമൻറ അരികുന്തു വന്നനിന്ന. റണ്ടുഽപയം
അതന്നപ്പറ്റുകയറി അയ്യപ്പൻകാവിഭവയ്ക്ക് ധാത്രയായി.

14-00 അലപ്പായം

(അളച്ചുന്നകംവിൽ)

അരയുള്ളകാവിൽ “ഫേബ്” * ഫോടിപ്പൂമായി നടക്കുന്ന—അവിടെ വന്നിട്ടുള്ള പുഞ്ചഷാത്രതിനും കണക്കില്ല. കാവിനു ചുറ്റുമുള്ള കഞ്ഞതിന്ത്യയിൽമല്ലോ, മതിവകത്തും, മതിവിന്റെ മുകളിലും പൂഴിച്ചിട്ടാണ് ഉത്തിരാത്രവിയം ഇന്നേപാം തിങ്ങിനില്ലെന്നും. പുറത്തുള്ള അങ്ഗതരംമല്ലോ അതിനെന്റെ കൊയത്തും, ചുറ്റുമുള്ള മഹാജ്ഞതെ കൊയത്തും, അതിനില്ലെന്നും മഹാജ്ഞപ്പാവു അത്ഥകർക്കു കയറിക്കുടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇടയ്ക്കു ദേശവാഴികൾ, നാടുവാഴികൾ, ഇവരുടെ അക്കദാനിയാട്ടുകളിലും വരവു ഇന്നേജ്ഞതെ ശ്രദ്ധാന്വയി അക്കഷിപ്പിക്കുന്നു. മതിവകത്തു് അവിടവിന്ദേയായി അല്ലെസിക്കുന്നു പയറുമുറകൾ കാണിക്കേണ്ട വിസ്തൃതിപ്പിക്കുന്നതുവിൽക്കു പ്രഭാഗിപ്പിക്കുന്നു. മുക്കണമാരായും തലവമാരായും കാണുന്നേം അവർ ആചാരംചെയ്യുന്ന വന്നെന്നിമാറുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു വാദ്രാംവാധിനേംബുള്ളടക്കി അരയുള്ളഞ്ചും എഴുന്നു ഇതുന്തു് കാവിനുള്ളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ചുറ്റും പോകുന്നു. നാട്ടിവേശ മയ്യംവയ്യുള്ളവർ എഴുന്നുന്നുന്തിന്റെ ദയിൽ അവരുടെ സ്ഥാനത്തിനുണ്ടാക്കിയുണ്ട് ചെയ്യുന്നതുവിൽക്കു ശുണ്ണം. അവരും സൗഖ്യപ്പെടുത്തിയായി ചെറുപ്പുക്കാരായ പുരുഷനും പല വിഭാഗങ്ങളിലും ഏറ്റപ്പെട്ടുന്നു. അല്ലെസിക്കു

* കംബക്കുളം ഉസ്വരവിനു പറയുന്ന ചുരം.

അവൻ പിതൃ വത്തിനെടുവും പുക്കിപ്പിക്കേണ. ഇപ്പോൾ മിക്കയും മുതലായവ ജാലവില്ലക്കാർ പുംബിപ്പിക്കേണ. തൊന്തിരേമൽക്കളും, വാഴളി, കുറ്റി, മരിച്ചുക്കൾ, തിരിച്ചുകൾ, മരുഞ്ഞുവടിവിരകൾ, പന്തിലാണ്‌വടിവിരകൾ, എന്നി വില്ലകൾ കാണിച്ചും ചിലർ നാലുപുറവും നില്പിന നല്പാർക്കളുടെ കണ്ണേറു് കുഡാക്കേണ. അക്കരുച്ചു അയ്യപ്പു നേരും പുരത്തുച്ചു അക്കവയർച്ചനിക്കേളും കയപ്പോവെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ പ്രധാനമാണെന്നു കയൽ ചിലർ അക്കത്തെകാർപ്പം പിന്നുയാവാമെന്നു കയതുന്നു.

ഈ തിരക്കിനിടയിൽ തൊന്തിരാഞ്ചീട്ടിലെ കുറുപ്പ് നൂൽ ദയത്തുപെടം നാട്ടാഹാമപ്പകാരമുള്ള പെപ്പിന്തൊട്ടു കൂടി കാവിവെത്തി അയ്യപ്പുനെ തൊഴുത്തു് വലത്തുവെച്ചു തിന്നശ്ശേഷം നെയ്യുവുള്ള അങ്ക്കത്തറമക്ക് സ്ഥിവംപിടിച്ചു. അയിക്കം താമസിയാതെന് കണ്ണാംപോറി മാല്പുനാക്കുന്ന ഉറു സവിശ്യാട്ടകൂടി തേച്ചുംഖി ഭേദനും നടക്കയറി മതിവ കത്തു പ്രശ്വരിച്ചു. അന്നുള്ള അല്ലോസികളിൽ അല്ലറ സ്വരാന്തരം ഏല്ലാവകം സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു് അ മാനുനെ പുജ്ഞുപുജ്ഞിക്കൊണ്ടു് മറ്റു ചുച്ചാരമ്പംകൊണ്ടു് നാട്ടകാർ അടക്കിച്ചു:—

ഈ അംഗാധത്തിനിടയിൽ അങ്ക്കത്തറമെങ്കിൽ ഇവിക്കുന്ന കുറുപ്പുനുരിഞ്ഞിൽ ഒരുപം കുടി അക്കവെയായി ഒരാനയും അ തിന്തുനു പുരത്തിനുംകൊണ്ടു് ഒരുബാളിം കാവിവെയ്യും വരു നെതുക്കണ്ടു്. അവൻ അട്ടക്കുണ്ടാറും മുവിച്ചിരിക്കുന്നതു് കൈ സ്ത്രീയാണെന്നും പിന്നിൽ ഒരു പുരുഷനാണെന്നും പ്രത്രക്കു ശൈഖ്യത്തുനേടി. അങ്ക്കത്തറമെങ്കിൽ ഇതിക്കുന്നവക്കു് അരുളു അറി വരുത്തുക്കാവുന്നും അവൻ സമീപിച്ചു. മുവിവിരിക്കുന്നതു്

ଉଣ୍ଡିଯମହାଶୋଭାରିତେ କିର୍ଦ୍ଦୟମାରୀବେଳାମୁଁ ଦେଖାଇର
ମାନ୍ୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉଚିତ ଅନେକାନ୍ତରେ ରିହ୍ଲିତ୍ତ. “କାନ୍ତିକାନ୍ତର
ଅଧିକରତ୍ତା ଗର୍ଭ ଅବମାନିକଷେଵାକାଳେ ହୃଦୟର
ଦେବାଂ ହୃଦୟରେତ୍ତୁ ହୃଦୟର କାନ୍ତିକାନ୍ତର କମ କମ ଏହି
ନିମିଷତିତିତାଳେ ତିର୍ତ୍ତକଷ୍ଟରୁଙ୍ଗାଂ. ରାଜନୀକୋତ୍ତିନୀରୁ
ଏହି ଦୃଢ଼ତକର୍ଦ୍ଦୟ ପାଇଲେ ତାମରୀ, କିର୍ଦ୍ଦୟମାରୀରେଲ୍ଲା
ପରଂ ମୁଦ୍ରେଣାନ୍ତ ହାତି. ହୃଦୟର ମାତ୍ରା “ଅବଦ୍ୱାରା ପିଣ୍ଡି
ବିରିକଣ୍ଠରୁ” ଆତମାଶୋଭାରିତେତିମାତ୍ରାରେଷ୍ଟଂ ଗର୍ଭ
ଅବମାନିତ୍ତରେଣାଂ ତିର୍ତ୍ତକଷ୍ଟରେ ତକିଯେଲ୍ଲା ହୁ ପକ
ସାହିତ୍ୟରୁଙ୍ଗାଂ” ଏହି ଜ୍ୟୋତିଷକାନ୍ତ ମାତ୍ରାତ୍ତ୍ଵ—ହୃଦୟରେ
ମାଯଦ୍ୟାକଣ୍ଠରୁଙ୍ଗାଂ ଜୀବୁତୀରେ ତୋତ୍ତରୁ ପବନପତ୍ରରେ
କରିବାରେ ତଥା ଅବରାନ୍ତ ମାତ୍ରାରେ ପିଣ୍ଡିତ୍ତୁପରିବର୍ତ୍ତନ.
“ଏହିନୀ ତଜ୍ଜିଷ୍ଟିତ୍ତାକାରୀ ନିର୍ମାଣ ଏହିନୀକାରୀରେ
ମରିକାନୀରୁଣେବଳୋ—ଏହିନୀରେତାନ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାର୍ଦକରୁଣ
ବେଳେ. ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମି ରେତେକାଣେର ମରିକାନୀ ତୋର ସପରି
ପରିତ୍ରାଣ କିମ୍ବା ଅଯମାନୀରେକାଣେକିମ୍ବା ଅଭିନ୍ଦିତ
ଦେତାନ୍ତ ଦେଖିନ୍ତ ହୃଦୟରେଷ୍ଟଂ ଅବିଭ୍ୟାନୀରେଣ୍ଟାଂ. ଅରକ୍ଷା
ଅବିଭ୍ୟାନ ଅପାରତିତିକୁ ଚାକେଲେ ଏହି ପେଣେହୁାଯ
ତୋକୁ ଅପେକ୍ଷିତ୍ତୁକୋତ୍ତରେ. ଅନ୍ତରୁ ଅଭିନ୍ଦିତିକେର
କେକାଇଛିନୀ ବେଗିବ ଅତ୍ୟାନମାୟି ବାଣୀଯତ୍ରୁ
ନିର୍ମାଣ ମରକାନ୍ତ—”

ହୁ ସଂସାର କେନ୍ଦ୍ରିତ୍ୟାମୁଁ ଉଣ୍ଡିତ୍ତର ପିଣ୍ଡିତ ପଦ
ଅମ୍ବାରେତାନ୍ତକୁଟି ହୁନ୍ତିକା କୋମନ୍ ଅବର ନୃକ୍ଷିତ୍
କାରୀ, ଅନେକୁନ୍ତୁ ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରତିରୋଧିତ୍ତ. ହୁ

ମହାତ୍ମାଙ୍କ ରେତନାଙ୍କ ପ୍ରଶାନ୍ତିତ୍ବ ଦୂରତକଳିପୁରୀ ଏବିକିମ୍ବୁ
ହୃଦୟରେ ଗୁଣଭାବିତ୍ତୁ:—

“ପ୍ରଧାନ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କୋଳର ନିଜାଳ୍ପରେ ଚେତ୍ତ
ଛାଯ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନିରେ ପରିପ୍ରକାଶିତ ନିଜାଳ୍ପରେ ତରିବ୍ୟାଞ୍ଜଳି
ଏଇନିରେତେବେଳେ କ୍ରମିତମାଧ୍ୟାବଳୀ ପରିପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା.
ନିଜପରମ ମରିଥୁଣ୍ଟ ବିଚାରିତକାଳରେ କଷତିକେବଳିମାତ୍ର
କେବଳ ଲୋହ ଅର୍ପଣାମନ୍ଦରରେଣୁ କଷତିକେବଳିମାତ୍ରକ.
କଟିପ୍ରିୟ ଯୁଦ୍ଧ ପିନ୍ଧିକାଳରେଣୁ କଷତି ଆପର ତମୀତି
ପରିଚିନ୍ତିତ ପ୍ରମବସ୍ୟ ପଲାମୁମାତ୍ର ବାହୁଦିନରେ ପକ
ତିରାଳାରୁ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟମାଧ୍ୟି କଷତି ଅବସର ହୁଏଥିମାତ୍ର
କଷତିରେଣୁ ନିଜପରମ କଷତିରେଣୁ ହୁଏଥିମାତ୍ର ଅବସର
କଷତିରେଣୁ ନିଜପରମ କଷତିରେଣୁ ହୁଏଥିମାତ୍ର”

ହୁତୁକ୍ତ ଦୂରତକଳିପୁରୀ ରେତନାଙ୍କ ପରିତ୍ତ ହୃଦୟରେ
ଆଗିଥିତ୍ତୁ:—“କୋମନମାଧ୍ୟାବ୍ଦୀଙ୍କ ହୁଵାରେ ସହିବାର
ମେଣ୍ଟ ତଣପରମ ହୁତୁଵରେ ଆଗିନେତିକିଲ୍ଲୁ. ଉଣିତ୍ରିକିତ
ପରିତତ୍ର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପାଲାକ୍ଷୁତ୍ତ ପରମାଧୁତ୍ତ କଟି
ପ୍ରକ ତିର୍ମା ହୁବିଦୁଣ୍ମାଧ୍ୟି କି ଚାତ୍ରିଯ୍ୟ ସଂଗତି ପର
ନିଯ ହୁଵାରେ ତଣପରମ ପରିବରତନେଷ୍ଟୁଲେ କରିବା
ତାଙ୍କ. ହୁ ଚରତମାନଙ୍କ କରିତ୍ତୁଥିଲେ ଆଗିନେତିକିଲ୍ଲୁଲ୍ଲେ
ଏଇନାଙ୍କ ତଣପରମକି ହୁକ୍ଷୁର୍ଦ୍ଧୁତ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନଙ୍କିମ୍ବୁ”

ରେତନାଙ୍କ—ଏଇନାଙ୍କ ହୁ ପରିକାରକ ନିଜାଳ୍ପରେ ପିନ୍ଧି
ପରିକାରକ ଆଦିଯତିରେ କାହିଁକିକକ; ତାରାମାତ୍ର
କାହିଁନାଳ୍ପରେ ପରମାତ୍ମା ଉଣିତ୍ରିକିତନେବାଟ କୋଟି
କାହିଁମାତ୍ର ବେଳେମାତ୍ର କୋମ! ଆଗନରେ ତିରିତ୍ତୁଥା!

I5-10 അലബ്സ്യം

(ക്ലാസ്സും കല്പാന്വയം)

കോമ്മെറ്റ് അനന്തര തിരിച്ചറഫ്പാരേസ്ക കുറദ്ധമാക്കം ചേതനകളും അതനയുടെ മുവിലായി. അതുപുൻ കാവിലുണ്ടായികന്ന തിരക്കം സാങ്കേതാട്ടക്കുടി ക്കരി ഒഴിത്തുചെവന്ന പറഞ്ഞാൽ അതു പരമാത്മം തന്നെന്നായാണ്. അതനുപരിത്ത ക്കൾ ഒരു ഗുണിയുടെയും പുരഷങ്ങൾന്റെയും വരവും, അതു ക്കൾ കുറദ്ധമാക്കുന്ന ഭാര്ക്കിച്ചുട്ടവും, ഒരു നേരുണ്ടായും കാണിക്കാൻക്ക് ശത പൂരംകൊണ്ടു മുഴുവൻ പൂരംകൊണ്ടു എന്ന് ഏറ്റന സംശയമുണ്ടാക്കിത്തീരുത്ത്. തങ്കാഡം പുരുഷമോതിരുത്തി പാരാഡിസ് പരമാത്മകാഴ്ച ഉണ്ടിയും കൊക്കുമായിത്തീരുന്നുവെന്ന പാണ്ടാക്കു ക്കതിയല്ലോ. അവർ തിരിച്ചുതാട്ടുടി പുരഷാദ്ദും അവരെ പിന്തുടർന്ന്. കുറദ്ധമാക്കം കല്പാന്വയിന്നിനാട്ടുകാരെ കുഴഞ്ഞിക്കുണ്ടാണോരും അംഗതാട്ടുടി വേരണ്ടായി—

ശൊണ്ടു റാൻവീട്ടിവെത്തിയപ്പോൾ ഉണ്ടിച്ചിരുത്തെങ്കിലും സംഗതികളുടെ പരമാത്മം ചോട്ടിക്കുംവാൻ ഒരു മുന്തക്കുറപ്പിനോട് അതജ്ഞാപിച്ചു. അവളുടെ പ്രസ്താവത്തിനു കൊല്ലുന്നൾ മൊഴിയാണ് അടിസ്ഥാനമെന്നറിയുന്നതിനു കുറദ്ധു് കൊല്ലുന്നെയും അക്കയച്ചുവക്കുന്നതി. കൊല്ലുന്ന വന്ന ഉടനെ ഒരേന്നൽ അംഗങ്ങാട്ടു്:—“ഈ പീട്ടി ചെവ അക്കത്തുനിന്നു് കിട്ടിയ കത്തിച്ചെപ്പറ്റിരി നീഡൈന്താണു ഹവിടെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടിള്ളുതു്? നേരപൊയണം. അതല്ല കിൽ വരാൻപോക്കന്ന അനാഡേ തൊട്ട് പറഞ്ഞതു തിരഞ്ഞെടുക്കാം” എന്ന ചോട്ടിച്ചു.

കൊല്ലുന്—തന്മാരുക്കണമാരു! അടിയന്തര കററക്കാരനാക്ക യുതേ. ഇവിടെ നിന്നു കിട്ടിയ കത്തി പാലാട്ട കോമൺസ്റ്റാൻറു കത്തിയായിരുന്നു. ഉണിച്ചിരുതെ തന്മാട്ടി പുരജ്ഞൽ വന്നു. വള്ളുവയ്ക്കുവയ്ക്കു കത്തിയാണെന്നു വിഭക്കാളുവാ * (പറയുക) നാഡി അടിയങ്ങനാട്ട് ആവശ്യപ്പെട്ട്. അടിയൻ തന്മാട്ടി യുടെ ആവശ്യപ്രകാരം അണ്ണിനെ വിഭക്കാണ്ടപോയ താണ്—തന്മാട്ടിയും മൊബിച്ചുകൾ വിവരം അറിയാം—”

ഉണിച്ചിരുതെ കൊല്ലുവിവരങ്ങളു കേട്ട് ഉണ്ടിവം തിക്കൽ മരിയുന്നില്ലെന്നാണെന്നു—ഈക്കാലുംനിന്നു കൊഴി സംവസ്താനിച്ചു ഉടനെ മുത്തക്കുറപ്പ് “എടു ഉണിച്ചിരുതേ” എന്നവിളിച്ചു. അവർ പുറത്തുകൂട്ടുവന്നു—“നീ എന്നെ ലൂം തെററില്ലാണെക്കാടിയാക്കി. ഒന്നം അറിയാതെ ഒരു പാവത്തിനെ നിന്നും വാക്കേക്കു തന്നെപ്പും കൊല്ലുനാം തുടി ഒക്കണിയല്ലോ. പ്രാഥത്തിന്നാണസമിച്ചണ്ടായ അതുവും ഒരു മഹാദയനിലവസ്ഥിച്ചു ശരി ഉണ്ണിയെ—നിന്നും അഞ്ചു ജൂതിയെ—ഒന്നുംകൊണ്ട് കൊല്ലിക്കാനും” നീ വട്ടം തുടിയത് അല്ലേ! തരിവാട്ടിനു വാസ്തവത്തിൽ അവമാറം വക്കത്തിയതു നീയാണ്, ഉണ്ണിയല്ല. അവർ വിട്ടിലേക്കു ധൂഖ്യംവരുമ്പോൾ കൊണ്ടവന്നപ്പോൾ നീ അമേല്ലുമണം കടത്തിയത്!—അംസത്തേ!

പിന്നു ഒത്തേനെന്ന നോക്കി,

“ഇവിടുതെ ഇപ്പുംപോലെയുള്ള ശിക്ഷ ഇവർക്കു നാണ്കാവുന്നതാണ്”—”

ക്കേതനൻ—ഉണിത്രിക്കയുടെ ക്കറംപോവെതനു ശുരു
വച്ചിരുതാൻ” ഈ കൊല്ലുന്നീരു ക്കറംവും. ഇവയേരു
മൊഴിക്കേട്ടതിനാൽഡൈമാൻ” ഉള്ളി ഒരു മഹാപാഠം
ഒരയ്ക്കുവന്നു നീംപറ്റംക്കു ദിശാല്പുമായത്. അബ്ലൂ
ഷിൽ അവക്ഷേപ്യുന്നി ചില സംശയങ്ങൾ ഇനിക്കു
വാഴന അവകാശമുണ്ടാക്കായിക്കൊള്ളു. ജീവഹാനി
വക്കെമെന്നായ ദേം അവർപ്പംക്കുണ്ടാക്കിയ ഇവർ
അവക്കു കൊല്ലുവാൻ തുനിഞ്ഞതായി ക്കേതനണ്ണേ
താൻ” — കൊല്ലുക്കരും അവരവും ജീവനെക്കാണ്ടു
തന്നെ പഴിയിക്കേണ്ടതുമാൻ” — ”

ഈതു പറഞ്ഞു തീരുന്നതോടുകൂടി ഉണിത്രിക്കയുടേയും
കൊല്ലുക്കുന്നയും തവ ക്കേതനൻാൽ വാളിന്നിരയായി.

കാട്ടേമേഖലും നീംപിയപ്പേരും പുള്ളിവന്തും പ്രകാ
രിച്ചു—കലാപ്പുത്തിവന്ന ഹര്ഷനാപ്പേരും ഉള്ളിയും കോ
മനം ഇന്നസാമ്പ്രദായം ദൈഡി പരമാനന്ദത്തിന്നീരു കല്പ്പാണ
പ്രസ്താവി വിവസി.

ക്കേതനൻ സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്തന്നെ ഉള്ളിയുടേയും
കൊക്കുക്കുന്നയും പാണിഗ്രഹണം നടന്നു. ഉടൻ തന്നെ
അവർ പാശാട്ടും പുരപ്പുട്ടു. അവരുടെ വരദു കാത്തി
നന്ന കക്കിയമ്പു വിളക്കം താവയും എടുത്തു പടിക്കുവോളും
വന്നു “എതിക്കരും” അതിനെന്തു് അവരും അക്കം
കൊള്ളിച്ചു.

പാളി ബന്ധി

(മാമാക്കവീരൻ)

1-10 അലപ്പായം

അൻ‌ തികമാസ്യാം കണ്ണത്തെയുടെ നടക്കിൽ അരളു കും അധികമായി തുടിയിക്കുന്നു. മാമാക്കം തുടങ്ങുന്ന മാസ ത്തിന് ഇന്തി രണ്ടാഴ്ചയേ ഉള്ളി. ചാദവർ പ്രോക്കന വിന്റു കാർ—പ്രാത്രകിച്ച് അവിടെയുള്ള സ്ത്രീകൾ—മുന്നാഴനം തൊഴുതു് ഭോഗം നടത്തുന്ന കാവമാണ്. നേരു ഉടിച്ചു പൊതിശ്ശേരുതു്, സംപ്രാദയുടെതന്നെ നാവയവത്തിനു മുക്കും അരളുകും നിരത്തു. യടക്കാട്ടുള്ള നടയ്ക്കൽ പുര ഷാം കൊണ്ട് അങ്ങനൊട്ടുമിന്നൊട്ടും കടന്നാട്ടപാക്കവാൻ പ്രധാസമായിത്തുടങ്കി. അക്കുട്ടത്തിൽ വന്നനില്ലെന്ന ചാത്രാത്ത് ചിന്നമുച്ചുടെ “തികമാസ്യാം കണ്ണിവെന്നു, പ്രസിദ്ധ പ്രസിദ്ധ!” എന്ന നിവചിച്ചിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പ്രാത്മക അവിടെ തൊഴാൻ തുടിയിക്കുന്ന പവക്കടെയും ചെവിക ഓഞ്ചു, അർപ്പാക്കുട്ടത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന അരവത്തിനെ കവിതെന്തു് അലപ്പു. അ പ്രാത്മക പുറപ്പെട്ട സ്ഥാവത്തെക്ക് പവക്കം ദേഖിതിരിക്കായും ചെയ്യു. എക്കുടേരും മുഖ വയസ്സു് ചെന്ന ചിന്നമുവഞ്ച കാഴ്ചിയിൽ അതിസുന്ദരിയല്ലെങ്കിലും, നല്ല താവാടിത്തും തുള്ളവുന്ന ഒരു പ്രേരണാശം. വസ്തു രണ്ടാം കുട്ടികളിൽ അവക്കാരനോ അവധിംവുരനോ ഇല്ലെ. നോട്ട് ത്തിലും മവത്തിലും വിനയം വിഷയാട്ടുന്നതുമണ്ഡ്. കൈ രണ്ടും തവയ്ക്കുമെൽ തുവിച്ചുകൊണ്ടാണ് മേരു സൃചിപ്പിച്ച പ്രാത്മക അവർ ചെയ്തു്. അവക്കടെ നേരു നോക്കിയവ

രെല്ലാം, 'കപ്പം! ഇം കമ്പിനക്ക് എന്നെന്താണ സഹടമാണ് വന്ന ഫോർത്ത്?' എന്ന വിഹാരിച്ചില്ലോ അത്തുമെല്ലാലും. അതുകൂടി വിളിച്ചും വാട്ടവും അവക്കട മുഖത്ത് പത്രകൾ മാറ്റിക്കൊണ്ടു.

ഉധഃപുജ കഴിഞ്ഞു തിംക്ക് ക്രമണ ഒഴിഞ്ഞുമുക്കും ചിന്നക്കും വന്ന നിവയ്ക്കും ഇളക്കാം തട്ടിയിട്ടില്ല. തവയ്ക്കും വൈദികയായിരുന്നു കൈകട കീഴംപോട്ടുള്ളും മാറി നും നടക്ക് വിനുമും കൊണ്ടുവെന്ന ഒരു വ്യത്യാസമും ഉണ്ടായുള്ളൂ. കൂന്താം കൊണ്ടുള്ള ദ്രാന്തത്തിനും ഇടയ്ക്കിടങ്ങുവിട്ടിരുന്ന ദിനുമാപ്രാസത്തിനും അണംപോച്ചും മാറിയാണും കന്നില്ല. പറ്റിരട്ടിപ്പുജക്ക് തൊഴിഞ്ഞുവും വരവു തുടങ്ങി. നടക്കം കല്പിച്ചിരുന്നു ഒരു അഭിഭാഷിക്കൊഴിമാന്തിരെ സമീ പിച്ചായിരുന്നു അവക്കട നില്ലും. സൗംഗ്രാമിന്നെങ്കിൽ ശരചരു അവം ദുരിയം അനന്തരാഹികവാൻ തുടങ്ങിക്കും കിരാതന്മായി പിക്കുന്നും. എന്നോ മഹാമഹിക്കും കൊണ്ടുവെന്നും അവക്കട മാറ്റുകമും അനാശ്വര്യാണെന്നും.

ഈ ധാട്ടത്തിൽ 'അരമേം!' എന്ന വിളി അവക്കട എത്തടി യുണ്ടാൽ. അദ്ദേഹിക്ക് മകൻ ചുള്ളി കിഴക്കു ഭാഗത്തുനിന്നും ഭാടിവന്നു അവക്കട കൈ കടന്ന ചിട്ടിച്ചു.

'എന്നു അം ഇരുയ്യിക്കം പ്രാതമിക്കുന്നത്' ഈ നി അം ഇപ്പോൾ വക്കമെന്ന വിഹാരിച്ചു് രണ്ടു നാഴികയായി കണ്ടതിക്കിക്കാൻ തൊഴു കാത്തിരിക്കുന്നും!

മിനമും:—അദ്ദേഹം ഇന്നു നീ ഉധഃപുജക്കു തൊഴുതിപ്പേണ്ടും ചുള്ളി:—ഉള്ളു് തിരക്കിൽ തൊൻ അം മുച്ചു കണ്ണില്ലും.

അം അം ചുള്ളും ചുരയിരുന്നു കുത്തി പ്രസാദം കിട്ടാനോനും നില്ക്കാതെ വിട്ടിക്കുവക്ക് പോച്ചി. ഒവനും കണ്ടതിക്കിട്ടി ചും എനിക്കു പണിക്കരുതുന്നു വിട്ടിവേക്കു പോണും. ഇന്നു പുതിയ രണ്ടുവു് കാണാമുത്തു മെന്നു പറഞ്ഞുമെന്നും.

മിന്നമു:—ഈരുതനെ, തൊഴുടിട്ട് പ്രസാദം വാണ്ണാതെ
പോകേക്കും ഇന്നാ, ഇതെടുത്തും. നമ്മൾ പോകിയാം
നിഃനൈക്കുന്നു, കണ്ണതിക്കടിക്കണ്ണം, പയററണ്ണം, കളി
കണ്ണം!! അങ്ങേട സുക്കടാന്നം അറിയും വേണെ.

മാതൃല്ലി:—എന്താ അമ്മയു് ഇതു സുക്കം! എന്നാട്ട ചറ
ഡതാവല്ലേ അറിയുംമുണ്ട്!

മിന്നമു:—നിഃനൈക്കാട്ട പറത്തിട്ടും പ്രത്യാഭന്നമാന്നം
ഇല്ലാംമുണ്ട്.

മാതൃല്ലി:—എന്താ അമ്മ അഞ്ചിനെ പറയണ്ടതു്?

മിന്നമു:—ലാട്ടിൽ നടക്കുന്ന കാവാഹവം കണ്ണറിയാനാ
വാത്ത പത്രക്കട്ടിയായ നിഃനൈക്കാട്ട് എന്തൊന്തും പറയാ
നാൻു്?

മാതൃ:—അതു തന്നെയാണെന്നും, എന്നിക്കം കേരംക്കണ്ണതു്.
പണിക്കരിച്ചുൾ്ള പച പുതിയ അടവുകളും ഇല്ലോടും
കാണിക്കാൻ തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. കളിരിയിൽ എല്ലോഴും
തിരക്കമാണു്. കട്ടികളായ തന്നെക്കും ഇല്ലോടും
പയററാൻ തന്നെ സൗകര്യം കിട്ടാറില്ല. അതാണു്
കണ്ണതിക്കടിക്കഴിത്തിട്ടും ചെല്ലാൻ പറത്തിക്കണ്ണതു്.

മിന്നമു:—കളിരിയിവെ തിരക്കെ നിന്നക്കറിയാവു. ഈ
കാവിൽ എത്ര സ്ത്രീകൾ—ഈല്ലേക്കിൽ അമ്മക്കാർ—
ഭേദമിരിക്കുന്നബേജുറിതെത്താനീയു്? അല്ലാസിക്കപ്പ
എത്രപേരും വാംകകയിക്കുന്നുണ്ടു്! ഇവിടെ ഇല്ലോടും
പാട്ടം താലാല്ലോടും തുടക്കിടുന്നുണ്ടു് നിന്നക്കു
റിയേംഡി ഇതാണു്, ഇതൊന്നും കണ്ണറിയാൻ കഴിവി
ല്ലാത്ത നിഃനൈക്കാട്ട പറത്തിട്ടെന്താനു് തോന്ത് മോ
ടിച്ചുതു്.

മാതൃല്ലി:—ഒരും വള്ളുന്ന കട്ടിയല്ലോ കുംമണ്ണ തോന്തും
അറിയും. അതിന്നമുവരിഡുന്നതു് അമ്മ പറത്തു

ତରିଲ୍ଲେ ? ଅନ୍ତେ, ତୋକିଲେବ ଓ ହାତିକଣେଳୁ ? ଲି
ମାରିଥୁ. ଚିଲ ଚିକିତ୍ସାକେ ତୋର ପୋଯିଷ୍ଟୁ ଏବଂ
'ମାତାଙ୍କଂ, ମାମଙ୍କଂ' ଏଗଲୁ ପରିଷ୍ଠାତର ଏକଟି.
ଏଗଲାତର ଆଶ୍ରମ ?

ମିଳନୁ :— ଅନ୍ତର ତରିଲ୍ଲେ କୀ ଆଧିକ୍ୟାଳେତର ? ଅରମ୍ଭ
ଯୁଦ୍ଧ ସଜନବୁ ଅନ୍ତରିକ୍ଷାକୁ ବ୍ୟାସିଷ୍ଟାଣିକିଳାନ
ତୁ ? କୀଯାଳୀଲେଟିକ୍ଟଂ ଲାଲ୍ଲାବ ବବିଶ ପ୍ରଯୋଜନ
ମେଳାନାହିଲ୍ଲେକିଲୁ ଓ ଏ କାହାତର ? ଅନ୍ତରିକ୍ୟାଳେବ
କାଳୁ କୀର୍ତ୍ତିତ ଅରମ୍ଭିତ୍ତ ମରାର
ଲାକ୍ଷ୍ମୀକୁ ପରିଷ୍ଠାଲେତାଯୁ ହୁଲ୍ଲି.

ମହାଶ୍ରୀ :— ଏଗଲିଟିକେ, ଏଗଲୋକୁ ହରୁ ବର ଅନ୍ତରିକ୍ଷ
ପୁରାଣ ଯାତୋଳା ଅରମ୍ଭ ପରିଯାତତରତରାତି ?

ମିଳନୁ :— କିମୋଟ ? ପରିହାରାଣି ଏଗଲ ତୋଳାତମତ୍ତୁ
କୋଣ୍ଡକୁତଳେ— ବିଟ୍ଟିକିଲେତିକ୍ଟଂ ଏଲ୍ଲାଙ୍କ ପରିଯାଠ. କୀ
ବେଳା କଟକ ?

ଅରମ୍ଭପୂର୍ବାଯାଙ୍ମ 2

ପରିଦ୍ରା ? କଷିତେତୁ ? ଚାନ୍ଦିଲ୍ଲିପୋତୁ ? ପଣିକର
ଶ୍ରୀତିକି ଅରିଲେତିଲ୍ଲି. ମାତାଙ୍କରେତ୍ରପୁରିଯୁ ଅନ୍ତର ସଂବେ
ଦୟମାତି ଅରମ୍ଭିତ୍ତ ସଜନେତ୍ରପୁରିଯୁ ଏକପାଞ୍ଚଶାଶ୍ଵତ
ତିକ୍ଟକଂ କୋଣ୍ଡ ? କଷିତିଲ୍ଲିକିଲୁ ? ପୁରାତ ପରିତାକ୍ଷରି
ଅବଳ ରାମ ବିଟ୍ଟିପୋତ ବିଟ୍ଟିକିଲୁ ? କାଟି. ଶୁତରାଟିତି
ଗୋକଣୀ ମିଳନମୁଖମ ମକଳାକାରୁ ପାତରାରୁ ?
ଝୁମୁପରେତ ପଢିଯିଲେମଣ ଛାତିକଣଙ୍କାଯିଲାନୁ. ଗୋରାପଂକ୍ଷ

യുത്തിൽ നടക്കുന്ന ചെറിയ വാതിലോടുകൂടി പണിചെയ്യുന്ന പരിധിയിൽ ഏറ്റവും മാടിക്കാണ്ടായിരുന്ന പള്ളിയുടെ വരവും അതു കണക്കെല്ലാം തന്നെ ചിന്നമുഖമയ്യും ഒരു രംഗം വീണു.

‘എൻ്റെ പതിനാറു’ എന്ന ഭാഗം വയസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു വരുന്ന വഴിയും കൂടിയാണ് ചെറുപ്പി. അട്ടത്രു വിരീതാർ പോകുന്നതും ഇതുള്ളകൾ കൂറബ്ലോ അക്കദാശം തുടങ്ങിയതുമായ ദുക്കാട്ടിനെപ്പും വെ അതിമനോഹരിയാണ്, തനിന്തക്കും പോലെയിരിക്കുന്ന അവരുടെ മേഖി. അംഗങ്ങൾക്ക് വഴിയുള്ള തുടക്കതോടുകൂടി മാറ്റുവായും കാർഡിയും ഇണങ്ങിക്കുകയും. മിടിച്ചും തെറിക്കുന്ന വിയത്തിൽ രക്തപ്രസാദം കേരംമാ സകലം നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കണ്ണിൽ കഴുംജാട്ടുന്ന തേജസ്സും വീര്യവും അരയട മനസ്സിനെയും കവക്കവാൻ രക്തിചുള്ള താണ്. കഴുവിട്ടാരെ കാരുണ്യമുണ്ടിൽ കൂറബ്ലോ പെജകാറി വരുന്നതാണ് ഒരു വയസ്സിനാൽ പ്രകൃതി. എല്ലാവരും ഇള്ളക്കി മറിക്കുന്ന അവരുടെ പുന്നയിരി അമ്മവു അനുഭവം കൊള്ളുകയെങ്കിൽ അതിലുത്തവുമീല്ലെല്ലാ.

ഈസ്വന്ന ഭാഗത്തവും തനവാടിന്ത്യവും തികഞ്ഞെ കു മകൾ ‘പതിനേട്ടവില്ലും പയരാ പാത്രിവില്ലും’ പറിപുത്തിവന്നേങ്കിൽ അന്നത്തെ അമ്മക്കും അതിവപ്പുറം ഒരു മഹാഭാഗ്യം വന്ന ചേരാനില്ല. പടിമാടിയ ചെറുപ്പിക്കും ഇക്കല്ലറക്കിയക്കവയുള്ള ഉമരപ്പട്ടി ചവിട്ടാൻ ഒരു നിമിഷം വേണ്ടിവന്നില്ല.

“നിന്നോ-പടിമാടം എന്നിങ്കു പിടിച്ചു” എന്ന അന്ന മൊറന്നം കൊണ്ട് ചിന്നമുഖമുണ്ടായെന്ന ഏതിനേരും.

ചെറു:—ഈന്ന പഠിച്ച അടവുകണ്ടാൽ പിന്നെ അമ്മയുടെ സംഭവാശ്വരത്തിന് അതിക്കണ്ടാക്കാൻ നാശപുരയുടെ

ମୀତ ଅନ୍ୟଂ ପିନ୍ଧୁଂ ରିଯୁକଣ୍ୟାଯිଙ୍କର ହୃଦୟରେ
ଅର୍ଥ୍ୟାସଂ.

ମିଳା:—ଏହିଗାତେ ଆଶେଷା କାଳେଟ୍.

ହାତ ପରିଷଳିତ ତାମିସଂ ଚାନ୍ଦିଲ୍ଲି ପିଟିଲେଖର ମୀତ
କୈ ମରିଥୁଣ୍ଡିଲ୍ ମରିଲେଖରୁ ଉତ୍ତରାକଷସନ୍ତତିଙ୍କ ଆରତ୍ୟ
କିମ କାବଟିଲ୍ପୁର୍ବିକିର ତରଣ ବାଜାନିମ. ମିଳାମୁ
ବହୁ ଚାକିରେଣ୍ଟିର୍ଦ୍ଦିର୍ଦ୍ଦ ମକଳେ କେଟିଲ୍ପୁର୍ବିତ୍ତି.

“ଚାନ୍ଦିଲ୍ଲି, ଏହେଲେର ଦ୍ଵାପାତତିଙ୍କ ହୃଦୟକିଲ୍
କାଳେ ଲୋକିଯୁଗାବୁକେନାଂ ଦେବାଲ୍ପୁର ବାଜା.”

ମର୍ତ୍ତା:—ଆମ ପିଲେନ୍ଦ୍ରାଯୁଂ ଦ୍ଵାପାତତିରେଣ୍ଟି କାର୍ତ୍ତିର ପିଟିଲ୍ଲିଲ୍ଲ
ଲ୍ଲୁର. ମାମାଙ୍କକମତ୍ତୁର କିଟକଳେ ଆଶେଷାକା.

ମିଳା:—ମକଳେ! ହୁକି ନିରୋଧ ପରିଯାଳୀ ଏହିକିମ୍
କରିଛୁଟି ଜୟର୍ବୁଦ୍ଧ ଆରାଯୁଂ ତୋଣାଣିଲ୍ଲା.

ମର୍ତ୍ତା:—ଏହିଗାତେ କେଳିଲେଟ୍.

ମିଳା:—ପରତୁଳ୍କାଲ୍ପୁତତିବେଳାରିକଣେ ତିକାଳାବାଯ
କେଷଗ୍ରୁତତିଲେଖର ଦୟିଲ୍ଲିଲ୍ଲୁଦ୍ଧ ଆ ପିରାବକାଯ ପର
ଦୟିଲ୍ ପତ୍ର୍ସ୍ କ୍ରିକଟାଳାଙ୍କ ମାମାଙ୍କଂ. ହୁଅପରେତତ୍ତ୍ଵ
ଦିପସଂ ନିରାକାଳ୍ପୁତତାଙ୍କ ହୁଏ ଉତ୍ସବଂ. ପୁରୀ
ତନକାବଂ ମରତିଲ୍ଲୁ କେରାପୁତତିଲ୍ ପ୍ରିଲ୍ଲୁରାଷ୍ଟାକଳମାଙ୍କଂ
ପେଗ୍ର୍ ନାଟତିପରକା ଆରାଯାପିକାଙ୍କ ଆରତ୍.
ନାଟଵାଞ୍ଚିକରେଲ୍ଲୁର ଆତିଙ୍କ ପରିଯାରଣାର୍ଥାକ୍ରମି
ପିତତଣା. ଆତିଲ୍ କୈ ନାଟଵାଞ୍ଚିରେ ମେଳିକାର୍ଯ୍ୟ
ମରାଙ୍କ ଆଵଶ୍ୟକିକଂ. ହୁଏ ନମାନଂ ପାତ୍ର ରାଜାରାଜ
ପାତ୍ରିତ୍ତର୍ ନନ୍ଦାର ତନ୍ଦୁରାକଳମରାଯିକଣା. ଆଶେ
କେନ୍ଦ୍ରିରିକଣ କୈ ତପଣ ସାମ୍ରାଜ୍ୟିମି ନନ୍ଦାର ତନ୍ଦୁ
ରାଜା ଲୋଲ୍ଲିତ୍ତ୍ ନିରାକାଳ୍ପୁତତାଙ୍କ ନିରାକାଳ୍ପୁତତାଙ୍କ.
ହୁଏ ଆଵମାନଂ ତିକାଳୀଙ୍କ ପିଲେର ମାମାଙ୍କଂ ମରତିକଙ୍କ
‘ମାତିବର’ ପୋବାର ତୁଳନା.

ಮಹತ:— ಏಂತಾಗು 'ಮಾಡೆರ್' ಎಂಬೆವಶ್ವಾಂ—?

ಮಿಂ:— ಇತ್ತಾಯತ್ತು ನಾನುದೆ ತಯುರಾಣಿಗೆ ಪೆರಿಂ ಅವಿ ಈ ಏಂತಿಕೊಂಡ ಪೋಕಣಾಗಿ, ಸಾಮ್ರಾಜೀಯಿ ನಿಲಪಾಡು ಗಿಡಿಕ್ಕಣಿಯಾಗಿ ಅವರು ಏಂತಿತ್ತು ಮಾಹಾಕಂ ದುಡುಕಾಣ ಪಡೆಬಳ್ಳಂ. ಮದ್ವರಾತ್ತು ಅನುಂಬ್ರಂ ಪಡುಾಳಿಕಂ ಉಣಾಕಣಾತಿಗಂತೆ ಅವರೊಂದು ಆಸಂವೆತಿ ಏಂಲ್ಲಾ ವರಂ ಚಾವುಂ. ಅನ್ನಾಗೆ ನಾನುದೆ ತಯುರಾಣಿಗೆ ಮಾನಂ ರಹಿಕಾಸ್ತವಣಿ ಚಾವಂಗಾಂತಿಗಿ ಪೋಕಣಾವರೂ ಈ 'ಮಾಡೆರ್'.

ಮಹತ:— ಅಂಥ್ರಾಂ ಅವರಾಯಂ ಕಡಡಿ ವರಿಲ್ಲಿ?

ಮಿಂ:— ಹ್ಯಾ. ಇತಿಗೆ ಕಾಡು ವಿಕ್ರಿಕೆಗಿನು 'ಕಾಡುಂ ತರಹಾಹಿ ಗ್ರಹಾಪೆರ್ ಪೋಕಣಾಮಣಾಣು' ಅರ್ಥಾಗಂ. ಇವಿಟಕಿನು ಪೋವಾಗಿ ಅರಹಮಿಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ಏಂಣಾಯಿ ಕಣ್ಣ ಅಂಹಣ್ಣು ಉಂಬಾಯಿ.

ಮಹತ:— ಇತಿಗೆ ಇತ್ತ ವಾಸ್ತವ್ಯ. ತಿಕಣೆತಾವೆ ಪೋವಾಗಿ ಪಾಕಿಷ್ಟಿ ಎಂಣಾಗೇ?

ಮಿಂ:— ಅನ್ನಾಗೆ 'ವೆಸ್ಯ' ಹೊಣಾಮಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೂಸಂ ತಿಕಣೆತಾಗಂ ಮಾಹಾಕಣಾತಿಗೆ ಮಿಯ ಗ್ರಹಕಾಣಿ ಹರಿತಗ್ರಹ ಪೋರೆಯೆಹಿಲ್ಲು ಕೊಲ್ಲಾಗಿ ಸಾಯಿಕಣಾವರಂ ಮಾತ್ರಂ ಅತಿಗೆ ಪೋಕಾಗ್ದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಮಾಮಾಹಂ ಹಿಂತಾಯಿ ಪಿಗಣೆತ ಮಾಮಾಹಣಿಗೆ ಅಲ್ಲೂಸಂ ಗ್ರಹಣಾಕಾರಾಯಿ.

ಮಹತ:— ಪೋಕಾಗಾಳಿಲ್ಲಣಿ ವಿಹಾರಿತ್ತು ಅಂಮ ಸಹಂ ತ್ಯಾಗಣಿ.

ಮಿಂ:— ನೀ ಏಂತಿಕೆಗಣಾತಿಗಂಹಣ್ಣು ತಣ್ಣ ಸಾಮ್ರಾಜೀಯಿದೆ ಅರಂಹಾಗಿ ನಿಂಬಿಗೆ ಕಮಕ್ಕಿರಿಕಿಲ್ಲೇ? ಪಿಗಣೆತ, ಪೆರಿಗೆ ಪೋಯಿಗಣ್ಣ ವರತಾಣಾಗಿ

ചാള:—അമ്മയുടെ അന്നഗുഹ ഉണ്ടെങ്കിൽ തൊൻ പോകാം. നമ്മുടെ തറവാട്ട് പാരയ്യറുത്തിനു് ഒട്ടം കുറവുവരാതി രിക്ഷവാൻ ദോഷകയ്ക്കും ചെയ്യാം. ഇന്ന ഏതേനു് അഭിച്ഛിക്ക കണ്ണിട്ടു പണിക്കരാത്തുതന്നെന്ന അത്രതലപ്പുകു്.

മിന:—അങ്ങിനെ ഏന്തേരു മകൻ ഒരു പേരെടുക്കാൻ സാധിച്ചാൽ പത്രംശാസം എററി നടന്ന ഇം വയറി റം പുന്നം കുഡയിച്ചിട്ടില്ലെനു് സമാധാനിക്കാം. പഞ്ചക്ഷ നീ ഇഴും തയ്യാണണ്ണല്ലോ എന്നാണു് എന്നിക്കുജു മനസ്സാവം. ഒച്ചണ്ണതു് എന്നെന്നെന്നായായാലും പോന്നാം. എന്നാൽ ചേരോട്ടുകൂടിയാണെങ്കിൽ അതും അതശേഷ സമാണണ്ണല്ലോ.

ചാള:—ഈകാരണപരമാക്കുന്നും അമ്മയുടുമ്പും അന്നഗുഹ മുണ്ടെങ്കിൽ പേരെടുത്താളും എന്നെന്നനിക്കു് ഉറ പ്പുണ്ടു്.

മിന:—എന്നാൽ ഏന്തേരു മകൻ ഒരു തന്ത്തിക്കാളും. പണി കുറച്ചുണ്ടൊക്കു പറഞ്ഞു് അതിനുള്ള അടവുകൾ അല്ല സിപ്പിക്കാൻ പറയും.

3-ഓ അരലപ്പായം

അമ്മയുടെ അന്നഭത്തി കിട്ടിയാട്ടുകൂടി ചാളണ്ണി അരളുതന്നെ നീ മാറിയെന്ന പറയണം. അതിനുണ്ടെപ്പോലെ അവന്തേരു നടപ്പും സംസാരവും ഒരാഴവരം കൊണ്ടേപോലെ യാണി. ഏപ്പോഴും പണിക്കരാത്തേന്തേരു വീട്ടിൽ തന്നെയാണു്. കൂളിച്ചു തൊഴിയ്ക്കു വരുന്നവും അവന്തേരു അമ്മയുട്ടുടി

അവനെ കാണാൻ സാധിക്കുമ്പോൾ. പണിക്കരത്തുനം ഉസ്സാധം ന്റടി. പറഞ്ഞതിലിംടി കാണിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ശിശ്രൂഷ എത്തു മര്യാദാ അത്ഥാത്മാക്കി സൗഹിക്കാത്തതു് അനുമോദിക്കാത്തതു് ഡുക്കറു ശിശ്രൂഷ പാജയം” (പുതുനിൽക്കിനം ശിശ്രൂഷനിൽക്കിനം പാജയ മാണം ഇച്ചരിക്കേണ്ടതു്.) ഏന്നാലും പണ്ടിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞതി കൂടുതു്. പണിക്കരത്തുനം ആശാധിക്രമാധരതിൽ പരി താപധും തുടങ്ങി. ചന്തളിയുടെ പാടവത്തിനം അലുഹ ത്തിനം അണസരിച്ചു അടവുകൾ കാണിച്ചു കൊടുക്കാൻമുള്ള കെവ്‌പു് തനിക്കു കുറഞ്ഞതിലായിരുന്നു അംഗീചത്തിനം കുണ്ണിതും. ഇങ്ങനെന്ന നബദ്ധ രാധുക്കൾ ചന്തളിപറിച്ചുതും കാണിച്ചതുംായ വിഭ്രകർക്കു് അവസാനമില്ല. വായു തനാരി കേട്ടുകൂടി ഏതെങ്കും കംണിച്ചു കൊടുക്കാത്തതനെ കാട്ടാമെന്ന മട്ടായി ഒരു തീപ്പോരിപോലെ പറന്നകളിക്കുന്ന കൊച്ചു മിച്ചക്കണു്. നാബാം ദിവസം പാതിരാവായപ്പോൾ പഞ്ചക്കരിച്ചുനം കണ്ണംപോന്നായി. “ചന്തളി, ഈ നാലൂടുവോശും ഇം പറിച്ചതുാക്കു നിന്നുക്കു പ്രയോഗി ക്കാൻ സാധിച്ചുകൂടിയ നേരുക്കിൽ നമ്മുടെ സംഘം ഇയള്ളേണിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ സാമുത്തിരി നടത്തുന്നമാംകും അവ സാനിക്കും. ഏനിക്കു മുമ്പിപ്പെത്തെ ആശമല്ല ഇപ്പോൾ. നിന്നെന്ന ഉസ്സാധവും മിച്ചക്കും കാണുന്നും ഏനിക്കു് പിന്നാലും വയ്ക്കാൻ തോന്നുന്നതുമില്ല.”

ചന്തളി:—പണിക്കരത്തുനം അല്ലപ്പാനിക്കാൻ കഴിവു കുറവായതു് എന്നേൻ നിർഭലാഹും. മാമാങ്ങസ്ഥാവത്തു ചെല്ലു സേവാപം കൂട്ടിയാണുനം പറഞ്ഞതു് എന്നെന്ന അരകുംപരി വാസിക്കുമ്പോൾ. കൈയ്യുമിച്ചക്കും മെയ്യുമിച്ചക്കും കുളി

യാച്ചന്തരു് പ്രായത്തിവല്ല കരളിപ്പിലും കരകളിൽത്ത പ്രശ്നാഗ്രഹണാഥത്തിലും മാജ്ഞാരാമ' യാഥി സ്ഥിത്യാൽ കൊള്ളുമെന്നു് എനിക്കു് മോഹമുണ്ടു്. പിന്നു ചാഡവർ പോവാനായി അഴിപ്പില്ലോ എന്നു് അഞ്ചുഡിള്ളു മന്ദ്രല്ലും തീക്കംഡിള്ളും വേണം. ഇതു കൊണ്ടുകൊയാൻ തോൻ ഇരുന്നാമനെ ഇതു യികം ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചതു്. വാസ്തവായതു് ജനറിഷാത്തി കിലു. ചൊറുക്കണം. ഈ തീ ഇരുന്ന വായുത്താമി പറ ഞൗം മതി. തോൻ കേട്ട പയററിക്കൊള്ളും. ചോരാത്തതു പറഞ്ഞു തന്നാൽ മതി. കാണിക്കാൻ കുഴല്ലേപ്പുടേണ്ടു.

പണിക്കാൾ:—ചന്തള്ളി നിന്നെങ്ങും ഒരു ശിഷ്യർ എനി ക്കിത്രു പരു ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നീ നമ്മുടെ നാട്ടിനും കേളി ചൊന്തിക്കുമെന്നു് എനിക്കു മുഖ്യ തൊന്ത്രിക്കി കുണ്ടു്. ഈ നാവയുടിപ്പസമായി നീ മെയ്ക്കാണ്ടു് കാണിത്രിക്കുംഭുത്തിലും എനിക്കു പ്രതിക്കൂട്ടിൽ എറു മന്ത്രങ്ങൾ കവിത്തിക്കുണ്ടു്. നിന്നുകൊത്തു ഒരു “പണി കാർ” മുണ്ടി മാമാക്കിനു പോകുന്ന ചരിവാകമില്ല. നിന്നെ എനിക്കു രണ്ടു ഏകയും കൊണ്ടും അന്തരുഹി ക്കാണ്ടു.

പണിക്കാർത്തുണ്ടു അതിനീപ്പാടം തവക്കിച്ചു വാന്നിയ തിനു ശ്രദ്ധം പാറാറു മരകളിനു വംശത്താമി അംഗീകാരം ഉത്തരിക്കുന്നതോടൊപ്പും ചന്തള്ളി പയററിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഒന്നും വെളിച്ചുമാകാം.

“മനംപ്പുന്നായി സാധിക്കുന്നതും ജനതിൽ കവിതയെന്നും നിന്നുക്കാവിവുണ്ടു്”. ഈനി ഇംഗ്ലേഷ് കാര്യാല്പാം മാത്രമേ വേണ്ടു. ദോത്തുകളിച്ചു അഞ്ചുഡൈ തോഴുതു് ചാഡവർ ഭാണ്ഡാ

നീക്കടിക്കൊള്ളു” എന്ന പിണ്ടം അനുഗ്രഹിച്ചു” പണ്ണിക്കാരത്തിൽ
മഹാശ്രാവിയെ സ്വന്തമക്കുന്നപ്പോൾ അവിംഗനം ചെയ്യും
യാത്രയാക്കിയപ്പോൾ,

“ഇംഗ്രേസ്മൻാം ഗ്രാമവെന്നം രണ്ടില്ല
നിശ്ചയിച്ചുാക്കംബാംക്കാനതന്നെ”

എന്ന പറത്തു” മുക്കാമനെ തുപ്പനാക്കി മഹാശ്രാവിയും
വിടവാൽ.

ഇന്ദഭംബയുടെ അനുഗ്രഹത്തിനു ചെറിയമായുടെ സം
സ്ഥിരം സഹായിക്കുമെന്നാറുള്ളുജീ മഹാശ്രാവിനേരേപായതു”
വീട്ടിവേക്കാൻ. മഹാശ്രാവി പയറൻ വെളിച്ചാക്കിയതു
ഡോഡ ചിന്മാരുവയും അവനെ കാത്തിയന്നാക്കണ്ടതനെ
നുനം ഘുലംത്തി. ഒഴുകി പടിക്കുവേക്കു” നീട്ടിക്കോണാണ്ടേയി
നന്ന അവക്കുടെ ഇരിപ്പും.

പടിമാടി വരുന്ന കക്കന്നക്കണ്ടു” കൂദമയ്യുട്ടിക്കണ്ട
അനുമ മറിയുന്നതിനും അവനെ കൈടക്കിപ്പിടിച്ചു” “മഹാശ്രാവി,
'മാഡവർ' പുറപ്പേണ്ടതാണിന്. നിന്മോട് പറത്തുനു
മതല്ലോ” നിന്മക്കു” കവിക്കറിയപ്പാവിരിക്കുന്നപ്പോ. ഉണ്ണം
ഉറക്കവും ഉച്ചപ്പക്കിച്ചാൽ പിന്നെ തടി അയിക്കും താണ്ടുകൊടി
നിന്മേൽ തടി ഉറയ്ക്കാത്തതുകാണും.”” എന്നു” കുറവം
മഹാശ്രാവിച്ചു.

മഹാഃ—ഒക്കറിയ കവി ഖരങ്ങളുമെക്കിൽ മാമാക്കുമ്പവ
ഞ്ഞത്തി ചോകതി ഇയിക്കുന്നാം. ഉണ്ണാനും ഉറങ്ങാനും
അതു കുറിത്താലും സമയമണംപ്പോ.

ചിന്മ—നീ കട്ടികളി വിട്ടു ഇതു കൂദാം കാരുഞ്ഞിവിറ
ഞ്ഞുമനും തൊന്ത കയതിക്കില്ല. വാക്കിയതനെ വയ
ല്ലിലിരട്ടി മുള്ളു തോന്തിക്കുന്നാം.

മഹത്:—ശരത്തിവിരട്ടി മൃദ്ഗു് അപൂർത്തിക്കും ഇന്നി തോന്തം..

ചിന്മ:—നിജൻറെ സംസാരം ഒക്രംക്കഴുവും സന്തോഷവും

സന്താപരും കരശപാലും എൻറെ ഉള്ളിൽ തിളിയ്യുന്ന.

മഹത്:—ശരത്തെന്താ?

ചിന്മ:—നമ്മുടെ മാനം രക്ഷിക്കാൻ ഒരു കൂട്ടിയുണ്ടായതിൽ

സന്തോഷം.. ഇതു കെട്ടാൻകാവന്തെ കത്തവല്ലേ
എന്ന സന്താപം.

മഹത്:—മണ്ണും തട്ടിക്കഴിച്ചാൽ കൊണ്ടതുമില്ല കൊടുത്തതു
മില്ല എന്നാവില്ലോ?

ചിന്മ:—ശരതാവില്ല, മാനം രക്ഷിച്ചാൽ നേട്ടം വീശി
തന്നെയാണ്.

മഹത്:—അഭ്യന്തരതന്നെയാണ് ഒരു വീരമാതാവു പറച്ചു
ണ്ടതു്. നമ്മുടെ ദൈവിക പ്രോക്ര. ഏകക്കം പവത്രം
കൂട്ടാൻണ്ടു്.

4-ഓ അരിലുപ്പാത്രം

‘രാംവർച്ചപട’ പ്രോക്രന്തിൻറെ ഒരുക്കണ്ണം വള്ളുവ
നാട്ടിൽ തക്കതിയായി നടക്കുന്ന. ഇക്കുറി പ്രോക്രന്ന സംഘ
തന്റെ പതിനാറു വയസ്സായ ഒരു പണിക്കർ കൂട്ടിയുണ്ടെ
നാളു വത്തചാനവും നാട്ടിൽ അതിവേഗത്തിൽ പരന്ന.
ചിലക്കംതിൽ അക്ക്ലം, ചിലക്ക് പരിഹാസം, ചിലക്ക്
അസൃഷ്ട, പലക്ക്, വെറ്റു എന്നീ നേരിട്ടെന്നായിരുന്ന ഇന
ഞാളിടെ ഇടയിൽ ഇരു വത്തചാനം വള്ളുത്തിം കോളിക്കും.
‘മാഡവർച്ചപട’ ക്രൂശമണ തിരക്കമാഡക്കന്നിനാം സമീപമായ്

പറും പാർശ്വവും കൊക്കി സ്വത്തും തുടങ്ങി. അവർ ടെ എത്തിയും ചുള്ളിയുറി കായികവിവരങ്ങൾ വലിച്ചുതാഴുട്ടി ആ കമ്പികാബാലിക്കൂവിൽ ബഹുജനവും പതിനേണ്ടു വൻഡിച്ചു. ‘അതാ ചുള്ളിപ്പുണിക്കർക്ക്’ ‘ഈതാ ചുള്ളിപ്പുണിക്കർക്ക്’, എന്ന് ആ സിംഹക്കു യെ കാണുന്നവർ അവിനെയും ഇവിനെയും വെച്ചു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. കട്ടാം, വാദം ഇവ കടയിക്കുക, കാത്തിന്റെ മുന തുപ്പിക്കുക, പരിവു പോടി തുച്ചു വെയ്ക്കുക, ആരു കുപ്പ അവക്കിക്കുക, ചുരുങ്ങാം പുതിയതാക്കുക, പുതിയ കുച്ചു നെന്തും കുച്ചുക്കുക ഇവക ജോവികളിലേർപ്പുട്ടിക്കുന്ന ചുള്ളിയെ കമ്പികാബാൽ പോലും ചിന്നമുഖമയ്യു കിട്ടാതെയായി. അവയം, കൊണ്ടുവരുന്ന സാമാന്യങ്ങളും അതുകൊണ്ടും എററിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ട സൗകര്യത്തി നായികക്കിവെയ്ക്കുക, പോരാത്തതു് വകത്തിയ്ക്കുക, മണം കാരണത്തു മാറ്റിവെച്ചു് പുതിയത് ആ സ്ഥാനത്തുവെയ്ക്കുക, ഇങ്ങിനെ പവ കാച്ചുങ്ങാംകമാണി ശ്രദ്ധ വിനിക്കുന്നതുചു പോന്ന. അധികം മകൻം തിരക്കിണ്ണൽ തിരക്കു തന്നെ. ചിന്നമുഖമയ്യു് മനസ്സിനു യാതൊരു ശാഖവുംവുമില്ല. മകൻവെണ്ടുന്ന ഒക്കങ്ങൾാം ഒരു കവുംനാത്തിനെന്നപോവു സംഭവംശാദ്ധ്യത്താഴും ഇംഗ്രേഷയോടു് തുടി തെയ്യാരാക്കുന്നു. ‘ഇങ്ങിനി വാതവുണ്ട്’മുള്ളു പോകുണ്ട് മക്കൾനെതന്നുണ്ടു കുന്നാവിച്ചാരും അവരെ അവട്ടിയതെന്തായില്ല. അക്കാവതന്ത വിരകാതാക്കരു തങ്കീരുക്കു മകളുംകേയു മരണനെന്നപ്പുറി കുടംതന്നെ സക്കലപ്പുട്ടിക്കുന്നില്ല. തന്ത്വാട്ട് പാരവയ്ക്കും, യംജാലിമാനം, നാട്ടിന്റെ കരകൗണ്ടത കുളി, ആ നാട്ടിവു വീരംഞ്ഞകുടു തുടന്നുകൊണ്ടുള്ള കീർത്തി, ഇവ പുംബത്തിക്കുണ്ടു

വകന്നതായിരുന്ന് അവൻ എല്ലാറിനും മീഡിഷാന്റി ദണ്ഡി
ചുംകന തമ്മം. ‘കൊള്ളാത്ത കുട്ടിക്കു് കൊട്ടു്, കൊള്ളാന
വൻ പട്ടു്’ എന്നായിരുന്ന അവക്കട പ്രമാണം.

മാമാങ്ങയാൽ അട്ടക്കണ്ണോടും തിരക്കാന്നും കുന്നിവയ്ക്കു
യുടെ നടക്കൽ തിരക്കു കൂടിക്കൂടിവന്നു. ‘ഹാവേർപ്പ’യിൽ
പെട്ടു നേരിച്ചു തൊഴാൻ വക്കുവോടും എല്ലാവക്കും
ബുദ്ധിശാസനത്തോടെ വഴിക്കാറിക്കൊട്ടക്കുന്നു. കാരണവന്നാൽ
ചിലവരെ വിളിച്ചു് കാരഭാഗന്നപ്പണിയും ചെയ്യുന്നു.
ഉച്ചപ്പാടു്, മത്തപ്പുതിറിറിക്കു് കൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടത്, അസ്സ്
മിച്ചും കുളം പാടു്, അതുകഴിഞ്ഞു് രാത്രി താവപ്പുംഖി,
ഇന്നനേര പലക്കുടയും വഴിപാടായി ദിവസവും കാവിൽ
അടിയന്തിരങ്ങും മറക്കു നടക്കുന്നു. ശ്രീ മുഖസ്ഥാനത്തും
മാത്രംബയിലും ‘ഹാവേർ’ തൊഴാൻ വക്കുവോടും ശാന്തി
ക്കാർ അവക്കു തിൽമ്മവും പ്രസാദവും കൊട്ടക്കാൻ ‘തോൻ
ഞാൻ മുയു്’ എന്ന തന്ത്രിൽ ദയനീ നില്ക്കുന്നു.

അണ്ണിനേ പോകുണ്ട ദിവസം ഫൈതി. ‘ഹാവേർ’
നുറുപ്പേക്കും ശ്രീമുഖസ്ഥാനത്തു വന്നനിന്നു് പുതുമന്ത്രം
(വാളുവനാട്ടുംചെന്തിര മഞ്ഞിയുടെ വീട്ടിലെ ദൃത്തമു)യുടെ
കൈയിൽനിന്നും ഒക്കെള്ളുറാധവാൺ, അവക്കുടയും തിര
ക്കാന്നും കുമ്മയുടേടുക്കും. അണ്ണലും വാൺ പോകുണ്ടും
മെന്നാണു് പുരുഷ ആഹാരം. അതിനു് കാവിഡേക്കു പോകാ
ന്നും കൈക്കാനും കുട്ടിക്കുട്ടി മഹാശ്രീ കെട്ടുകെട്ടി നിന്നു് അമ്മ
ഡേ അടവെടുത്തു നമസ്സിരിച്ചു. അമ്മദേ പ്രക്കഥിനാം
വെക്കുന്നതിനു പകരം അവക്കട നാലുവരുത്തുക്കും മുന്നും
പിന്നും മുന്നും തവണ മരിഞ്ഞു് അഹാന്തിൽ കെട്ടിയ കെട്ടുക
കളാണും പതറാതെ വിണ്ണം അമ്മയുടെ മുയാക്ക തവ
ക്കനിച്ചു തൊഴിതു നിന്നു. ധാരു ഹോടിക്കാൻ നില്ക്കുന്നു

വിരക്കാരൻറെ തവയിൽ അനംഗപരിക്കാനായി ഒക്ക് വെച്ചു
പ്പോൾ ചൊറ മാതാവിനു കുട്ടിനേരത്തോട് രബ്ബും
വനില്ല. ഉടനെ ദൈർഘ്യവലംബിച്ചു കുറക്കുത്തിവെ എന്നു
മാത്രകാംതാവ്—

“പോമകനെ! നീ നമ്മുടെ നാട്ടിനെൻ്റെ മാനം രക്ഷി
ച്ചു വരിക” എന്ന് അവനെ ആരീംവദിച്ചു.

മഹത്താൻ:—മാനം രക്ഷിച്ചതു കുണ്ടുമാരും ഞാൻ തുപ്പി
പ്പുടക്കയില്ല, അങ്ങും! നമ്മുടെ നാട്ടിനെൻ്റെ പേരും,
അംമയുടെ പേരും എൻ്റെ പേരും സൃഷ്ടുചന്ദ്രമാരകളും
കാവങ്ങളും ഞാൻ നിലവനിൽക്കും. ഞാൻ പോയാലും,
ക്രാവരുവമില്ലാതെ ആർക്കു നാശം മാത്രം വരുത്തുന്ന ഇംഗ്രേസിനു... ഞാൻ
എല്ലാം ശ്വാക്കമാതാവിലും എൻ്റെ അംഗങ്ങിലും സമർപ്പി
ക്കുന്നും.

ചിന്നമുഖ:—ഒര ‘അമ്മ’ എൻ്റെ കുട്ടിയുടെ അതലുഹണ്ണളം
ആകർശനങ്ങളും നിറവേററ്റേട!

അങ്ങനെ അവൻ പിരിഞ്ഞു. കാവിഭക്ക് “അംമയും
മകനെ ശാശ്വതമിച്ചു.

5-0 അലബ്പായം

ധിംഡാസത്തിൽ വെള്ളത്തവാവിനോട്ടുത്തിട്ടാണ് മാമാങ്ങം അരംബാഷിക്കാറുള്ളത്. അതിനും ഒരു നാലു ദിവസം മുമ്പ് ‘ചാദവർ’ വള്ളുവക്കാനാതിരിയുടെ പര ശൈവമായ തീരമാസ്യാക്കന്നിവയ്ക്കു കമ്പിടാണും, ചുറ പ്രേരിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി ‘പുത്രമനയമ’യുടെ കൈക്കിൽക്കിനും കൈകളും ചുമ്പിക്കുകവാൻം, കൊന്തത്തിനെല്ലതിക്കഴി തന്റെ. അവക്കുടെ നാട്ടിക്കിനും ‘ചാദവർ’ രൂപവിൽ കഴിക്കുന്ന കൈക്കാമാണു്. അതിനുശേഷം അവർ കരുംകു കൈത്തിരു സാധനങ്ങൾ വഴിക്കു ഉപഞ്ചയാഗിക്കുവ സ്ഥാതെ ഇരുന്നാൽ എന്ന പട്ടണം വള്ളുവനാട്ടിജീവൻ അതിത്തി കഴിഞ്ഞാൽ പതിവുള്ളൂ.

‘പുത്രമനയമ’ അക്കവക്ഷയോടുകൂടി തിരക്കാസ്യാം കുന്നത്തമയെന്നാഴ്തു മുന്ന പ്രഭക്കിണും വെച്ചു് ശ്രീമുഖ സ്ഥാനത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഡാഹത്തായി ‘ചെങ്ങു’ പരിപ്പി കാണും. ‘ചാദവർ’ക്ക് ഉള്ളടക്കാടുകാണജു ചോറു് ഒരു വബിയ ചെവാൻകു ‘ദഹണ്ണക്കാർ’ അവക്കുടെ മധ്യിൽവെച്ചു കൊടുത്തു. അതിനും പ്രശ്നപ്രകമായിണ്ടാക്കിയ ചട്ടകവും കോ മികയും ചോറിന്നമീതെ നിരത്തി. ഒരു ചെറിയഉകളിയിൽ തന്റുള്ളു് ധാക്കത്തിനും ചോറെടുത്തു് ‘പുത്രമനയമ’അന്തു വല്ലും ഉപഭംഗങ്ങളും നെയ്യും ചെത്തൽ കഴിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ‘ചാദവർ’ പട്ടികയിച്ചാണ് പേരുകൾ ഓരോന്നായി കാഞ്ഞുകാർ വാക്കിക്കാണും ആരംഭിച്ചു. ഓരോയുത്തരായി മരനാട്ടവനും അവർ ‘പുത്രമനയമ’യെ വന്നിച്ചു് ഉള്ളവാങ്ങി അണിനിനിര നും. രൂപവിൽ ചാത്രിന്നി ‘പുത്രമനയമ’യുടെ മധ്യാകെ വന്നനിനും ഉള്ളജ്ഞാ കൈക്കിട്ടി. ഒരു കൂട്ടിക്കു ചേന്ന് വമയ

തേരാട്ടുട്ടി അവൻ നില്ലുംനാതുകണ്ട് ‘പുതുമനയമ’ കൊഞ്ഞു
കുറ്റതാട്ടുട്ടി “ഒല്ല, കുട്ടി, നിശ്ചന്തിനാ പോകുന്നതു്? മാവേർ’ പോകുന്നതു് വെറും ഉത്സവം കാണാന്നല്ല ഏന്ന
ജ്ഞാനു് നിന്നുണ്ടിരുത്തുട്ടും നിശ്ചയാദ കുട്ടിയാണ്, എന്നും
മന്മുഹമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഉരുളതയന്തിനു് എനിക്കു
സങ്ഗതാപം തന്നുള്ളൂട്ട്” എന്നു് അല്ലോ വിസ്തരം
കാണിച്ചു.

നീട്ടിയ കൈ പിൻവാസിച്ചു് മഹിളാ “അമേ!
‘മാവേർ’ മാമാക്കതിനാ പോകുന്നതെന്തിനാണെന്നു്
എന്തേറു അമു എനിക്കു പറത്തുതന്നിട്ടുണ്ട്. ഇല്ലെങ്കിൽ
ഞാൻ ചുമയമണിത്തേരു് അയുധതയാട്ടുട്ടി പുറപ്പെടുമോ? മാമാക്കതിനാപോയി പടബെട്ടാൻ എനിക്കു കെൽപുണ്ണെ
നു് അമുക്കു വോയ്യും വന്നിട്ടു്, അമു എനിക്കു് ഉരുളു
തന്നാൽമതി” എന്ന എതിർച്ചുദം ചെയ്തു. ഉടനെ അ യുവ
കുസരി അ നിന്നന്നിവയിൽ കാണിക്കേറു ചുവട്ടിവെങ്കു് ഒരു
പക്ഷി പറക്കുന്ന വേഗത്തിൽ ഒരു മറിച്ചിൽ മറിത്തേരു്
അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ഇംഗ്ലൈഥനു മറിഞ്ഞു നിന്നു്
‘പുതുമനയമ’യെ തൊഴുതു. (ഇങ്ങിനെ മറിഞ്ഞുനിന്ന
കാടിനു് ഇന്നും ‘മാവേർകാട്’ എന്ന പേരുണ്ടു്)

ഈ അടവു് അവിടെ നിന്നിരുന്ന എല്ലാവഴിയും,
പ്രത്രേകിച്ചു് ‘പുതുമനയമ’യെയും അഭ്യന്തും കൊണ്ട്
അവയഘൃപിച്ചു.

താൻ അല്ലും അവൻറെ പേരിൽ അവിശ്രദ്ധം പുജ
ൾിപ്പിച്ചതിൽ പദ്മാത്മാപദ്മനാഭ കുട്ടി ‘പുതുമനയമ’
നല്ലോയരു ഉരട്ടി.

“എക്കെനി! നിഞ്ഞെന്ന അമുഡാണു് ഭാഗ്യവതി. എന്നു
നിന്നെന്ന കുട്ടിത്തം കണ്ടു് കയത്തുറയാൽ സാധിക്കാതെയാ
യതിൽ കീ അരിശം കൊള്ളുകയ്ക്കു്. ഈ അമുയുടെ കിററം
ചെറുക്കുക. ഇക്കുറി പോകുന്ന ‘മാവേർപട’യിൽ ഫായറ്

കൊണ്ടു് നീ ഒട്ടവാനെക്കിലും അതയുംകൊണ്ടു് നീ ദന്താമനാണ്. നീ യള്ളുവശക്കാനാതിരിയുംടങ്ങും ഈ നാട്ടിപ്പോയും മാനം രക്ഷിച്ചുവരിക. നിന്നക്കുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ തൊൻ സ്വാദ് അയിക്കാക്കിട്ടുണ്ടു്.” എന്ന പറഞ്ഞു് അവർക്കു കൈ പിടിച്ചു് ഉദ്ദേശ്യം അതിൽ വെച്ചുകാട്ടുതു.

ചൗളി അതു വാണി, “ശാമ്മയുടെ അന്നറുഹമുഖജീവിക്കിൽ തൊൻ ചേരും ചെക്കുമയും നേടി നമ്മുടെ നാട്ടിപ്പോൾ കേളിപ്പോണിച്ചു വരാം” എന്ന ‘പുതുമനയമു’യെ സമാധി നില്പിച്ചു വണ്ണിന്നിനു.

അതു കണക്കപ്പാശ മാദ്വാർ പാണിക്കണ്ണാരിൽ തലമുന്ത രജരഫ്പുണികൾ മുന്നാട്ടുവന്ന ‘പുതുമനയമു’യെ തൊഴുതു്, “‘പുതുമനയമു’ തെന്തുള്ളാവക്കും അഞ്ചാണം. അവരുടെ വാക്കു പഴുതെയാകയുംബില്ല. ഈ ചൗളിക്കെട്ടിപ്പുണികൾ ഇന്നു കാണിച്ചു വിഭ്രകാണ്ടു് തെന്തുള്ളക്കാശം എത്രയോ മട്ടു് മെല്ലവാനുന്ന തെളിയിച്ചിരിക്കണാ. അതുകൊണ്ടു് രജരഫ്പുണിയുടെ ‘മാദ്വാർപ്പട’ ഈ കാലിമന്ത്രവിശ്വർ മെൽ നോട്ടത്തിൽ പോകണമെന്നാണു് ഏതെന്നു അതുഹം. അമു അതിനുനവചിക്കണം” എന്നു് അറിയിച്ചു.

പുതുമനയമു—ചൗളിശൃംഖലാറി അവരുക്കു ദയിൽനിന്നു
നേരം പറയാൻതന്നെ എന്നിക്കു ദരശിയില്ല. അവൻ ദന്താമനായി നില്ക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു സ്വയന്തമാണെന്നു അതിരു് എന്നിക്കുന്നതു വിശദയാണു് ചൗളി, നീ, രജരഫ്പുണിക്കരാട സ്ഥാനമെടുത്തു് പട നയിക്കുക.

ചൗളി—ജാമ്മാറുടെ അതശ്വത്പ്രകാശം ചെയ്യുകൊള്ളാം.

രജരഫ്പുണിക്കരാടം ചൗളിയും അന്നോന്നും സ്ഥാനം നാറി. ‘മാദ്വാർപ്പട’ അംഗുവിളിച്ചു ഉണ്ടായി.

6-00 അല്പാധി

തിങ്കമുഖ്യം കേൾത്തിന്നെൻ്റെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗം സ്ഥായി തെക്ക് വടക്ക് കുഴിച്ചു് ഒരു നാഴികയും കിഴക്ക് പടിഞ്ഞാറു് എക്കുറം മുകളിൽ നാഴികയും വിസ്താരത്തിൽ കിടക്കുന്ന വരയെ 250 കൊല്ലുന്നുംക്കു ദിവ്യ വെറും നിവാരിക്കുന്നു. ഇതിന്നെൻ്റെ പടിഞ്ഞാറുവരാന്തരു് ഒരു ശവരിയ കണ്ണം അതിന്നെൻ്റെ തെക്കെ കിഴക്കെ പള്ളിയ്ക്കു് ടിനിഞ്ഞു് പോളിത്തെ കിണറും ഇന്നും അവശ്യപ്പിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ കണ്ണിന്നെൻ്റെ കിഴക്കെ ശവരിവിഭാഗത്തിനു മാമാക്കുന്നതിനുള്ള “നിവപാട്ടതം” കേൾത്തിന്നിലിച്ചവരായി കെട്ടിയിരുന്നതു്. അതിന്നെൻ്റെ മുമ്പിൽ സാമന്തരാജ്യക്കമാക്കം കാണിക്കുന്നും ഇടപുല്ലക്കമാക്കം ഇരിക്കുവാൻ ഒരു പന്തലും നിന്മിക്കുക പതിവായിരുന്നു. തെക്കുവരാന്തരാളു കിണറിനു് ‘മൺിക്കിണറു്’ എന്നുപറയും ഇന്നും ഒരു തിക്കകാർ വിസ്തരിക്കാതിരിക്കുന്നുണ്ട്. മെൽബേരും വരുംതാറും ഇടിഞ്ഞു പോളിത്തു് കാണുന്നബേജകിലും അടിക്കിംബകു് കിണറിനു് കെട്ടിപ്പു് അധികമണ്ഡു്. മാമാക്കകാവത്തു് ‘ചാവേർപ്പട’ യിലും മറ്റു മത്സ്യാദിജീവിലും മരിച്ചുവരു ഇം കിണറിൽ നന്നിച്ചിട്ടിട്ടുന്നതായിരുന്നുവാൽ പതിവു്. ഭരണപ്രതി അഭേദ ഭേദനു് ഇരുപ്പും അംഗം സസ്യവായാൽ അതു കിണറിന്മികെ പോകാറില്ല.

ചാവേർപ്പടയിവട്ടായി ചാറിനും ഇതിനാമുമുതന്നെ സുമില്ലിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. നമ്മുടെ കമ നടന്നകംബത്തു് ‘ചാള്ളി’യുടെ നേരുത്പത്തിൽ ചാവേർപ്പ 100 എന്നും (ക്കു കണക്കിനു്, മരറായകണക്കിനു് 55 എന്നും) മാമാക്കം

ആട്ടേന്തിനു് 2 ദിവസം മുമ്പ് തന്നെ തിരക്കാവായിവെന്നതി. വള്ളുവക്കാണാതിപി നടത്തിയിരുന്നുകാവള്ളുണ്ടെങ്കിൽ അന്ന് വെദ്യുക്കളും സൗഹ്യത്തിനും അവരെ സഞ്ചാരം പൂർണ്ണം സ്വീകരിച്ചു.

കൈപ്പന്തിന്റെ പട്ടിഞ്ഞാറെ നടപ്പും നേരിയുള്ളതു നടവായിന്റെ ഇരുവശങ്ങളും ഇന്നൊള്ളണ്ട് സൈഖ്യത്തിനായി തിര്ത്തിരുന്ന വീഴ്ക്കളില്ലായിരുന്ന അവർ താമസിച്ചിരുന്നതോ. അവരുടെ വരവിനെപ്പറിയുന്ന വിവരം ചാരം നാൾ മുപ്പേന സാമ്രഥ്യത്തിലിയുടെ മന്ത്രിമാർക്ക് കിട്ടിയതുംതുടർന്ന് മാമാക്കായിപ്പെന്നാൽ അന്ന് ചാരന്നാറിൽ മിച്ചക്കുമാരായി രണ്ടു മുഖ്യായിരം അതുകൂടാക്കിക്കൊടുത്തു തിരഞ്ഞെടുത്തു് ‘ചാവേ റോ’ടു് എതിക്കാൻമുള്ള എന്നുപ്പൂര്വ്വകൾ ചെയ്തു. എറുപെടു ശൈക്ഷിക്കിൽ തന്നെ അവരുടെത്തിക്കുവാൻ രണ്ടുമുഖ്യായിരം ഒരു പേരുമുമ്പു് സാമ്രഥ്യത്തിരുന്ന സംഘത്തിനു് തോന്ത്രം മെങ്കിൽ ‘ചാവേർ’ കാണിച്ചിരുന്ന പരാത്മവും ദീര്ഘതയും അന്ത്യാദിശമായിരുന്നുവെന്നും, ചാവേരുക്കത്തിനു് അതുപേരുംതുടർന്നു. ഗൗരവം കല്പിച്ചിട്ടിരുന്നും, എഴുത്തു് പറയേണമെന്നില്ലെന്നും.

മാകാക്കത്തിനു് നിവപാട്ടനില്ലെന്നു് സമയമായി. നെററിപ്പുട്ടും കെട്ടിയ കലാനന്ദ അവവയ്ക്കും മുതബാധ അവകാരഭേദത്താട്ടുട്ടി പന്തവിന്റെ കിഴക്കു ഭാഗത്തായി എഴുന്നുള്ളിച്ചു നിത്തി. സാമ്രഥ്യത്തിൽ തന്റെ മന്ത്രിക്കളുംടും പരിവാരങ്ങളുംടുംതുട്ടി എഴുന്നേണ്ണുള്ളിയെന്നതിന്റെ സൃഷ്ടന്നാണിതു്. എഴുന്നേണ്ണുള്ളിച്ചു അതു തിരക്കാവായ കൈപ്പന്തിന്റെ പട്ടിഞ്ഞാറെ നടക്കൽ എന്നതുംവോഴ്ക്കു് സാമ്രഥ്യത്തിൽ നിവപാട്ടു നില്വുവാൻ കണ്ണടി നില്വും. ചുന്നത്തുർ രാജ്യാവ്, കൊട്ടണ്ണല്ലും രാജ്യാവ് മുതബാധ സാമന്തരാജ്യക്കുമായും,

സാമുതിരിയുടെ അന്തിമവാദം കൂദവാഴ്ത്തുന്നവും കൂദ രാജം, മന്ദാട്ടച്ചൻ, പാറന്തപി, തലത്രുഷനാർ മതവാദ മന്ത്രിമിശ്രപ്രമാണം, ഒക്കേളത്തിൽ പദ്ധതിക്കൂലമായി വാണി അന്വക്ഷം സാമുതിരിയുടെ ഒരേല്ലായും മരു സമ്മതിച്ചി അന്വക്ഷമായ റാജാക്കമാണം സാവധാനക്ക് കല്പിച്ചുകൊടുത്തി കൂദ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ചെന്തിക്കും. അവക്കുടെ പരിവാരങ്ങളം സൈന്യവും അടക്കത്തന്നെയും കൂദ നി ഒള്ളബേഡ മഹറ്റം കുറിക്കുന്ന വംശപരമാധിവും മുഴും. അതനു പടിഞ്ഞാറെ നട സമീപിക്കാറായി. അഃചൂഢാദേഹം ‘ചാവേദം’ ചാമഞ്ഞാക്കണ്ണി. ചാജവോക്ക വിത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് ഒച്ചവക്കത്തി മാവ കാഞ്ഞാക്കത്തകം കളംത്തിവിട്ട്. സത്ര്യാംഗം സേപ്പും ദ്വാഹ്രകയും വെയ്ക്കു. അവർ തിരുനാവാഴ് പടിഞ്ഞാ രീതനടയ്ക്കു തൊഴുതു ക്കുവിട്ട്. അനിന്ന രോഷം അതാള്ക്ക് വിഴിച്ചു ഗാമാക്കപ്പെട്ടവിന്നനേക്ക് കാട്ടി. അതനെയ വിരുളി പിടിപ്പിച്ചു് പിന്നോക്കം ഓട്ടി. ഇക്കാശത്തും നില്ലുന്ന സാമുതിരിയുടെ സൈന്യം ഉടൻ എതിര്ത്തു. അങ്കം അതി ദേക്കരായി. ‘ചാവേദ്’ എല്ലാഞ്ഞിൽ കുറവായിരുന്നെങ്കിലും അവക്കുടെ അടവിനീറു വല്ലും എല്ലാവരും അതഞ്ചു തനിൽ അരാടിച്ചു. ‘ചാജവോക്കം തുടങ്ങി’ എന്നും ഇന്നനേരം കൂക്കി വിളിച്ചു തുടങ്ങി. ഇക്കാശത്തും ഇരു സാമുതിരിയുടെ കാവൽ സൈന്യത്തിൽ പവക്ഷം നിവം പതിച്ചു. ഇപ്പോൾ പോർ നടക്കുവാൻ തലമല്ലെന്ന തെരിഞ്ഞുംപേശവ കു വിത്രഹം അകകാശത്തിൽക്കൂടെ വായുവേഗത്തിൽ മറിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു സാമുതിരിയുടെ നിവപാട്ട് തീരയിബെന്തി. ഇതു ചുരുള്ളിയായിരുന്നുവെന്നു് പറഞ്ഞെന്തില്ലേണ്ടു.

നിവല്ലുട്ട് അറയിൽ കാണ്ടെപ്പത്രാട്ടക്കി നമ്മേട
യീരക്കണ്ണം സ്വാമൃതിമിഡൈ അഭ്യന്തരാവച്ചി. വെട്ട് മധ്യിൽ
തൃക്കിയ പിളക്കിഴങ്കൾ തടയുകയാൽ സാമൃതിരി തല്ലോലം
കുറിപ്പാറ്റുംാറി. വീണ്ടും ആ വിരക്കസരിയുടെ വും പൊന്തി.
സാമൃതിരി കൈപൊക്കി അഭ്യം പ്രാത്മിച്ച.

“വെട്ടാതെ ആ ബഹിതി മോഹിപ്പിയ്ക്കു. നാം പാഠി
ഹാതമുണ്ടാക്കാം.”

മഹിഷി:—മരിവാൻ വേണ്ട, ഇന്തി മാമാക്കം ഗുട്ടതി
ആശം നാശം വരുത്താതിരിക്കണം.

സാമൃതിരി:—ജന്തിനെന്നയാക്കുട്ടു. സത്രം!!

ഇതുകുമായപ്പുണ്ടോക്കു പത്തിക്കപ്പത്ര വാഴ്ക്കു കുറവും
ആ പരാഗ്രമചുജ്ഞതിഞ്ചേരി മേൽ പതിച്ചു.

“അത് സിംഹക്കട്ടിയെ തൊടുക്കത്” എന്ന സാമൃതിരി
അഭ്യന്തരാപിച്ചുവാങ്ങിലും ആ വധമുള്ളതിൽ ഓതാണം കേട്ടി
ല്ല. കുളം! കേരളീയക്കുടെ വീണ്ണ് പാരവയ്ക്കുതിഞ്ചേരി താഴിക
ക്കടം, അഭിശാന്ത്യുംതേതിഞ്ചേരി അഗ്രാഗം, കൂശാത്രജി
സ്ഥിഞ്ചേരി തെട്ടുനാമ്മം, എന്നെന്നെന്നയ്ക്കുമായി വിവരം
പ്രാപിച്ചു.

(സമാപ്തം)

